

Liahona

**Jumala on meidän
Isämme, s. 20, 52, 60**

**Yleiskonferenssivinkkejä,
s. 8**

**Kuinka vammaisia
lapsia opetetaan ja
autetaan, s. 32**

**Lapsia, jotka sulkevat
tekniset laitteet, s. 61**

Godofredo Origin teos *Neuvo mua valossa taivaltamaan*

Tässä näemme erään perheen polun, kun he kulkevat temppelin valoon.

Alarivissä perhe on pimeydessä mutta tapaa pian lähetyssaarnaajat. Ylärivissä perhe rukoilee, saa tietää evankeliumin olevan totta ja on valmis kasteelle ja konfirmointiin.

He katsovat temppeliä, jossa he lopulta tekevät ne liitot, jotka ovat heille välttämättömiä iankaikkiseen elämään.

*”Kansa, joka pimeydessä vaelsi, on nähnyt suuren valon;
niille – on valo loistanut” (2. Nefi 19:2).*

Liahona, helmikuu 2012

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Kehottakaa heitä rukoilemaan
Presidentti Henry B. Eyring
- 7** Kotikäyntiopetussanoma: Kotilieden vartijoita

ERIKOISARTIKKELIT

- 14** Kun uskon Jumalaan, en ole koskaan yksin
Donna Hollenbeck
Ensimmäistä kertaa moneen vuoteen jäin yksin. En löytänyt lohtua mistään muualta kuin polvistumalla rukoukseen.

KANNESSA

Ensimmäinen näky, lasimaalaus Brigham Cityn 3. seurakunnan seurakuntakeskuksessa Brigham Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa.

- 16** "Toisenaista paastoa minä odotan"
Alexandria Schulte
Ollessani lähetystyössä näin Aguilarin perheen elämässä paaston siunauksia.
- 20** Oppi Isästä
Vanhin Quentin L. Cook
Isä Jumala on maailmankaikkeuden korkein Hallitsija, se Voima, joka loi meidät hengellisesti, ja sen suunnitelman Luoja, joka antaa meille toivoa ja mahdollisuuksia.
- 26** Sanan nälkää Ecuadorissa
Joshua J. Perkey
Palveleminen, ystävyystyminen ja kääntymys auttavat näitä jäseniä löytämään iloa.
- 32** Kuinka autan tätä lasta?
Danyelle Ferguson
Seitsemän periaatetta siihen, kuinka voi auttaa kehitysvammaisia Alkeisyhdistyksen lapsia.

OSASTOT

- 8** Lokakuun konferenssin muistikirja
- 11** Palvelemme kirkossa: Kun kohtaamme arvostelua tehtävissämme
Julkaistaan nimettömänä
- 12** Mihin me uskomme: Herra on antanut meille terveyslain
- 38** Myöhempien aikojen pyhiin kertomaa
- 74** Kirkon uutisia
- 79** Perheiltaideoita
- 80** Kunnes taas kohdataan: Kunnioitamme taivaallisia vanhempiamme ja noudattamme heidän esimerkkiään
Scott Van Kampen

**42 He puhuivat meille:
Tämä on teidän työtänne**

Julie B. Beck

Nykyajan nuoret aikuiset soveltuvat ainutlaatuisella tavalla osallistumaan temppele- ja sukututkimustyöhön.

**45 Evankeliumi elämässäni:
Minun sukututkimus-
haasteeni**

Cristina Alvear

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Daniel ja Juuso tietävät.

52

46 Kysymys ja vastaus

Vanhempani ovat eronneet. Saan joskus toiselta neuvon, joka on ristiriidassa toiselta saadun neuvon kanssa. Mitä teen?

48 Herran lempeät armoteot

Vanhin David A. Bednar
Voit päästä osalliseksi Herran lempeistä armoteoista – hengellisistä lahjoista, kuten voimasta, varjelusta, varmuudesta, johdatuksesta ja rakkautta osoittavasta hyvydestä.

52 Taivaallinen Isämme

Se, mitä myöhempien aikojen pyhät tietävät taivaallisesta Isästä, on ainutlaatuista, ja sillä on meille todella suuri merkitys.

54 Korkeiden tasovaatimusten puolesta

Hilary Watkins Lemon
Gerson Santos, nuori mies Portugalista, huomaa usein olevansa valokeilassa, ja hän puohustaa evankeliumin tasovaatimuksia.

55 Meidän palstamme

56 Älä anna virran viedä

Adam C. Olson
Siveyden laki on kuin hengellinen suojakaide, sanoo Saane, tongalainen nuori nainen.

58 Lähetyskentältä: Tyhjä allas

Siosaia Naeata jr.

**60 Erityinen todistaja:
Kuka on taivaallinen Isä?**

Presidentti Boyd K. Packer

61 Irti laitteista

Annie Beer

Vinkkejä siihen, kuinka voi irrottautua teknisistä laitteista ja keskittyä muihin tärkeisiin toimintoihin.

62 Meidän sivumme

63 Loistava ajatus

64 Alkeisyhdistyksen opetusta kotona: Kun valitsemme oikein, meitä siunataan

66 Rukoilin, että pääsisin turvaan

Sueli de Aquino

Yritin uida takaisin rantaan, mutta vuorovesi oli noussut. Ponnistelin päästäkseni pois.

**68 Valentine on onnellinen!
Tine O. Nairoibista Keniasta**

Richard M. Romney

Tine on ottanut päälleen Jeesuksen Kristuksen nimen, ja hän pyrkii elämään niin kuin Jeesus eläisi.

70 Pienille lapsille

81 Leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista

**HELMIKUU 2012, 64. VUOSIKERTA, NUMERO 2
LIAHONA 10482 130**

Myyhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Paul B. Pieper
Neuvojat: Keith R. Edwards, Christoffel Golden jr., Per G. Malm

Toiminnanjohtaja: David L. Frischknecht
Toimituskunnan johtaja: Vincent A. Vaughn
Graafinen johtaja: Allan R. Loyborg

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittajat: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Toimituspäälliköt: Susan Barrett, Ryan Carr
Toimittajat: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirik, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Scott Van Kampen

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Pääsuunnittelijat: C. Kimball Bott, Thomas S. Child,

Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy
Suunnittelu ja tuotanto: Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:

Mirku Karumo
Keltarousku 4, 02730 ESPOO
Puhelin: (09) 592 747
Sähköposti: mirku.karumo@kolumbus.fi

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilautiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuositilauhinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella **Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.**

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisen että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainain, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

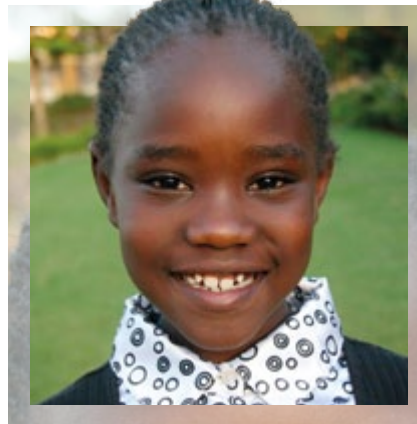
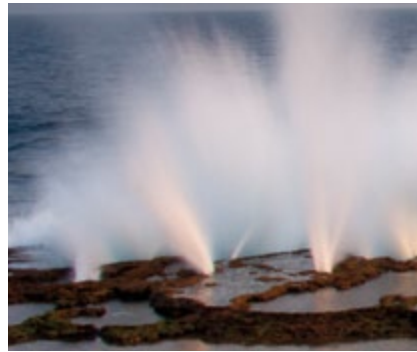
Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulisi lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

February 2012 Vol. 64 No. 2. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä Liahona.Lds.org

AIKUISILLE

Sivun 32 artikkelissa annetaan useita ehdotuksia, kuinka voi opettaa kehitysvammaisia lapsia. Kirkon verkkosivustolla **lds.org/disability** selostetaan erityyppisiä vammoja ja sitä, kuinka voi auttaa kaikenikäisiä vammaisia.

Lue Orellanan seurakunnan uskollisista jäsenistä Ecuadorissa (ks. s. 26) ja katsele lisää valokuvia heistä sivustolla **liahona.lds.org**.

NUORILLE

Kuten suojaiteet suojaavat ihmisiä aaltojen voimalta, tasovaatimukset pitävät meidät turvassa, sanoo Saane, tongalainen nuori nainen (ks. s. 56). Katsele lisää valokuvia hänestä ja Mapu 'a Vaeen kauniista mutta vaarallisista ilmarestä sivustolla **liahona.lds.org**.

LAPSILLE

Tutustu kenialaiseen Tineen sivulla 68. Katsele lisää valokuvia hänestä ja hänen maansa villieläimistä sivustolla **liahona.lds.org**.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä sivustolla **languages.lds.org**.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Alkeisyhdistys, 32

Avioero, 46

Esimerkki, 54

Hyveellisyys, 55, 56

Ilo, 26

Jeesus Kristus, 41, 80

Jumalallinen luonne, 14,

20, 25, 52, 80

Kaste, 58

Kelvollisuus, 41

Kirkon tehtävät, 11, 26, 32

Kuuliaisuus, 55, 64

Kymmenykset, 40

Kääntymys, 38

Lempeät armoteot, 48

Lähetystyö, 26, 54

Mormonin kirja, 38

Musiikki, 54

Opettaminen, 32

Paasto, 16

Palveleminen, 26

Pelastussuunnitelma, 20, 39

Perhe, 20, 25, 46, 80

Rakkaus, 25, 68

Rukous, 4, 46, 66, 70

Siunaukset, 40, 48, 72

Siveys, 56

Smith, Joseph, 52

Sukututkimus, 42, 45

Taivaallinen Isä, 14, 20,

25, 52, 60, 66, 70, 80

Tasovaatimukset, 54, 56

Tempelit, 41, 42

Tiedotusvälineet, 61

Toivo, 55

Usko, 14

Vammaisuus, 32

Viisauden sana, 12

Ykseys, 26

Yleiskonferenssi, 8

Ystävystyminen, 26

**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen neuvonantaja
ensimmäisessä presidenttikunnassa

Kehottakaa heitä rukoilemaan

Kun olin pieni lapsi, vanhempani opettivat esimerkillään minua rukoilemaan. Alkuun mielessäni oli kuva taivaallisesta Isästä, joka oli kaukana. Varttuessani kokemukseni rukouksesta on muuttunut. Nykyään mielessäni on kuva taivaallisesta Isästä, joka on lähellä, joka on kirkkaan valon ympäröimä ja joka tuntee minut täydellisesti.

Muutos on tapahtunut sitä mukaa kuin olen saanut varman todistuksen siitä, että Joseph Smithin kertomus hänen kokemuksestaan vuonna 1820 Manchesterissa New Yorkin osavaltiossa on totta:

”Minä näin valopatsaan aivan pääni yläpuolella, aurinkoa kirkkaamman, ja se laskeutui vähitellen, kunnes se lankesi minuun.

Heti sen ilmestyessä havaitsin itseni vapautetuksi minua kahlinneesta vihollisesta. Valon levätessä päälläni näin kahden Persoonan, joiden hohdetta ja kirkkautta on mahdoton kuvata, seisovan yläpuolellani ilmassa. Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä ja sanoi osoittaen toista: *Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!*” (JS–H 16–17.)

Taivaallinen Isä oli sinä kauniina kevätpäivänä siinä lehdossa. Hän kutsui Josephia nimeltä. Ja Hän esitteli ylösnousseen maailman Vapahtajan rakkaana Poikanaan. Missä ja milloin vain rukoilettekin, todistuksenne tuon loistavan kokemuksen todellisuudesta voi siunata teitä.

Isä, jota rukoilemme, on loistava Jumala, joka loi maailmat rakkaan Poikansa välityksellä. Hän kuulee meidän rukouksemme samoin kuin Hän kuuli Josephin rukouksen – aivan yhtä selvästi kuin jos ne lausuttaisiin Hänen läsnä ollessaan. Hän rakastaa meitä niin paljon, että Hän on antanut Poikansa meidän Vapahtajaksemme. Sen lahjan ansiosta Hän on antanut meille mahdollisuuden saada kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän. Ja Hän tarjoaa meille mahdollisuuden olla yhteydessä Häneen tässä

elämässä Poikansa nimessä lausutun rukouksen välityksellä niin usein kuin haluamme.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon pappoudenhaltijoilla on pyhä luottamustehtävä ”käydä jokaisen jäsenen kodissa ja *kehottaa heitä rukoilemaan ääneen ja salassa*” (OL 20:47, kursivointi lisätty).

On monia keinoja kehottaa jotakuta rukoilemaan. Voimme esimerkiksi todistaa, että Jumala on käsenyt meidän rukoilla alati, tai voimme kertoa esimerkkejä pyhistä kirjoituksista tai omasta kokemuksestamme niistä siunauksista, joita saamme rukouksista, joissa kiitämme, anomme tai kysymme. Minä esimerkiksi voin todistaa, että tiedän, että taivaallinen Isä vastaa rukouksiin. Olen saanut johdatusta ja lohtua niistä sanoista, joita on tullut mieleeni, ja Hengen kautta tiedän, että sanat ovat tulleet Jumalalta.

Profeetta Joseph Smithillä oli sellaisia kokemuksia, ja niin voi olla teilläkin. Hän sai vilpittömään rukoukseen tämän vastauksen:

”Poikani, rauha olkoon sielullesi; vastoinikäymisesi ja ahdinkosi kestävätkin vain pienen hetken,

ja sitten, jos kestät ne hyvin, Jumala korottaa sinut korkeuteen” (OL 121:7–8).

Se oli ilmoitus, jonka rakastava Isä antoi suuressa hädässä olevalle uskolliselle pojalle. Jokainen Jumalan lapsi voi olla yhteydessä Häneen rukouksessa. Mikään kehotus rukoilla ei ole vaikuttanut minuun yhtä voimakkaasti kuin ne rakkauden ja valon tuntemukset, joita tulee vastauksina nöyriin rukouksiin.

Me saamme todistuksen mistä tahansa Jumalan käskystä pitämällä sen käskyn (ks. Joh. 7:17). Tämä pätee myös käskyyn, joka kehottaa meitä rukoilemaan alati ääneen ja salassa. Teidän opettajananne ja ystävänänne lupaan, että Jumala vastaa teidän rukouksiinne ja että Pyhän Hengen voimasta te voitte tietää itse, että vastaukset tulevat Häneltä. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

- "Kuvat ovat arvokkaita apuvälineitä, joilla voi vahvistaa oppiaihseen pääajatusta ja auttaa oppijoita pysymään tarkkaavaisina" (*Opettaminen, kutsumuksesta suurin*, 2000, s. 165). Näytä maa-lausta Joseph Smithistä tai ensimmäisestä näystä. Keskustelkaa Joseph Smithin rukoukseen liittyvästä kokemuksesta. Kuinka teidän rukouksenne olisivat merkityksellisempiä, jos presidentti Eyringin tavoin kuvittelisitte taivaallisen Isän olevan lähellä?
- Kuten presidentti Eyring ehdottaa, voit halutessasi lausua todistukseksi rukouksesta, kuvata rukouksen ansiosta saamiasi siunauksia tai lukea rukoukseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia.

Voimallinen rukous

Austin C.

Rukous on yksi suurenmoisimpia ja tärkeimpiä keinoja päästä yhteyteen taivaallisen Isämme kanssa, puhua Hänen kanssaan sekä saada lohtua Häneltä.

Kun eräänä iltana olin pitämässä rukoustani, mietin, mitä perheeni tarvitsi, mistä olin kiitollinen ja lisäksi

mistä minun piti tehdä parannusta. Heti kun olin lopettanut rukoukseni, ajattelin, miten monet maailmalliset asiat voisivat helposti viedä ajatukseni pois tavoitteistani.

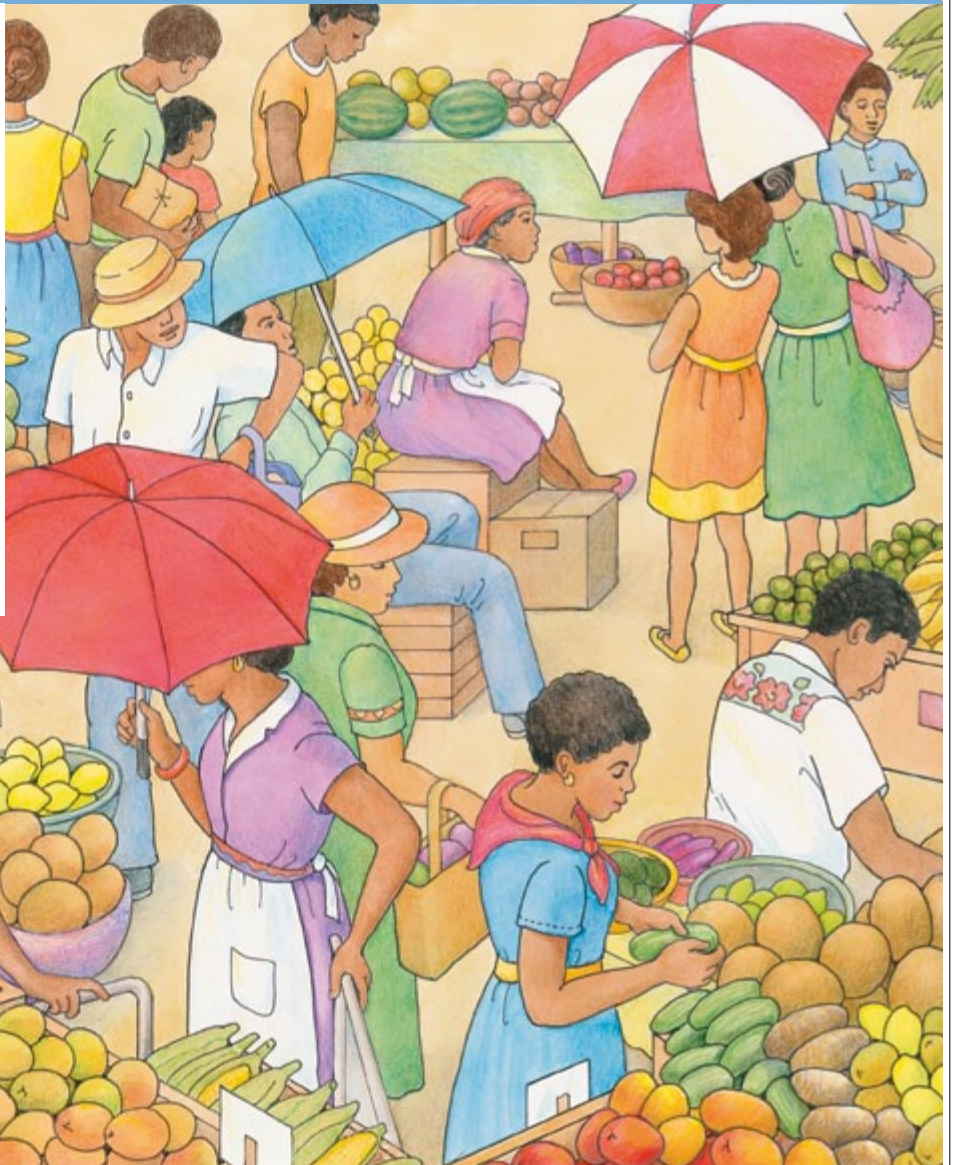
Mutta rukoillessani tunnen, että jos rukoilen vilpittömästi ja nöyrästi, taakkani kevenevät, syntyni pestään pois ja

ongelmiini löytyy vastauksia. Ymmärrän, kuinka lähellä Jumalaa tunnen olevani, kun rukoilen. Se on minulle osoitus siitä, kuinka tärkeitä me kaikki olemme Jumalan silmissä. Todistan, että rukous on yksi voimallisimmista ja tärkeimmistä asioista, mitä voimme tehdä.

LAPSILLE

Taivaallinen Isä kuulee minua, kun rukoilen

Presidentti Eyring sanoo, että taivaallinen Isä "kuulee meidän rukouksemme -- aivan yhtä selvästi kuin jos ne lausuttaisiin Hänen läsnä ollessaan". Hän kuulee meitä, olimmepa missä tahansa tai tapahtuipa ympärilämme mitä tahansa. Löydätkö tästä kuvasta rukoilevan lapsen?

Usko, Perhe,
Auttaminen

Tutkikaa tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä soveltuvin osin niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää seuraavia kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdäksenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämääänne.

Kotilieden vartijoita

”Te olette kotilieden vartijoita”, presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) sanoi, kun hän esitteli asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle” yleisessä Apuyhdistyksen kokouksessa vuonna 1995. ”Te olette lasten synnyttäjiä. Te olette niitä, jotka hoivaavat heitä ja juurruttavat heihin heidän elämäntapansa. Mikään muu työ ei yllä yhtä lähelle Jumalutta kuin Jumalan poikien ja tyttöjen hoivaaminen.”¹

Nyt jo miltei 17 vuoden ajan tämä julistus on vahvistanut, että merkittävimmät vastuulliset tehtävämme keskittyvät perheiden ja kotien vahvistamiseen – riippumatta tämänhetkisistä olosuhteistamme. Barbara Thompson, nykyään toinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, oli Suolajärven tabernaakkelissa, kun presidentti Hinckley luki julistuksen ensimmäisen kerran. ”Se oli hieno tilaisuus”, hän muistelee. ”Tunsin sanoman tärkeyden. Huomasin myös ajattelevani: ’Se on hieno opas vanhemmille. Se on myös iso vastuu vanhemmille.’ Ajattelin hetken, ettei se oikeastaan koskenut paljonkaan minua, koska en ollut naimisissa eikä minulla ollut lapsia. Mutta lähes yhtä nopeasti ajattelin: ’Mutta koskeehan se minua. Olen perheenjäsen. Olen tytär, sisko, täti, serkku, veljen- ja sisarentytär ja lapsenlapsi. Minulla on velvollisuuksia – ja siunauksia – koska kuulun perheeseen. Vaikka olisin ainoa elossa oleva jäsen

omassa perheessäni, olen silti Jumalan perheen jäsen, ja minulla on velvollisuus auttaa vahvistamaan muita perheitä.”

Onneksi emme jää pyrkimyksissämme yksin. ”Suurin apu, mitä meillä on perheiden vahvistamisessa”, sisar Thompson sanoo, ”on tieto Kristuksen opeista ja niiden noudattaminen sekä luottamus siihen, että Hän auttaa meitä.”²

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Sananl. 22:6; 1. Nefi 1:1; 2. Nefi 25:26; Alma 56:46–48; OL 93:40

Mitä voin tehdä?

1. Kuinka voin auttaa niitä sisaria, joista pidän huolta, vahvistamaan perheitä?

2. Kuinka voin olla vanhurskaana vaikutuksena perheessäni?

Historiastamme poimittua

”Kun sisar Bathsheba W. Smith palveli Apuyhdistyksen neljäntenä ylijohtajana [vuosina 1901–1910], hän näki tarpeen vahvistaa perheitä, ja niinpä hän laati Apuyhdistyksen sisarille äitienvalmennusoppiaiheita. Näissä oppiaiheissa oli avioliittoa, äitiyshuoltoa ja lastenkasvatusta koskevia ohjeita. Nämä oppiaiheet tukivat presidentti Joseph F. Smithin opetuksia siitä, kuinka Apuyhdistys auttaa naisia heidän rooleissaan kotona:

’Kaikkialla, missä on tietämättömyyttä tai ainakin ymmärryksen puutetta, mitä tulee perheeseen, perheen velvollisuuksiin, niihin velvollisuuksiin, joiden tulee kuulua ja jotka oikeutetusti kuuluvat miehen ja vaimon sekä vanhempien ja lasten välille, siellä on olemassa tai on lähettyvillä tämä organisaatio, ja niiden luontaisten lahjojen ja innoituksen avulla, jotka tähän järjestöön kuuluvat, se on valmistautunut ja valmis antamaan näitä tärkeitä velvollisuuksia koskevia ohjeita.’³

VIITTEET

1. Ks. ”Pysykää lujina maailman houkutusvastaan”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 101.
2. Ks. ”Minä vahvistan sinua, minä autan sinua”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 117.
3. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 161–162.

Lokakuun konferenssin muistikirja

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut –; olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Kun opiskelet lokakuun 2011 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden Konferenssin muistikirjaa) avuksi oppiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien äskettäisiä opetuksia.

KONFERENSSIKERTOMUKSIA

Kirja, joka muutti elämän

”Se [Mormonin kirja] voi lähentää Jumalaan enemmän kuin mikään muu kirja. Se voi muuttaa elämän paremmaksi. Kehotan teitä tekemään siten kuin eräs lähetystyötoverini teki. Hän oli karannut kotoa teini-ikäisenä, ja joku oli pannut Mormonin kirjan laatikkoon, jonka hän otti mukaansa suuremman onnen tavoittelussaan.

Vuodet kuluivat. Hän muutti paikasta toiseen ympäri maailman. Yhtenä päivänä, kun hän oli yksin ja onneton, hän näki laatikon. Laatikko oli täynnä tavaroita, joita hän oli kuljettanut mukanaan. Laatikon pohjalta hän löysi Mormonin kirjan. Hän luki siinä olevan lupauksen ja kokeili sitä. Hän tiesi, että se oli totta. Tuo todistus muutti hänen elämänsä. Hän löysi onnen, joka ylitti hänen rakkaimmat unelmansa.

Huolet ja kiinnostus kaikkea sitä kohtaan, mitä olette koonneet matkallanne, on saattanut piilottaa oman Mormonin kirjan näkyvistänne. Pyydän teitä hartaasti tutkimaan sen sivuja syvällisesti ja usein. Siinä on täyteydessään Jeesuksen Kristuksen evankeliumi, joka on ainoa tie kotiin Jumalan luo.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Todistus”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 71.

Lisäaineistoa tästä aiheesta: osoitteessa LDS.org kohdassa Study by Topic [Opiskele aiheittain], hakusana ”Book of Mormon” [Mormonin kirja]; Tad R. Callister, ”Mormonin kirja – kirja Jumalalta”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 74–76; Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas, 2005, s. 17–28, 105–117.

Hän löysi Mormonin kirjan. Hän luki siinä olevan lupauksen ja kokeili sitä. Hän tiesi, että se oli totta.

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Mikä sinun elämässäsi saattaa piilottaa Mormonin kirjasi näkyvistäsi?
- Mitä voit tehdä parantaaksesi Mormonin kirjan opiskeluasi?
- Mitkä Mormonin kirjan opetukset ovat auttaneet sinua muuttamaan elämääsi paremmaksi?

Voisit kirjoittaa ajatuksiasi päiväkirjaan tai keskustella niistä muiden kanssa.

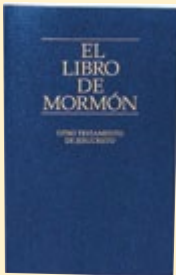
Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssipuheita osoitteessa conference.lds.org.

KIRKON NAISILLE

"Teidät on tarkoitettu suurempaan kuin voitte edes kuvitella. **Kasvaka** edelleen uskossa ja henkilökohtaisessa vanhurskaudessa. **Hyväksykää** Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi elämäntavaksenne. **Pitäkää arvossa** aktiivisuuden lahjaa tässä suurenmoisessa tosi kirkossa. **Vaalikaa** aarteenne palvelamisen lahjaa Apuyhdistyksen siunatussa järjestössä. **Vahvistakaa** edelleen koteja ja perheitä. **Etsikää** edelleen niitä, jotka tarvitsevat teidän ja Herran apua, **ja auttakaa** heitä."

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, "Älä unohda minua", *Liahona*, marraskuu 2011, s. 123, kursivointi ja lihavointi lisätty.

Profeetallinen lupaus

"Mormonin kirjan vaikutus luonteeseemme, voimaamme ja rohkeuteemme olla Jumalan todistajina on varma.

Tuon kirjan oppi ja uskolliset esimerkit kohottavat, opastavat ja rohkaisevat meitä.

Jokainen lähetyssaarnaaja, joka saarnaa Jeesuksen Kristuksen nimeä ja evankeliumia, saa siunauksia kestitsemällä itseään päivittäin Mormonin kirjan sanoilla. Vanhemmat, jotka kamppailevat juurruttaakseen lapsen sydämeen todistuksen Vapahtajasta, saavat apua etsiessään tapaa tuoda Mormonin kirjan sanat ja hengen kotiin ja kaikkien perheensä jäsenten elämään."

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, "Todistus", *Liahona*, marraskuu 2011, s. 69.

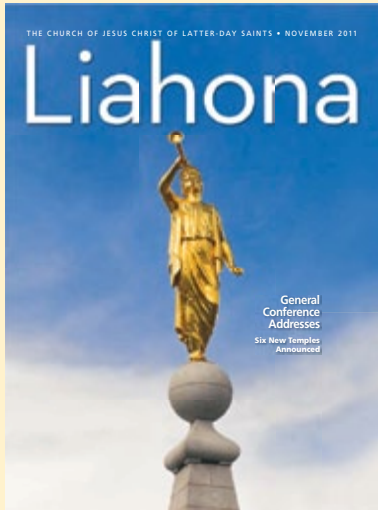
Yleinen temppelessäkävijöiden avustusrahasto

Lokakuun 2011 yleiskonferenssissa presidentti Thomas S. Monson puhui käytettävissä olevasta yleisestä temppelessäkävijöiden avustusrahastosta. "Tästä rahastosta kustannetaan yksi matka temppeeliin niille, jotka eivät muutoin pystyisi menemään temppeeliin mutta kipeästi kaipaavat tuota

mahdollisuutta." Voit lahjoittaa tähän rahastoon kirjoittamalla tiedon siitä tavalliseen lahjoituslipukkeeseen, jonka annat piispa-kunnallenne tai seurakuntanne johtokunnalle.¹

VIITE

1. Ks. Thomas S. Monson, "Tavatesamme jälleen", *Liahona*, marraskuu 2011, s. 5.

Vastauksia Sinulle

Jokaisessa konferenssissa profeetat ja apostolit antavat innoitettuja vastauksia kysymyksiin, joita kirkon jäsenillä saattaa olla. Käytä konferenssinumeroasi tai käy osoitteessa conference.lds.org löytääksesi vastauksia näihin kysymyksiin:

- Mitä tarkoittaa, että me olemme ”liiton lapsia”? Ks. Russell M. Nelson, ”Liitot”, s. 86–89.
- Miksi pahaa tapahtuu hyvileikin ihmisille? Ks. Robert D. Hales, ”Herraan turvaaminen – toteutukoon Sinun tahtosi”, s. 71–74, ja Quentin L. Cook, ”Laulut, jotka jäivät laulamatta”, s. 104–107.
- Miksi tarvitsemme Mormonin kirjaa, jos meillä on jo Raamattu, joka opettaa meille Jeesuksesta Kristuksesta? Ks. Tad R. Callister, ”Mormonin kirja – kirja Jumalalta”, s. 74–76.
- Kun kamppailen jonkin ongelman kanssa, miten voin tietää, mitä minun tulee tehdä? Ks. Barbara Thompson, ”Henkilökohtainen ilmoitus ja todistus”, s. 9–11.

VOITTE TIETÄÄ ITSE

”Jeesus Kristus on Jumalan aino-syntyinen ja rakas Poika. Hän on meidän Luojamme. Hän on maailman Valo. Hän on meidän Vapahtajamme synnistä ja kuolemasta. Tämä on kaikkein tärkein tieto maan päällä, ja voitte tietää sen itse.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Jeesuksen opetuksia”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 93.

YKSTIYSKOHTA CARL HENNRICH BLOCHIN TEOKSESTA KRISTUS JA POIKA; VALOKUVA EMILY LEISHMAN

OPISKELUNURKKA

Useammin kuin kerran

Lokakuun 2011 yleiskonferenssipuheessaan ”Pyhien kirjoitusten voima” vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista sanoi, että jonkin pyhien kirjoitusten kohdan ulkoa opetteleminen ja pohdiskeleminen ”voi olla avain ilmoituksen ja Pyhän Hengen johdatuksen ja innoituksen saamiseen” (s. 6).

Voit halutessasi opetella ulkoa nämä kolme pyhien kirjoitusten kohtaa, joita kutakin lainattiin kolme kertaa lokakuun 2011 yleiskonferenssin aikana:

Moosia 2:17¹

Moroni 7:47²

1. Tim. 4:12³

VIITTEET

1. Ks. José L. Alonso, ”Tehkää oikein oikealla hetkellä, viipymättä”, s. 14; Dieter F. Uchtdorf, ”Te olette tärkeitä Hänelle”, s. 20; Henry B. Eyring, ”Todistus”, s. 68.
2. Ks. Richard G. Scott, ”Pyhien kirjoitusten voima”, s. 8; Henry B. Eyring, ”Todistus”, s. 68; Silvia H. Allred, ”Rakkaus ei koskaan katoa”, s. 114.
3. Ks. L. Tom Perry, ”Täydellinen rakkaus karkottaa pelon”, s. 43; Keith B. McMullin, ”Aaronin pappeuden voima”, s. 47–48; Henry B. Eyring, ”Valmistautumista pappeudessa – Tarvitsen apuasi”, s. 58.

KUN KOHTAAMME ARVOSTELUA TEHTÄVISSÄMME

Julkaistaan nimettömänä

Maallikkokirkon yksi mielenkiintoinen siunaus ja haaste on se, että meidän on oltava kärsivällisiä toinen toistamme sekä itseämme kohtaan, kun opimme ja kasvamme tehtävissämme. Kun tehtävissäni tuli vastaan eräs vaikea ja arkaluonteinen tilanne – jossa oli mukana useita seurakunnan jäseniä – käsitelin sen parhaan taitoni mukaan ja siirryin eteenpäin uskoen vaikean kokemuksen olevan takanapäin.

Olin väärässä. Kaikki seurakunnassamme eivät olleet yhtä mieltä siitä, kuinka tapaus olisi pitänyt käsitellä, ja asiasta keskusteltiin paljon. Toiset hyväksyivät sen, mitä olin tehnyt. Toisten mielestä olin tehnyt suuren virheen. Minusta tuntui pahalta, mutta koska olin tehnyt parhaani, yritin olla huolehtimatta asiasta liikaa.

Oli kuitenkin valtava järkytys, kun minut pian sen jälkeen vapautettiin tehtävästäni. Totta kai tiesin, että kirkon tehtävät ovat vain väliaikaisia, mutta ajoituksen vuoksi minusta tuntui aivan kuin johtajani olisivat syyttäneet tai rangaissseet minua siitä, mitä oli tapahtunut.

Ihmiset tuntuivat tarkastelevan minua kiinteämmin kuin koskaan, enkä ollut varma, halusinko aivan heti kohdata ketään seurakunnassa. Niinpä viikko vapautukseni jälkeen en mennyt kirkkoon vaan jäin kotiin.

Tein samoin seuraavalla viikolla – ja sitä seuraavalla. Mitä pidempään pysyin poissa, sitä vaikeammalta tuntui palata.

Jonkin ajan kuluttua aloin miettiä, mitä oli tapahtunut. Käsitin, että vaikka tilanne oli kipeä, se ei ollut sen arvoinen, että vaarantaisin liittoni. Oliko kirkko totta vai eikö se ollut?

Kenties olin käsitellyt tehtävääni kuuluneen tilanteen asianmukaisesti, kenties en. Totuus on se, että me kaikki olemme oppimassa ja me kaikki teemme virheitä.

Suuressa suunnitelmassa sillä, kuka oli oikeassa ja kuka väärässä, ei kenties oikeastaan ollutkaan väliä, niin kipeää kuin sen myöntäminen olikin. Sillä kuitenkin *olisi* väliä, pitäisinkö liittoni. Sillä olisi väliä – sekä perheeleni että minulle – kävisinkö kirkossa, uudistaisinko liittoni sakramenttikokouksessa ja jatkaisinko palvelemista. Ja sillä olisi väliä, kuinka suhtautuisin pappesusjohtajiin.

Palasin kirkkoon. Vähän sen jälkeen sain toisen tehtävän. Se tehtävä – ja sen jälkeiset tehtävät – ovat edellyttäneet palvelemista muutamien sellaisten ihmisten kanssa, jotka arvoselivat toimiani. Se on ollut vaikeaa. Mutta olen iloinen, etten ole antanut heidän kommenttiansa estää minua nauttimasta siunauksista, joita tulee aktiivisuudesta kirkossa. ■

ÄLKÄÄMME HETI USKOKO KAIKKEA KUULEMAAMME

”Ehkäpä suurinta Kristuksen kaltaista rakkautta on se, kun olemme ystävällisiä toisillemme, kun emme tuomitse tai luokittele ketään muuta, kun emme usko heti kaikkea kuulemaamme tai kun pysymme hiljaa. Kristuksen kaltainen rakkaus on toisen erilaisuuksien, heikkouksien ja puutteiden hyväksymistä, kärsivällisyyttä sellaista ihmistä kohtaan, joka on pettänyt meidät, tai sitä, että yrittää olla loukkaantumatta, kun joku ei toimi sillä tavoin kuin olisimme toivoneet. Kristuksen kaltainen rakkaus on sitä, ettei suostu käyttämään toisen heikkouksia hyväkseen, ja halukkuutta antaa anteeksi sille, joka on loukannut meitä. Kristuksen kaltainen rakkaus on parhaan odottamista toisiltamme.”

Ks. vanhin Marvin J. Ashton (1915–1994) kahdentoista apostolin koorumista, "Kieli voi olla terävä miekka", *Valkeus*, heinäkuu 1992, s. 19.

HERRA ON
ANTANUT
MEILLE

terveyslain

Yksi suuri siunaus, jonka saimme tullessamme maan päälle, on fyysinen ruumis. Ruumiimme on pyhä ja niin tärkeä, että Herra kutsuu sitä Jumalan tempeliksi (ks. 1. Kor. 3:16). Hän sanoo meille myös, ettei yksikään Hänen käskyistään ole ajallinen vaan että kaikki Hänen käskynsä ovat hengellisiä (ks. OL 29:35). Niinpä Hänen käskynsä, jotka koskevat meidän fyysistä terveyttämme, ovat meille hyväksi myös hengellisesti (ks. OL 89:19–21).

Koska meidän taivaallinen Isämme haluaa meidän pitävän huolta kehostamme, Hän on antanut keskeistä tietoa siitä, kuinka voimme tehdä niin. Suuri osa tästä tiedosta on Opin ja liittojen luvussa 89 ja tunnetaan viisauden sanana.

Siinä meille kerrotaan useita asioita, joita meidän pitäisi tai ei pitäisi tehdä pitääksemme kehomme terveenä. Tämän lain henki on, että nautimme ravitsevaa ruokaa ja pidättydymme kaikesta, mikä on riippuvuutta aiheuttavaa tai vahingollista kehollemme. Herra käskee meitä olemaan nauttimatta sellaisia aineita kuten alkoholi ja tupakka, jotka ovat huumaavia aineita (ks. OL 89:5–8). Meidän ei pidä käyttää mitään huumaavia aineita paitsi silloin kun ne ovat välttämättömiä lääkteinä. Niiden, jotka käyttävät huumeita tai väärinkäyttävät lääkkeitä, tulee etsiä apua, jotta heidän kehonsa voi tulla jälleen puhtaaksi ja vapaaksi riippuvuuksista. Puhdas keho on vastaanottavaisempi

Pyhän Hengen vaikutukselle.

Herra neuvoa meitä olemaan käyttämättä myöskään ”kuumia juomia” (OL 89:9). Profeetat ovat selittäneet, että tämä tarkoittaa kahvia ja teetä, jotka sisältävät vahingollisia aineita. Meidän tulee välttää kaikkia vahingollisia aineita sisältäviä juomia – niin kuumia kuin kylmiäkin.

Terveinä pysyäksemme meidän tulee myös välttää kaikkea, mikä on vahingollista kehollemme, kuten ylen-työmistä tai kieltäytymistä riittävästä terveellisestä ruoasta.

Niiden asioiden lisäksi, joita meidän ei pidä tehdä, viisauden sanassa kerrotaan asioista, joita meidän pitäisi tehdä. Tässä esitetään muutamia niistä.

Ne, jotka noudattavat Herran antamaa terveyslakia, ”saavat terveyttä napaansa ja ydintä luihinsa, ja löytävät viisautta ja suuria tiedon aarteita, tosiaankin salattuja aarteita, ja juoksevat eivätkä uuvu ja vaeltavat eivätkä väsy” (OL 89:18–20). ■

Katso lisätietoa julkaisuista *Evankeliumin periaatteet*, 2009, s. 171–175, ja *Lujana uskossa*, 2005, s. 186–187.

Herra on ilmoittanut terveysohjeita viisauden sanassa ja muissa pyhien kirjoitusten kohdissa:

1. Hedelmiä, vihanneksia ja terveellisiä yrttejä on määrä käyttää "aikanaan" sekä "ymmärtäväisesti ja kiittäen" (ks. OL 89:10–11).

2. Eläinten ja lintujen liha on säädetty "ihmisen käytettäväksi kiittäen; sitä on kuitenkin käytettävä säästeliäästi" (OL 89:12).

3. "Kaikki vilja on hyvää ihmisen ravinnoksi" (OL 89:16).

4. Meidän ei pidä tehdä työtä enemmän kuin meillä on voimia (ks. OL 10:4).

5. Meidän tulee omaksua asianmukaiset nukkumistavat, jotta ruumiimme ja mielemme olisivat virkistyneitä (ks. OL 88:124).

"Terveellinen ruoka, säännöllinen liikunta ja sopiva määrä unta ovat välttämättömiä, jotta ruumis olisi vahva."

Presidentti Thomas S. Monson, "Että saisimme koskettaa taivasta", *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 44.

KUN USKON JUMALAAAN, en ole koskaan yksin

Donna Hollenbeck

”Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia” (Room. 8:16).

”**K**un uskot Jeesukseen Kristukseen ja taivaalliseen Isään, et ole koskaan yksin.” Olen kuullut tämänkaltaisia ilmauksia monet kerrat, mutta en ole koskaan aikaisemmin ymmärtänyt niitä niin syvällisesti kuin nykyään.

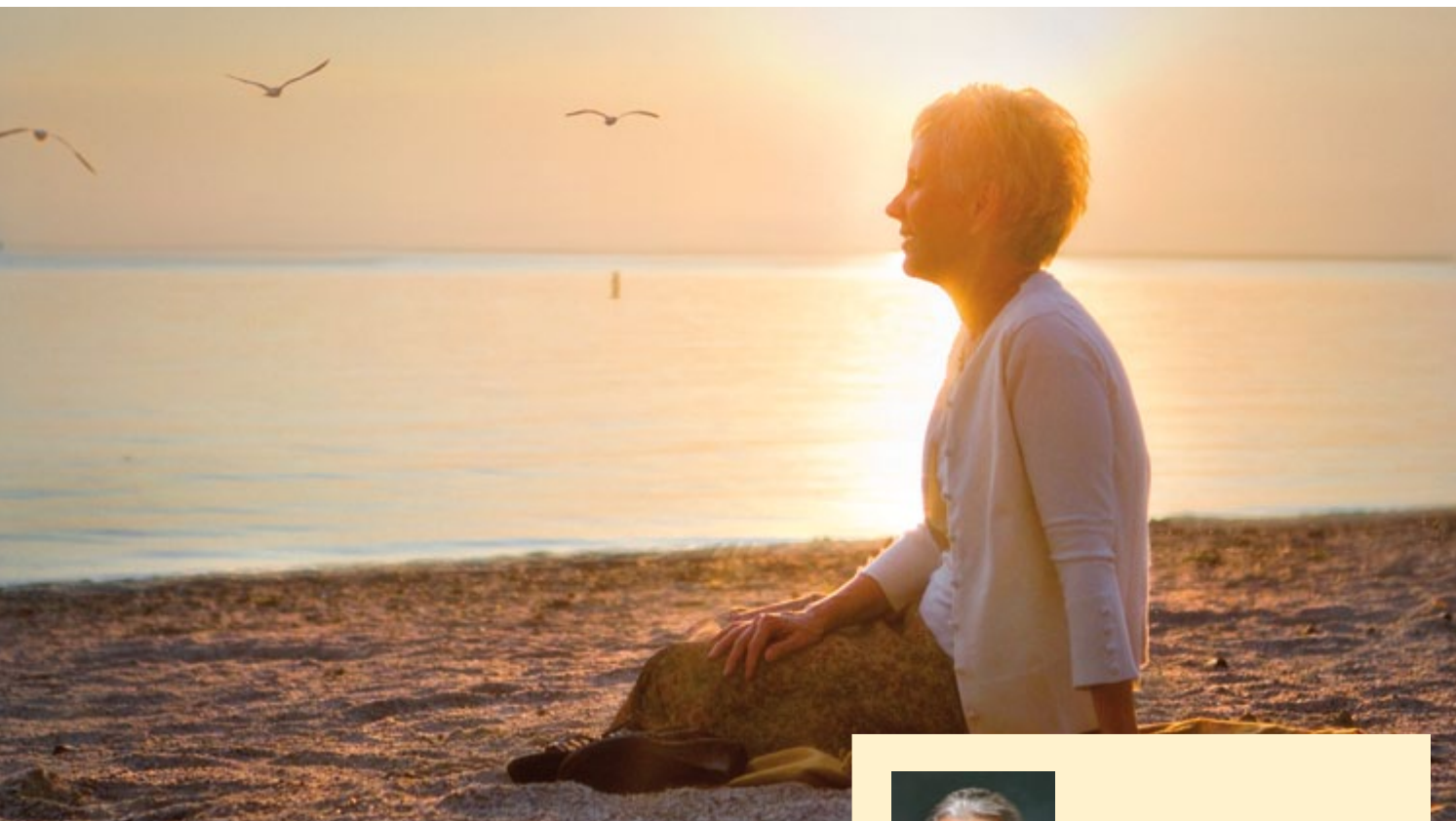
Jokainen joutuu lopulta kohtaamaan sen väistämättömän tosiasian, että jonakin päivänä hän saattaa olla yksin. Minun kohdallani se päivä tuli avioeron, lasten kotoa muuttamisen ja varhaiseläkkeelle siirtymisen vuoksi aiemmin kuin olin odottanut. Tuskallisin este, joka minulla oli voitettavana, oli eläminen yhtäkuisen hiljaisuuden ja tyhjyyden kanssa sen jälkeen kun olin vuosikaudet viettänyt kallisarvoista aikaa perheen ja ystävien, puolison ja lasten sekä työtoverien kanssa.

Vaikka nautin kotiopettajieni ja kotikäyntiopettajieni sekä muiden ystäväni vierailuista, niin suurimman osan aikaa tunsin olevani aivan yksin, enkä pitänyt siitä. Jatkuva hiljaisuus aiheutti lopulta hillittömän kyynelten virran. En löytänyt lohtua millään muulla tavalla kuin polvistumalla rukoukseen.

Itkettyäni taivaalliselle Isälle tuntikausilta

tuntuva ajan sisimmässäni alkoi tapahtua muutos ja tunsin taivaallisen Isän Hengen vaikutuksen. Kyyneleeni laantuivat joksikin aikaa, kun imin itseeni Hänen rakkautaan, joka tunkeutui sieluuni. Tiesin Hänen ymmärtävän surullisuuteni, ja sen ansiosta oloni vapautui kyllin itkeäkseen vieläkin pidempään, kuten lapsi, joka kaaduttuaan itkee nähdessään äitinsä. Kun hautasin pääni kuvitteellisesti taivaallisen Isän syliin, tiesin, että Hän halusi lohduttaa minua niin pitkään kuin tarvitsin sitä. Ajoittain mieleeni tuli hetkellisiä ajatuksia siitä, että olin liian vanha toimiakseni sillä tavoin. Tiesin kuitenkin, ettei taivaalliselle Isälleni ollut väliä sillä, kuinka vanha tai nuori olin. Tiesin vain, että Hän ymmärsi minua ja olisi aina valmis auttamaan minua.

Vaikka olisin yhä mieluummin naimisissa, olen nykyään oppinut nauttimaan hiljaisuudesta. Kuuntelen valtameren aaltoja ja katselen auringonlaskua. Minä kirjaimellisesti pysähdyn ja tunnen ruusujen tuoksun. Kuuntelen Hengen johdatusta ja toimin sen mukaan. En pelkää olla yksin, koska en ole

yksin niin kauan kuin uskon taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen. Näen taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen Hengen lähes kaikessa mitä teen.

”Uskon ansiosta Jeesukseen Kristukseen ja taivaalliseen Isään et ole yksin.” Nykyään näillä sanoilla on uusi ja syvälinen merkitys syvällä sydämessäni, ja tiedän ilman epäilystä, etten ole koskaan yksin. Olen Hänen tyttärensä, ja Hän rakastaa minua. ■

Lisää tietoa tästä aiheesta: JS–H 5–20; Robert D. Hales, ”Todistuksen saaminen Isästä Jumalasta, Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta ja Pyhästä Hengestä”, Liahona, toukokuu 2008, s. 29–32; ja Susan W. Tanner, ”Taivaallisen Isän tyttäriä”, Liahona, toukokuu 2007, s. 106–109.

MIKSI TAIVAALLINEN ISÄ RAKASTAA MEITÄ?

”Hän rakastaa meitä, koska Hän on täynnä ääretöntä pyhää, puhdasta ja sanoin kuvaamatonta rakkautta. Me emme ole Jumalalle tärkeitä saavutustemme vuoksi, vaan siksi, että me olemme Hänen lapsiaan. Hän rakastaa meitä jokaista, niitäkin, jotka ovat vajaavaisia, torjuttuja, kömpelöitä, murheellisia tai särkyneitä. Jumalan rakkaus on niin suurta, että Hän rakastaa jopa ylpeitä, itsekkäitä, ylimielisiä ja jumalattomiakin.

Tämä merkitsee sitä, että nykyisestä tilastamme riippumatta meillä on toivoa. Ahdistuksestamme, murheestamme ja virheistämme huolimatta äärettömän myötätuntoinen taivaallinen Isämme haluaa, että me lähestymme Häntä, niin että Hän voi lähestyä meitä.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Jumalan rakkaus”, Liahona, marraskuu 2009, s. 23.

”Toisenlaista paastoa minä odotan”

Erään tutkijaperheen esimerkin avulla opin, että Herran lupaukset ovat varmoja, kun noudatamme paaston lakia uskossa ja määrätietoisesti.

Alexandria Schulte

Palvelin kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Texasissa Yhdysvalloissa, kun ensimmäisen kerran luin luvun Jesaja 58. Siinä Herra esittää paaston lain pääpiirteittäin ja luettelee lähes 20 nimenomaista siunausta niille, jotka ovat kuuliaisita Hänen lailleen. Ennen lähetystyötäni olin nähnyt monia näistä siunauksista omassa elämässäni sekä ystäväieni ja sukulaisten elämässä. Kuitenkin vasta erään tutkijaperheen esimerkin ja uskon kautta opin todella ymmärtämään, että kun paastomme on otollinen Herran edessä, Hänen lupauksensa ovat todellisia.

”Ja Herra vastaa, kun kutsut häntä, kun huudat apua, hän sanoo: ”Tässä minä olen.” (Jes. 58:9.)

Siinä vaiheessa kun toverini ja minä aloimme opettaa Corina Aguilaria, hän oli jo ilmaissut haluavansa tulla kirkkoon. Saatuaan tietää evankeliumin palautuksesta sekä luettuaan ja rukoiltuaan Mormonin kirjan johdosta hän tunsikin kirkon olevan totta. Häntä pidätteli vain yksi asia: hänen miehensä Manuel.

Corina ei halunnut käydä kirkossa yksin – hän oli päättänyt, että hänen koko perheensä oppisi evankeliumia yhdessä. Manuel teki kuitenkin työssään pitkiä päiviä, ja kun hän tuli kotiin, niin hän ei suinkaan halunnut kuunnella keitään lähetyssaarnaajia.

Corina alkoi rukoilla, että Manuel saisi halun tavata meidät, mutta viikot kuluivat ilman että tämän asenne olisi muuttunut. Sitten eräänä päivänä oppiaiheen päättyessä Corina kysyi meiltä paastoamisesta. Olimme myöhässä seuraavalta opetukselta, joten selitimme lyhyesti, että kun paastoamme, olemme ilman ruokaa tai juomaa kahden

perättäisen aterian ajan. Sinä aikana me rukoilemme taivaalliselta Isältä apua ja johdatusta itsellemme tai muille. Lähdimme kiireesti luvaten opettaa hänelle enemmän seuraavalla käynnilläme.

Muutaman päivän kuluttua kävimme jälleen Corinan luona. Oppiaiheen aikana hän yllätti meidät sanoessaan surullisesti: ”En usko, että pystyn paastoamaan.” Hän selitti, että viime käynnistämme lähtien hän oli paastonnut. Hän oli aina päivän ilman aamiaista tai lounasta ja söi sitten päivällisen. Päivällisen jälkeen hän aloitti taas paaston eikä syönyt mitään ennen seuraavan päivän päivällistä. Näin oli jatkunut kolmen päivän ajan. ”Olen yrittänyt todella kovasti”, hän kertoi meille, ”mutta se on niin vaikeaa.”

Hämmästyneinä hänen uskostaan selitimme nopeasti, että tavallisesti paastoamme vain yhden päivän. Sitten meitä kiinnosti kuulla, mikä oli saanut hänet uhrautumaan sillä tavoin, ja kysyimme: ”Corina, voimmeko kysyä sinulta, minkä puolesta olet paastonnut?”

”Mieheni puolesta”, Corina vastasi.

Hänen halunsa noudattaa Herran käskyjä ja tavoitella siunauksia perheelleen teki meihin vaikutuksen. Vanhin Joseph B. Wirthlin (1917–2008) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Kun paastoamme, vanhurskailla rukouksillamme ja pyynnöillämme on usein suurempi voima.”¹ Niin oli Corinankin kohdalla. Seuraavalla viikolla Manuel suostui tapaamaan meidät. Vaikka hän olikin epäilevä, niin saatuaan tietää pelastussuunnitelmasta hänkin alkoi rukoilla ja jopa piti autossaan mukanaan Mormonin kirjaa lukeakseen sitä töissä tauoilla. Lopulta Corina, Manuel ja heidän kolme lastaan alkoivat käydä kirkossa yhdessä.

Koska meitä kiinnosti tietää, mikä oli Corinan motiivina sellaiseen uhraukseen, kysyimme häneltä, minkä puolesta hän oli paastonnut. ”Mieheni puolesta”, hän vastasi.

”Toisenlaista paastoa minä odotan: että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnat ja vapautat sorretut” (Jes. 58:6).

Vaikka Manuel edistyi kovasti, hänellä oli vaikeuksia viisauden sanan noudattamisessa. Hän oli juonut alkoholia nuorukaisesta asti. Paitsi että hänen oli vaikeaa lopettaa juominen, hän myös pelkäsi ystäviensä pilkantekoa.

Manuelin alkoholinkäyttö tuntui pitävän ottesaan myös Corinaa, ja vuosien ajan hän oli yrittänyt auttaa miestänsä. Tukenaan juuri löytämänsä usko sekä todistus paaston voimasta hän alkoi nyt paastota säännöllisesti, jotta Manuel saisi voimaa noudattaa viisauden sanaa.

Corinan rakkaus aviomiestänsä kohtaan muistutti minua Uuden testamentin kertomuksesta, jossa isä pyysi apostoleja parantamaan sairaan poikansa. Vaikka he osoittivat uskoa, he eivät pysyneet tekemään ihmettä. Sitten Herra kuitenkin

paransi lapsen selittäen myöhemmin, että ”tämä laji ei lähde muulla kuin rukouksella ja paastolla” (Matt. 17:21).

Ja niin tapahtui, että Manuel sai vähitellen rukouksen ja

paaston avulla voimaa päästä irti tavastaan. Ja vaikka hänen ystävänsä alussa pilkkasivat häntä, he alkoivat pian kunnioittaa häntä entistä enemmän, kun hän osoitti uskollisuuttaan Herraa kohtaan noudattamalla Hänen käskyjään.

”Herra on alati ohjaava sinua. Aavikon paahteessakin hän elvyttää voimasi – –. Sinä olet kuin vehmas puutarha.” (Jes. 58:11.)

Sen lisäksi, että saamme apua, voimaa ja johdusta Herralta, paastoaminen suo meille mahdollisuuden antaa nälkäiselle omastamme ja ravita sitä, joka kärsii puutetta (ks. Jes. 58:10), kun maksamme runsaan paastouhrin. Presidentti Marion G. Romney (1897–1988), ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on opettanut: ”Olkaa anteliaita antaessanne, jotta voisitte itse kasvaa. – – Minä lupaan jokaiselle, joka tekee niin, että hän itse vaurastuu sekä hengellisesti että ajallisesti.”²

Kun Aguilarit valmistautuivat kasteelle, heidän uskoaan koeteltiin monin tavoin. Pian kastepäivän sopimisen jälkeen Manuel menetti työpaikkansa eivätkä hän ja Corina tienneet, kuinka he maksaisivat vuokran ja muut laskut puhumattakaan

ruoan ostamisesta lapsilleen. Vaikka he saivat taloudellista tukea sukulaisilta, se ei riittänyt kaikkiin heidän taloudellisiin velvoitteisiinsa.

Koska Manuel ja Corina eivät keksineet mitään muutakaan vaihtoehtoa, he päättivät pitää pihakirpputorin. He myivät ne muutamat ylellisyystavarat, joita heillä oli asunnossaan, ja sitten he alkoivat myydä kaikkea sellaista, mitä ilman he saattaisivat tulla toimeen. Noin viikon kuluttua he olivat saaneet riittävästi rahaa maksaakseen sen kuun vuokran, mutta he tunsivat yhä pelkoa siitä, kuinka he pärjäisivät tulevina kuukausina.

Varsin pian seurakunnan jäsenet tulivat apuun. Seurakunnanjohtaja tapasi Manuelin ja kysyi, mitä muuta apua he tarvitsivat. Ja seurakuntalaiset tekivät voitavansa auttaakseen Aguilareja selviytymään tilanteesta.

Kun Aguilarit edelleen noudattivat käskyjä ja tekivät kaiken voitavansa perheensä elannon eteen, he saivat osakseen monia siunauksia – myös uusia työmahdollisuuksia. He oppivat, että koettelemustenkin hetkinä Herra lupaa huolehtia meistä, jos olemme kuuliaisia.

”Silloin sinun valosi puhkeaa näkyviin kuin aamunkoi –. Vanhurskaus itse kulkee sinun edelläsi ja Herran kirkkaus seuraa suojanasi.” (Jes. 58:8.)

Marraskuun 9. päivänä vuonna 2008 Manuel, Corina, Jovani ja Lupito Aguilar astuivat kasteen vesiin. Mariela, perheen nuorin, odotti innokkaasti sitä, että täyttäisi kahdeksan ja pääsisi kasteelle. Pian Manuel sai Aaronin pappeuden ja myöhemmin Melkisedekin pappeuden.

Vuoden kuluttua Manuel ja Corina menivät temppeliin saamaan endaumenttinsa, ja nyt

he valmistautuvat palaamaan temppeliin, jotta heidän lapsensa sinetöitäisiin heihin.

”Pystytät rakennuksia [monien sukupolvien] perustalle” (Jes. 58:12, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös).

Manuel ja Corina, jotka ovat ensimmäisiä kirkon jäseniä omista suvuissaan, ovat pioneereja, jotka uskon ja uhrauksen esimerkillään näyttävät vanhurskasta mallia jälkeläisilleen ja muille. Sen lisäksi että he ovat auttaneet lapsiaan saamaan evankeliumin siunaukset, he ovat myös näyttäneet ystäville ja sukulaisille sitä iloa, joka on tullut heidän elämäänsä kuuliaisuudesta käskyille. Jotkut ystävästä ja sukulaisista ovat tervetulleeseen lähetyssaarnaajat ja menneet sittemmin kasteelle.

Paastoaminen suo mahdollisuuden ainutlaatuisiin voiman ja lohdun siunauksiin. Aguilarin perheen tavoin me kaikki kohtaamme koettelemuksia ja vaikeuksia pyrkiessämme seuraamaan Vapahtajaa. Meillä saattaa olla vaikeuksia voittoa henkilökohtaisia heikkouksia tai kiusauksia tai muiden virheet saattavat aiheuttaa meille tuskaa. Meistä saattaa tuntua, että fyysiset tai emotionaaliset tuskat ahdistavat meitä tai meidän täytyy kenties kestää taloudellisten vaikeuksien kausia. Olipa kantamamme taakka mikä tahansa, paastoaminen auttaa meitä jättämään taakkamme Herran huomaan – Hän pitää meistä huolen (ks. Ps. 55:23). Kun noudatamme paaston lakia uskossa ja määrätietoisesti, saamme nähdä omassa elämässämme siunauksia, joita luvataan Jesajan kirjan luvussa 58. ■

VIITTEET

1. ”Paaston laki”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 89.
2. Ks. ”Paaston siunaukset”, *Valkeus*, joulukuu 1982, s. 4.

Rukouksen ja paaston avulla Manuel sai vähitellen voimaa päästä irti tavastaan, ja Aguilarit valmistautuivat kasteelle.

**Vanhin
Quentin L. Cook**
kahdentoista apostolin
koorumista

OPPI ISÄSTÄ

Yksi suloisimmista ja perusluonteisimmista totuuksista, mitä on ilmoitettu palautuksen myötä, koskee taivaallisen Isämme luonnetta ja Hänen henkilökohtaista yhteyttään jokaiseen ihmiseen, joka tulee maan päälle.

Ensimmäisiä niistä periaatteista, jotka katosivat luopumuksessa, oli ymmärrys Isästä Jumalasta. Ei siis ihme, että ymmärrys Isästä Jumalasta oli ensimmäisiä niistä periaatteista, jotka palautuksessa ilmoitettiin. Tärkeytensä vuoksi myöhempien aikojen pyhien ensimmäisenä uskon julistuksena on ”Me uskomme Jumalaan, iankaikkiseen Isään” (UK 1).

Kirkon jäsenet ymmärtävät, että Isä Jumala on maailmankaikkeuden korkein Hallitsija, se Voima, joka loi meidät hengellisesti, ja sen suunnitelman Luoja, joka antaa meille toivoa ja mahdollisuuksia. Hän on meidän taivaallinen Isämme, ja kuolevaisuutta edeltävässä elämässä me elimme Hänen luonaan ja olimme Hänen perhettään. Siellä meitä opetettiin ja valmistettiin kuolevaisuuteen (ks. OL 138:56). Me tulimme taivaallisen Isämme luota, ja tavoittemme on palata Hänen luokseen.

Kaikista niistä opeista, uskonkäsityksistä

ja periaatteista, jotka on ilmoitettu Hänen lapsilleen, Hänen olemustaan ja luonnettaan koskevien totuuksien tulisi olla ehdottoman keskeisiä. Me tunnustamme Hänen olemassaolonsa ja todellisen luonteensa palvelaksemme Häntä muinaisten uskovien ja profeettojen tavoin (ks. Moosia 4:9). Kaiken sen tarkoituksena, mitä Isä on ilmoittanut, käskenynt ja pannut alulle maan asukkaita varten, on määrä auttaa meitä tuntemaan Hänet, noudattamaan Hänen esimerkkiään ja tulemaan Hänen kaltaisikseen, jotta voimme palata Hänen pyhyyteensä. Iankaikkinen elämä on sitä, että me tunnemme Isän ja Hänen pyhän Poikansa Jeesuksen Kristuksen (ks. Joh. 17:3; MK Jaak. 4:5; Moos. 5:8).

Perheen iankaikkinen malli

Isän tuntemisessa on keskeistä perheen ilmoitetun mallin ymmärtäminen. Perhe on tärkein yksikkö ajassa ja iankaikkisuudessa, ja se on Jumalan säätämä.¹ Se, että saamme

Lähetysaarnajat ja ne, joita he opettavat, oppivat pian, kuinka ylilmaallisen merkittävä on oppi Isästä ja Pojasta, saadessaan tietoa Joseph Smithin ensimmäisestä näystä tai pelastussuunnitelmasta, koska Pyhä Henki todistaa näistä totuuksista.

elää rakastavissa perhesuhteissa, tuo meille suurta onnea, ja lisäksi se auttaa meitä oppimaan oikeita periaatteita ja valmistaa meitä iankaikkiseen elämään.² Perhesuhteet auttavat meitä myös tuntemaan Isän sekä rakastamaan ja ymmärtämään Häntä. Tämä on yksi syy siihen, miksi myöhempien aikojen pyhät ovat aina tähdentäneet avioliiton ja perheen merkitystä sekä kirkossa että yhteiskunnassa. Jumalan suunnitelma tarjoaa keinon, jolla perhesuhteet jatkuvat haudan tuolle puolen. Me voimme palata Jumalan eteen yhdistettyinä iankaikkisuudeksi perheeseemme.³

Taivaallinen Isämme on päättänyt olla ilmoittamatta liian monia yksityiskohtia kuolevaisuutta edeltävästä elämästämme Hänen luonaan. Synnä tähän on kenties se, että me voimme oppia monia asioita yksinkertaisesti havainnoimalla sitä vanhurskaiden perheiden mallia, jonka Hän on säätänyt maan päälle. Se, että havainnoimme huolellisesti vanhurskaan perheen mallia ja elämme tunnollisesti sen mukaan maan päällä, on keskeisintä pyrkiessämme tuntemaan Isän.

Taivaallinen Isä ja perhe liittyvät erottamattomasti yhteen. Kun ymmärrämme tämän yhteyden monet ulottuvuudet, voimme alkaa täydellisemmin ymmärtää sitä, kuinka henkilökohtainen ja yksilöllinen on taivaallisen Isän tuntema rakkaus meitä jokaista kohtaan sekä Hänen suhteensa meihin jokaiseen. Kun ymmärrämme, mitä Hän tuntee meitä kohtaan, saamme voimaa rakastaa Häntä puhtaammin ja täydellisemmin. Kun tunnemme henkilökohtaisesti tämän suhteen todellisuuden, rakkauden ja voiman, se synnyttää syvimpiä ja suloisimpia tunteita ja toiveita, mitä ihminen voi kokea kuolevaisuudessa. Nämä syvät rakkauden tunteet voivat motivoida meitä ja antaa meille voimaa lähestyä Isäämme vaikeuksien ja koetusten hetkinä.

Rakastava päätös ja tietoinen teko

Jokainen ihminen on taivaalliselle Isällemme syntynyt henkipoika tai -tytär.⁴ *Syntyminen* tarkoittaa sitä, että on ”tullut maailmaan”. *Syntyä*-sanaa käytetään pyhien kirjoitusten sukuluetteloidissa (ks. Matt. 1:1–16; Et. 10:31).

Jumalan ilmoittamassa vanhurskaiden perheiden mallissa lapsi syntyy tietoisena ja rakastavan päätöksen tuloksena. Se on ihmeenomaisena tuloksena siitä, kun vanhemmat huolehtivat ja tietoisin teoin osallistuvat taivaallisen Isän kanssa pyhään prosessiin, jossa luodaan kuolevainen keho yhdelle Hänen henkilönsistään. Tieto siitä, että elämämme on rakastavan päätöksen ja tietoisin teon tulos,

voi auttaa meitä tuntemaan suuren henkilökohtaisen arvomme kuolevaisuudessa. Tuo omanarvontunto voi vahvistaa meille mahdollisuuksiemme suuruuden, ja se voi varjella meitä kiusauksilta.

Saatana käyttää mielellään niitä vähemmän ihanteellisia kuolevaisuuden olosuhteita, joihin jotkut syntyvät, saadakseen jotkut meistä kyseenalaistamaan henkilökohtaisen arvomme ja suuret mahdollisuutemme. Riippumatta niistä kuolevaisuuden olosuhteista, joihin synnymme, me olemme kaikki taivaallisten vanhempiemme henkipoikia ja -tyttäriä. Jumala on vanhurskas ja rakastava isä. Meidän henkemme on syntynyt tuloksena rakkaudesta ja tietoisesta päätöksestä antaa meille elämä ja mahdollisuus.

Yksitellen

Sen lisäksi että vanhurskaat vanhemmat tekevät tietoisena ja rakastavan päätöksen saattaa lapsia maailmaan, he myös valmistautuvat, rukoilevat ja odottavat innokkaasti koko raskausajan iloiten ennakkolta lapsensa syntymästä. Lapsen syntymän jälkeen he nauttivat pidellessään lastaan, puhuessaan hänelle, huolehtiessaan hänestä ja suojelemaan häntä. He oppivat, mitä yksilöllisiä tapoja ja tarpeita pienokaisella on. He tuntevat lapsen paremmin kuin tämä itse. Riippumatta siitä, kuinka monta lasta vanhemmilla on, jokainen on heille yksilö.

Tämän mallin tunteminen auttaa meitä ymmärtämään, että meidän taivaallinen Isämme tuntee meidät henkilökohtaisesti yksilöinä. Hän on tuntenut meidät ainakin siitä lähtien kun synnyimme henkinä. Me olemme Hänen kallisarvoisia poikiaan ja tyttäriään, joita Hän rakastaa yksilöinä.

Tuntee nimeltä

Vielä yksi maanpäällisten perheiden malli auttaa meitä ymmärtämään Isän meitä kohtaan tunteman rakkauden yksilöllistä luonnetta. Yksi ensimmäisistä asioista, joilla vanhemmat luovat lapsen yksilöllistä identiteettiä syntymän jälkeen, on se, kun he antavat lapselleen nimen. Nimen antaminen on tärkeä osa jokaista kulttuuria, ja siihen liittyy usein juhlallisia rituaaleja, koska nimellä on suuri merkitys haltijansa henkilökohtaiseen identiteettiin. Lapsi ei valitse omaa nimeään; hänen vanhempansa antavat hänelle hänen nimensä.

Useimmissa kulttuureissa lapselle annetaan etunimi (ja joissakin tapauksissa toinen tai kolmas etunimi). Kautta maailman on myös tavallista, että lapselle annetaan sukunimi tai nimi, joka liittää hänet hänen vanhempiansa,

sukuun ja esivanhempiin. Joissakin kulttuureissa käytetään muita tunnisteita, kuten toista sukunimeä (esim. äidin sukunimi), jotta tarkemmin tunnistettaisiin lapsen suhde sukuun ja yhteiskuntaan.

Tiedämme, että saman mallin mukaisesti taivaallinen Isämme tunnistaa meidät henkilökohtaisesti ja yksilöinä. Hän tuntee meidät nimeltä. Niissä muutamissa pyhien kirjoitusten kohdissa, joissa mainitaan yksilöitä kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa, heistä on käytetty nimeä samalla tavoin kuin meistä käytetään nimeä kuolevaisuudessa. Niissä muistiinmerkinnöissä, joissa kerrotaan Isän käynneistä yksittäisten ihmisten luona maan päällä, Hän käyttää nimiä ilmaistakseen, että Hän tuntee ja tunnistaa meidät henkilökohtaisesti ja yksilöinä. Kuten profeetta Joseph Smith sanoi viitatessaan Isän ilmestymiseen ensimmäisessä näyssä: ”Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä” (JS–H 17; ks. myös Moos. 1:6; 6:27).

Isä tuntee meidät, koska Hän on jokaisen kallisarvoisen henkipojan ja -tyttären Isä ja Hän on antanut meille yksilöllisen identiteetin ja olemuksen. Kuten Hän sanoi Jeremialle: ”Jo ennen kuin sinut äidinkohdussa muova-sin, minä valitsin sinut” (Jer. 1:5).

Hänen kuvakseen ja Hänen kaltaisekseen

Raamatussa opetetaan, että mies ja nainen luotiin Isän kuvaksi (ks. 1. Moos. 1:26–27). Sekä perinnöllisyystiede että henkilökohtaiset havainnot todistavat periaatteesta, jonka mukaan jälkeläiset kehittyvät muodoltaan, ulkonäöltään ja ominaisuuksiltaan vanhempiensa mukaan. Jotkut rakentavat omanarvontuntoaan vertaamalla itseään muihin. Se suhtautuminen voi johtaa riittämättömyyden tai ylemmyyden tunteisiin. On parempi katsoa suoraan Isäämme rakentaessamme omanarvontuntoamme.

Esivanhempien taulussamme kuolevaisuudessa näkyy monia sukupolvia, jotka

Perhesuhteet auttavat meitä tuntemaan Isän sekä rakastamaan ja ymmärtämään Häntä. Tämä on yksi syy siihen, miksi myöhempien aikojen pyhät ovat aina tähden-täneet avioliiton ja perheen merkitystä sekä kirkossa että yhteiskunnassa.

Kun pyrimme vanhurskaan perhe-elämän mallien avulla tuntemaan Isän, me alamme ymmärtää Hänen meitä kohtaan tuntemansa rakkauden syvyyttä ja alamme tuntea syvempää rakkautta Häntä kohtaan.

polveilevat taaksepäin läpi aikakausien. Omassa hengellisessä esivanhempien taulusamme on kuitenkin vain kaksi sukupolvea – Isämme ja meidän. Meillä on Hänen muotonsa ilman kirkkautta. ”Jo nyt me olemme Jumalan lapsia, mutta – – kun [hän ilmestyy], meistä tulee hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on” (1. Joh. 3:2, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös; ks. myös OL 130:1). Meissä jokaisessa piilee jumalisuuden siemen, joka voi puhjeta kukkaan ja kantaa hedelmää Hänen siunauksellaan ja kun noudatamme Jeesuksen meille osoittamaa tarkan kuuliaisuuden polkua. Lausumissamme tai laulamissamme sanoissa ”Oon lapsi Jumalan”⁵ on voimaa.

Isän rakkaus

Yksi luopumuksen suurista vääristelyistä oli se, että Isän Jumalan pelastussuunnitelma kuvattiin ylivoimaisen ankarana. Frederic Farrar, anglikaanisen kirkon johtaja, humanisti, uskova ja erittäin arvostettu *Life of Christ* [Kristuksen elämä] -teoksen kirjoittaja, pahoitteli sitä, että useimmat kristilliset kirkot ymmärtävät helvetin ja kadotuksen virheellisesti, mikä johtuu käännösvirheistä, joita tuli Raamattuun, kun se käännettiin heprean ja kreikan kielestä englanninkieliseksi kuningas Jaakon raamatunkäännökseksi.⁶

Profeetta Joseph Smithille annetun ilmoituksen mukaan rakastavan Isän pelastussuunnitelma koskee koko ihmiskuntaa, mukaan lukien kaikki ne, jotka eivät kuule Jeesuksesta Kristuksesta tässä elämässä, lapset, jotka kuolevat ennen vastuullista ikää, ja ne, joilla ei ole ymmärrystä (ks. OL 29:46–50; 137:7–10).

Niillekin, jotka ovat eläneet jumalattomasti mutta jotka eivät ole kapinoineet Jumalaa vastaan – toisin kuin Saatana ja hänen enkelinsä (ks. Jes. 14:12–15; Luuk. 10:18; Ilm. 12:7–9; OL 76:32–37) – rakastava Isä on valmistanut kirkkauden valtakuntia, jotka ylittävät olemassaolomme maan päällä (ks. OL

76:89–92). Isän rakkaudesta henkilapsiaan kohtaan ei voi olla epäilystäkään.

Kun pyrimme vanhurskaan perhe-elämän mallien avulla tuntemaan Isän, me alamme ymmärtää Hänen meitä kohtaan tuntemansa rakkauden syvyyttä ja alamme tuntea syvempää rakkautta Häntä kohtaan. Perheen vääristelemiseen ja tuhoamiseen johtavien pyrkimysten tarkoituksena on estää Isän lapsia tuntemasta Hänen rakkautaan, joka vetää heitä takaisin kotiin Hänen luokseen.

Väkivaltaiset miesauktoriteettihahmot, avioliiton ulkopuolella syntyneet lapset, ei-toivotut lapset ja muut aikamme yhteiskunnalliset haasteet saavat aikaan sen, että niiden, jotka kärsivät näistä tilanteista, on vaikea ymmärtää, toivoa ja uskoa, että on olemassa vanhurskas, rakastava ja huolehtiva Isä. Samoin kuin Isä pyrkii auttamaan meitä tuntemaan Hänet, vastustaja käyttää kaikkia mahdollisia keinoja tullakseen Isän ja meidän väliin. Onneksi mikään voima, synti tai olotila ei voi olla esteenä Isän rakkaudelle meitä kohtaan (ks. Room. 8:38–39). Koska Jumala on rakastanut ensin meitä, me voimme tulla tuntemaan Hänet ja rakastaa Häntä (ks. 1. Joh. 4:16, 19).

Yhteiskunnallisia epäkohtia on nykyään hyvin paljon, ja juuri siksi meidän on opetettava oppia Isästä ja perheestä, jotta sen avulla voimme parantaa, oikaista ja voittaa niitä vääriä ajatuksia ja käytäntöjä, jotka ovat levinneet kaikkialle maailmaan. Kuten Eliza R. Snow (1804–1887) niin kauniisti ilmaisi, maailmassa on monia, jotka kutsuvat Jumalaa Isäksi mutta eivät tiedä miksi.

Onneksi ”tiedon avain” on palautettu⁷ ja oppi Isästä on jälleen maan päällä! ■

VIITTEET

1. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 1.1.1.
2. Ks. *Käsikirja 2*, 1.1.4.
3. Ks. *Käsikirja 2*, 1.3.
4. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
5. ”Oon lapsi Jumalan”, *MAP-lauluja*, 187.
6. Ks. Frederic W. Farrar, *Eternal Hope*, 1892, s. xxxvi–xlii.
7. ”Taivaan Isä”, *MAP-lauluja*, 184.

Hänen rakkautensa käsivarsien ympäröimänä

Julkaistaan nimettömänä

Kun olin kuusivuotias, vanhempani erosivat. Vaikka asuin edelleen äidin luona, isä oli eron jälkeen yhä läsnä elämässäni. Olin hänen luonaan viikonloppuisin sekä yhtenä arkipäivänä viikolla.

Vaikka hän yrittikin olla hyvä isä, niin ollessani seitsemänvuotias hän petti luottamukseni hyvin vakavalla tavalla. Tämä luottamuksen pettäminen aiheutti sen, että etäisyys välillämme alkoi kasvaa. Kun hän soitti kotiin, minä aina välttelin puhelimeen vastaamista. Kun olin vanhempi, vaadin, että saisin valita, milloin menen käymään isän luona, sen sijaan että minut pakotettiin menemään silloin kuin huoltajussopimus määräsi.

Kun olin lukiossa, käynnit jäivät vähitellen yhä harvemmiksi. Näin häntä enää pari kolme kertaa kuukaudessa. Yliopistoon mentyäni yhteydenotot harvenivat entisestään, kunnes puhuin hänen kanssaan enää suunnilleen pari kolme kertaa vuodessa. Suhteestani isääni oli tullut enemmänkin muodollisuus kuin todellinen vanhemman ja lapsen välinen yhteys.

Toisena opiskeluvuoteni päätin puhua hänen kanssaan siitä lapsuuteni tapauksesta, jonka tunsin vahingoittaneen suhdettamme niin monta vuotta sitten. Toivoin, että asia tulisi käsitellyksi, anteeksiannetuksi ja että saisimme tilaisuuden aloittaa alusta. Lähetin hänelle ajatukseni sähköpostitse ja odotin vastausta.

Jonkin ajan kuluttua sain hänen vastausviestinsä sähköpostitse. Ennen kuin luin isän vastauksen, rukoilin ja pyysin taivaalliselta Isältä, että Hänen Henkensä olisi kanssani, kun lukisin sähköpostiviestin. Se oli hyvin tärkeä hetki elämässäni – näkisin, mitä isälläni oli sanottavana ja mihin suuntaan suhteemme etenisi. Minua pelotti, ja tunsin olevani hyvin yksin.

Minä tosiaan olin yksin istuessani huoneessani tietokoneeni ääressä. Tarvitsin tukea.

Rukoilin edelleen taivaallista Isää ja tunsin Hänen Henkensä. Lopulta sain rohkeutta lukea.

Isä vastasi hyvin lyhyellä sähköpositiivisellä, jossa hän kielsi muistavansa mitään kertomastani, ja sanoi, että tämä oli hänelle todella huono hetki keskustella menneisyydestämme.

Tapa, jolla hän sivuutti sen, mikä oli minulle hyvin tärkeää, eikä tuntunut haluvan minkäänlaista sovintoa, loukkasi minua syvästi. Minusta tuntui, että isä oli hylännyt minut, ja tunsin, kuinka suru siitä ongelmallisesta suhteesta, joka meillä oli ollut yli kymmenen vuoden ajan, raastoi minua.

Istuessani tuolissani nyyhkyttäen tunsin Hengen ympärilläni. En ollut koskaan tuntenut taivaallisen Isäni läsnäoloa niin voimakkaasti. Tunsin kirjaimellisesti, että minut oli ”ympäröity hänen rakkautensa käsivarsilla” (2. Nefi 1:15). Siinä istuessani ja itkiessäni tunsin rauhoittuvani ja tunsin, että minua rakastetaan.

Suhteeni maanpäälliseen isääni on kenties ollut puutteellinen, mutta taivaallinen Isäni on ollut minun kanssani. Hän on voimallisesti läsnä elämässäni. Tiedän, että Hän rakastaa minua, huolehtii minusta ja haluaa aina olla yhteydessä minuun. Tiedän, että Hän on minun Isäni. Eikä Hän lähde pois. ■

Suhteeni maanpäälliseen isääni on kenties ollut puutteellinen, mutta taivaallinen Isäni on minun kanssani.

Sanan nälkää

ECUADORISSA

Joshua J. Perkey
kirjon lehdet

”Siunattuja ovat kaikki ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, sillä heidät täytetään Pyhällä Hengellä” (3. Nefi 12:6).

Ana Visbicut nojautuu kotinsa lankuseinää vasten hymy kasvoillaan. Hänen lapsensa istuvat penkillä hänen kanssaan – jokainen yhtä leveästi hymyillen kuin hän. On lämmin, aurinkoinen lauantai-iltapäivä. Ana asuu Puerto Francisco de Orellanassa, pienessä kaupungissa Itä-Ecuadorin viidakkoalueella. Orellanan seurakunnan johtokunnan jäsenet ovat juuri tulleet pistäytymään keskeyttäen tahattomasti Anan tapaamisen sisarlähetysaarnajien kanssa, mutta Ana ei ole pahoillaan. Hän toivottaa vieraat tervetulleiksi. Hänellä on paljon aihetta kiitollisuuteen, ja hän ilmaisee kiitoksensa auliisti.

Ana on kyllä saanut kokea oman osansa vaikeuksia. Hän asuu yksin viiden pienen lapsensa kanssa. On vaikea löytää ansiotyötä

päivittäin. Ja kun hänet kastettiin elokuussa 2009, vain yksi hänen lapsistaan kastettiin hänen kanssaan.

Mutta seuraavan vuoden aikana on tullut siunauksia, kun kolme muutakin hänen lapsistaan on noudattanut hänen esimerkkiään ja saanut kasteen ja konfirmoinnin (yksi oli sillä hetkellä liian nuori).

Anan silmät tosiaan sädehtivät kiitollisuudesta. Hän, kuten muut Orellanan seurakunnan jäsenet, ovat löytäneet sen puhtaan ilon, joka tulee Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan elämisestä.

Ilo alkaa halusta

Joulukuussa 2008 Puerto Francisco de Orellanassa ei ollut mitään virallista kirkon organisaatiota. Siihen aikaan paikkakunnalla

Vasemmallä: Ana Visbicut ja hänen lapsensa iloitsevat evankeliumista. Yllä: Orellanan seurakunnan jäseniä kokoontuneina seurakuntakonferenssiin vuonna 2010.

asui muutamia jäseniä, joista jotkut eivät olleet käyneet kirkossa vuosin.

Mutta jotakin tapahtui. Henki kosketti ihmisten sydäntä ja muutti heidän elämänsä innoittaen neljää perhettä aloittamaan yhteiset kokoontumiset pyhien kirjoitusten tutkimiseksi ja toinen toisensa opettamiseksi. Ja tämä tunne leviää kaupungissa yhä.

”Ihmiset täällä tuntevat evankeliumin nälkää ja janoa”, sanoo seurakunnan jäsen Fanny Baren Garcia.

Tämä nälkä innoitti Puerto Francisco de Orellanan jäseniä ottamaan yhteyden kirkkoon ja pyytämään lupaa saada toimittaa sakramentti. ”Me emme menneet heidän luokseen”, muistelee Timothy Sloan, Ecuadorin Quiton lähetyskentän entinen johtaja. ”He soittivat minulle. Heillä oli jo halu toimia niiden tunteiden pohjalta – noudattaa Mormonin kirjassa toistuvaa Vapahtajan kutsua osoittaa uskoa Häneen ja tehdä parannus. Se sanoma on meille kaikille.”

Samanlainen halu on ollut niiden sydämessä, jotka ovat muuttaneet Puerto Francisco de Orellanaan. Varhain tammikuussa 2009 Marco Villavicencio – nykyinen seurakunnanjohtaja – ja hänen vaimonsa Claudia Ramirez miettivät erästä työtilaisuutta, joka edellytti sitä, että he muuttaisivat kodistaan Machalasta toiselle puolelle Ecuadoria Puerto Francisco de Orellanaan.

”Ensimmäinen kysymykseni oli: ’Onko siellä meidän kirkkoa?’”

VAPAAHTAJAN JA HÄNEN EVANKELIUMINSA HYVÄKSYMINE

”Hyväksykseen Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ihmisten täytyy ensiksi hyväksyä Hänet, jonka evankeliumi se

on. Heidän täytyy turvata Vapahtajaan ja siihen, mitä Hän on opettanut meille. Ihmisten täytyy uskoa, että Hänellä on voima pitää lupauksensa meille sovituksen kautta. Kun ihmisillä on uskoa Jeesukseen Kristukseen, he ottavat vastaan Hänen sovituksensa ja opetuksensa ja toteuttavat niitä elämässään. – –

Minä rakastan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, sillä se määrittää tavan, jolla voimme nauttia evankeliumin hedelmää, kokea ’tavattoman suurta iloa’ (ks. 1. Nefi 8:12), jota vain se voi tuoda, ja kestää loppuun asti läpi kaikkien kuolevaisen elämän haasteiden. Evankeliumi opettaa meille kaiken, mitä meidän on tarpeen tietää palataksemme taivaallisen Isämme luokse asumaan ylösnousseina ja kirkastettuina olentoina. Pitäkäämme kaikki mielessämme näky iankaikkisesta elämästä ja noudattakaamme tunnollisesti iankaikkisen elämän reseptiä, joka on Jeesuksen Kristuksen evankeliumi.”

Ks. vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista, ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumi”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 45, 46.

kertoo seurakunnanjohtaja Villavicencio. ”Vaimoni ja minä puhuimme siitä perheemme kanssa, ja rukoilimme tietääksemme, pitäisikö meidän muuttaa. Heti kun työtarjous tuli, saimme kuulla, että Puerto Francisco de Orellanassa oltiin aloittamassa kirkon toimintaa. Muutimme tänne helmikuussa 2009, ja seurakunta perustettiin seuraavassa syyskuussa.”

Iloa palvelemisesta

Halu tulla Kristuksen luo johtaa luonnostaan haluun palvella. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi muuttaa sekä antavaa osapuolta että saavaa osapuolta. Tämä vastavuoroinen prosessi toimii, kun ihmisillä on nöyrä sydän, avoin mieli ja he palvelevat. Palveleminen on ollut tärkeä osa kirkon kasvua Puerto Francisco de Orellanassa, ja se on vahvistanut niitä, jotka ovat palvelleet.

”Mitä ajatuksia minulla on tehtävästäni?” kysyy Clara Luz Farfán, joka kutsuttiin syyskuussa 2010 palvelemaan Apuyhdistyksen johtokunnassa. ”Olen onnellinen, koska tiedän, että voin auttaa muita sisaria tulemaan

kirkkoon ja vahvistaa uusia sisaria, jotka on kastettu.”

Tuo sama tunne on koskettanut muidenkin seurakunnan jäsenten sydäntä. Apuyhdistyksen johtaja Lourdes Chenche sanoo, että sisarten vahvistaminen vaatii ponnistelua, mutta sitä hän tekee mielellään: ”Me johtokunta ja Apuyhdistyksen jäsenet vierailimme sisarten luona. Me pääsemme lähemmäksi heitä, kun heillä on ongelmia. Annamme heille ruokaa, kun siihen on tarvetta. Annamme heidän tuntoa, etteivät he ole yksin, että meillä on apunamme Jeesus Kristus ja seurakunta. Ja opetamme heille, että heidän on tehtävä oma osansa – rukoiltava, tutkittava pyhiä kirjoituksia ja valmistauduttava. Rukoilemme heidän kanssaan, lohdutamme heitä ja rakastamme heitä syvästi.”

Mutta sisaret eivät tee työtä yksin. ”Puhumme seurakunnanjohtajan kanssa siitä, mitä voidaan tehdä”, lisää Lourdes. ”Kerromme heidän tarpeistaan hänelle ja seurakuntaneuvostolle, jotta voimme päättää, mitä meidän tulee tehdä.”

”Täällä ihmiset janoavat tietoa evankeliumista. Ihmiset täällä tosiaan haluavat sitä.”

Seurakunnanjohtaja Marco Villavicencio

Alla vasemmalla: seurakunnanjohtaja Marco Villavicencio ja hänen vaimonsa Claudia sekä heidän poikansa. Alla oikealla: Clara Luz Farfán osallistuu takkavalkeailtaan muiden seurakunnan jäsenten kanssa.

Sisarten sitoutuminen oman osansa tekemiseen on yleinen asenne koko seurakunnassa. Lourdes kertoo, että yhteenkin palvelutempaukseen, jossa autettiin seurakunnan erästä perhettä, osallistuivat kaikki: lapset, nuoret, aikuiset, Apuyhdistys, lähetyssaarnaajat. ”Kokemus oli hyvin opettavainen. Tiedän, että kun olemme lähimmäistemme palveluksessa, olemme pelkästään Jumalamme palveluksessa [ks. Moosia 2:17]. Kun palvelen, on ikään kuin tekisin sitä Jeesuksen Kristuksen hyväksi. Siitä valtakunnassa on kyse.”

Iloa ystäväystymisestä

Ykseydessä – tuossa pyhien yhteyden kuulumisen tunteessa – on jotakin kiistattoman vahvistavaa. Siunauksia tulee, kun kuulumme ”Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät” (Ef. 2:19) ja elämme kuin perheenjäsenet, jotka ovat ”halukkaita kantamaan [toisensa] kuormia, jotta ne olisivat keveitä; niin, ja [ovat] halukkaita suremaan surevien kanssa, niin, ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohduksen tarpeessa” (Moosia 18:8–9).

Fanny selittää: ”Uskon, että voimamme tulee siitä seikasta, että me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet tunnemme olevamme kuin perhe. Ja uskon, että toinen toisemme palveleminen on aikaansaanut suurta hyvää. Annamme, mitä tahansa tarvitaankin, ja tämä on luonut ykseyden tunteen. Otamme avosylin vastaan jokaisen uuden ihmisen, joka tulee kirkkoon. Toivotamme heidät tervetulleiksi. Uskon, että halaus kertoo enemmän kuin tuhat sanaa.”

Anan kokemukset vahvistavat tämän. Viiden lapsen yksinhuoltaja-äitinä hän kohtaa jatkuvan taloudellisen haasteen yrittää elättää perheensä, kun ansiotyötä on vaikea saada, ja se voi olla sekä emotionaalisesti että hengellisesti uuvuttavaa. Seurakunnan jäsenten ystävyys on ollut tärkeänä tukena hänen perheelleen vaikeina aikoina. ”Jäsenet tulevat lukemaan kanssani pyhiä kirjoituksia”,

”Me olemme Enosin kaltaisia – tunnemme Jumalan sanan nälkää”

(ks. En. 4).

Clara Luz Farfán

Seurakunnanjohtaja Villavicencio ja muita jäseniä käymässä Lourdes Chenchen luona, joka on seurakunnan Apuyhdistyksen johtaja ja seminaarinopettaja.

Ana kertoo. ”He huolehtivat minusta. Kun meillä on vaikeuksia, he auttavat. Se on uusille jäsenille hyvin tärkeää.”

Tämä ystävyys tunne on omalta osaltaan vaikuttanut siihen, että seurakunta on kasvanut niin nopeasti. Ensimmäisen sunnuntain 28 jäsenestä seurakunta on jo yhdessä vuodessa kasvanut 83 läsnäolijaan, joiden joukossa on yli kymmenen kirkkoomme kuulumatonta vierailijaa.

Seurakunnan johtohenkilöt viettivät seurakuntakonferenssia edeltävän lauantain vierailien jäsenten ja kirkkoa tutkivien luona. He lukivat näiden kanssa pyhien kirjoitusten kohtia ja kannustivat näitä olemaan parempia.

Yksi hiljattain kastettu veli kääntyi pyhien kirjoitusten tutkimisen kautta – lukemalla sekä itsekseen että jäsenten ja lähetyssaarnaajien kanssa. ”Mormonin kirja on avain”, hän sanoo. ”Se on avain minulle.” Hän on löytänyt iloa kirkossa. Evanke-liumin vaikutus on niin vahva, että hän alkoi maksaa kymmenykset jo ennen kuin hänet kastettiin.

Mutta ystävyys on muutakin kuin sitä, että kertoo evankeliumista muille. Se voi muuttaa elämäntavan.

”Ennen kuin liityin kirkkoon”, kertoo Bernabé Pardo, eräs toinen äskettäin kääntynyt, ”ainoita ystäviäni olivat ne, jotka menivät kaupungille juopottelemaan. Mutta

nyt kun olen jäsen, minulla on monia ystäviä – todellisia ystäviä. He kutsuvat minua lukemaan Mormonin kirjaa kanssaan. He kutsuvat minua perheiltään. He palvelevat toisiaan. Olen osallistunut palvelutempauksiin heidän kanssaan. Elämäni on nyt aivan toisenlaista. Olen saanut monia, monia siunauksia. Maksan kymmenykseni, ja Herra on siunannut minua.”

Tämä elämäntapa ei rajoitu aikuisiin. ”Me opetamme aina nuorille

Vasemmalta: seurakunnanjohtaja Villavicencio ja uusi käännyttäjä Bernabé Pardo; Apu-yhdistyksen kokous; Fanny Baren Garcia ja hänen aviomiehensä Ricardo sekä heidän lapsensa; Evankeliumin oppi-luokka.

naisille sitä, mikä voima on ystävydessä, tervehtimisessä ja toisten mukaan ottamisessa”, kertoo Claudia Ramirez. ”Kun ihmiset tulevat kirkkoon ensimmäisen kerran, heihin tekee vaikutuksen se, kuinka heidät otetaan vastaan. Niinpä opetamme nuorille naisille, kuinka tärkeä jokainen sielu on Herralle. Tästä on ollut suurta apua. Ja me asetamme nuorten naisten kanssa tavoitteita Edistymisen-ohjelmassa. Tämä motivoi heitä niin että he voivat olla ystäviä myös muille.”

Seurakunnanjohtaja Villavicencio selittää: ”Yritämme soveltaa käytäntöön presidentti Gordon B. Hinckleyn kehoitusta, jonka mukaan jokainen uusi käännyttäjä tarvitsee sitä, että häntä ravitaan Jumalan hyvällä sanalla, että hänellä on ystävä ja että hänellä on tehtävä.”¹

Ana palvelee Alkeisyhdistyksen johtokunnassa toisena neuvonantajana. Hänen

poikansa Jorge palvelee ensimmäisenä neuvonantajana opettajien koorumissa.

”Me annamme heille tehtävän”, sanoo seurakunnanjohtaja Villavicencio, ”tilaisuuden oppia johtotehtävissä ja jonkun auttamaan heitä siinä.”

Iloa muuttumisesta

Claudian kohdalla evankeliumin piirissä palveleminen on saanut aikaan sen, että hänen sydämessään on vähitellen virinnyt itseluottamus. ”Minut kastettiin kahdeksanvuotiaana”, Claudia sanoo. ”Kävimme aina kirkossa. Mutta kun tulin vanhemmaksi, näin monia kehoja avioliittoja. Mietin niitä paljon, ja kannoin huolta siitä, etten voisi koskaan mennä naimisiin, koska se ei onnistuisi. Pelkäsin, etten voisi uskoa elämäni jollekulle, että se olisi liian vaikeaa. Mutta kun palasin lähestyöstäni, en ajatellut samalla tavoin. Opin

opettaminen muuttaa ihmistä.”

Claudia ja Marco Villavicencio olivat ystäviä ennen Claudian lähetystyötä. Pian sen jälkeen kun Claudia oli päättänyt lähetystyönsä, he menivät temppeleihin yhdessä muutamien ystävien kanssa. Tapahtui jotakin erityistä. ”Minusta tuntui aivan kuin Herra olisi vastaanut rukouksiini – että tämä oli mies, jonka kanssa voisin solmia avioliiton”, Claudia selittää. ”Olen saanut osakseni suurenmoisimman siunauksen – hyvän aviomiehen.”

Iloa evankeliumin mukaisesta elämästä

”Onnellisuutemme ei riipu aineellisista asioista”, sanoo 15-vuotias Oscar Reyes, ”vaan siitä, kuinka elämme. Pyhitän lepopäivän juuri siksi, että se on otollista Jumalalle. Ja juuri siksi aion palvella lähetystyössä, ja siksi palvelen muita mielelläni.”

Elämällä evankeliumin mukaan Orellanan seurakunnan jäsenet ovat löytäneet todellista iloa. ”Olen hyvin onnellinen”, Lourdes kertoo. ”Vaikka olen hyvin kaukana perheeni luota, minulla on täälläkin perhe, hengellinen perhe. Minulla on suuri todistus tästä työstä. Tiedän, että Jeesus Kristus elää ja että jos olemme kuuliaisimpia, Hän siunaa meitä.”

Se on iloa, joka täyttää heidän elämänsä riippumatta haasteista, joita elämä sälyttää heidän harteilleen. Se on iloa, joka tulee vanhurskaasta elämästä. ■

VIITE

1. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Käännynnäisiä ja nuoria miehiä”, *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 47.

PUERTO FRANCISCO DE ORELLANA, ECUADOR

Noin 100 kilometrin päässä Quitosta itään massiiviset tulivuoret ja Andien vuoristo vaihtuvat Orellanan provinssin reheväksi trooppiseksi ilmastoksi. Laajat metsät, joita isommat ja pienemmät joet halkovat ristiin rastiin, täyttävät maiseman joka suuntaan. Täällä elää papukaijoja ja tukaaneja sekä tuhansia muita lintulajeja. Täällä voi nähdä myös apinoita ja laiskiaisia, vyötiäisiä ja vesisikoja sekä hämmästyttävää kyllä, amazoninjokidelfiinejä.

Provinssi perustettiin 1990-luvun loppupuolella raakaöljyn etsimisen tueksi. Pieni asutusalue kasvoi kaupungiksi miltei yhdessä yössä. Puerto Francisco de Orellana sijaitsee Napo-, Coca- ja Payaminojokien yhtymäkohdassa. Nykyään kaupungissa ja sen ympäristössä asuu arviolta 80 000 asukasta.

Kuusivuotias Courtney T., jolla on Downin syndrooma, pitää puhetta Alkeisyhdistyksessä veljensä Justinin avulla. Kirkon käsi-kirjassa opetetaan, että ”oppiaiheet, puheet ja opetusmenetelmät tulee sovittaa vastaamaan kunkin henkilön tarpeita”.

Kuinka autan tätä lasta?

Danyelle Ferguson

Työskenteletkö Alkeisyhdistyksessä kehitysvammaisten lasten kanssa?

Ohessa on ideoita heidän opettamiseen.

Monilla Alkeisyhdistyksen opettajilla ja johtohenkilöillä on kysymyksiä siitä, kuinka palvellaan lasta, jolla on jokin kehitysvamma, kuten autismi, Downin syndrooma tai aktiivisuuden ja tarkkaavuuden häiriö (ADHD). He saattavat kysyä: Kuinka osaan opettaa tätä lasta? Pitäisikö hänen olla samassa luokassa kuin muut hänen ikäisensä? Voiko hän osallistua yhteiseen tuokioon tai toimintoihin?

Autistisen pojan äitinä sekä opettaessani Alkeisyhdistyksessä kehitysvammaisia lapsia olen oppinut paljon näiden lasten tarpeiden täyttämistä. Seuravassa on vain muutamia oppimiani periaatteita. Toivottavasti niistä on hyötyä sinulle, kun pyrit palvelemaan ja saamaan kaikki seurakuntanne Alkeisyhdistyksen lapset mukaan osallistumaan.

Palvele Jeesuksen tavoin

Vapahtajamme näytti meille, kuinka voimme palvella muita, sovittamalla sanomansa ja tekonsa yksilöllisiin tarpeisiin.¹ Esimerkiksi, kun Hän kävi nefiläisten luona, Hän kokosi luokseen heidän pienet lapsensa ja ”otti [heidät] yksitellen ja siunasi heidät ja rukoili Isää heidän puolestaan” (3. Nefi 17:21, kursivointi lisätty). Sitten enkelit ”ympäröivät nuo pienokaiset” taivaallisella tulella ja ”palvelivat heitä” (3. Nefi 17:24).

Artikkelin kirjoittaja Danyelle Ferguson poikansa Isaacin kanssa, joka on autistinen.

Me osallistumme Herran palvelutyöhön, kun opetamme kaikkia lapsia. Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on muistuttanut meitä: ”Niille meistä, joille on uskottu kallisarvoisia lapsia, on annettu pyhä, ylevä [taloudenhoitajan] tehtävä, sillä me olemme niitä, joille Jumala on antanut tehtäväksi ympäröidä tämän ajan lapset rakkaudella ja uskon tulella ja ymmärryksellä siitä, keitä he ovat.”² Kun täytämme vastuullisen tehtävämme opettaa lapsia, joilla on jokin vamma, Herra auttaa meitä sovitamaan palvelumme ja opettamisemme niin, että se vastaa heidän tarpeitaan.

Jotta Alkeisyhdistyksen opettajat ja johtohenkilöt voisivat paremmin

ymmärtää näitä tarpeita, he voisivat tavata lapsen ja tämän vanhemmat, jolloin opettajalla on hyvä hetki alkaa osoittaa ystävällisyyttä lasta kohtaan. Usein paras paikka tutustumiseen on lapsen kotona, missä hän tuntee olonsa mukavaksi ja todennäköisemmin luo yhteyden uusiin ihmisiin.

Hanki tietoa ja tee yhteistyötä

Opettajien ja johtohenkilöiden tulee paneutua hankkimaan tietoa lapsen vammasta. Yksi hyvä lähtökohta tähän on kirkon internetsivusto lds.org/disability (saatavilla muutamilla kielillä), missä voi lukea tiettyjen vammojen yleisiä kuvauksia, saada vinkkejä opettamiseen ja löytää lisäaineistoa.

Emily S. ja hänen nelivuotias poikansa Landon, jolla on laaja-alainen kehityshäiriö, puhuvat Alkeisyhdistyksen johtajan Debra Maloofin kanssa asioista, joista Landon pitää, ja siitä, mitkä opetuskeinot ovat toimineet onnistuneesti hänen kohdallaan. Vammaisen lapsen palveleminen onnistuu parhaiten, kun lapsi ja hänen vanhempansa sekä johtohenkilöt työskentelevät ykseyden ja yhteistyön hengessä.

Tutkittuaan internetsivustoa opettajat ja johtohenkilöt voivat tavata lapsen vanhemmat uudelleen ja keskustella ideoista ja huolenaiheista sekä asettaa tavoitteita. Vanhemmat voivat kertoa lapsestaan sellaista, mikä auttaa opettajia onnistumaan, esim. kertoa oivalluksia siitä, kuinka lapsi kommunikoi, mistä toiminnoista hän pitää ja mitä kannattaa välttää sekä kuinka voi kannustaa sopivaan käytökseen. Vanhempien kanssa työskenteleminen on keskeistä sen ykseyden, yhteistyön ja jatkuvan vuoropuhelun luomiseksi, joita tarvitaan, jotta vammaista lasta voidaan parhaiten palvella.

Opettajien ja johtohenkilöiden tulee neuvotella myös pappeusjohtajiensa kanssa, kun he kehittelevät keinoja lapsen palvelemiseksi. Kun pojallamme ensi kerran diagnosoitiin autismi, emme tienneet, miten hyvin hänen siirtymisensä ikätoveriensa kanssa lastenhuoneesta Alkeisyhdistyksen luokkaan sujuisi. Eräs seurakuntamme sisar, joka on ammatiltaan opettaja, meni piispamme ja Alkeisyhdistyksen johtajan luo ja tarjoutui olemaan poikamme avustajana. Alkeisyhdistyksen johtaja, piispakunnan jäsen, mieheni ja minä tapasimme tämän sisaren, ja hän kertoi meille, kuinka voimme auttaa poikaamme. Asetimme tavoitteita ja laadimme suunnitelman auttaaksemme poikaamme ymmärtämään Alkeisyhdistyksen ohjelman kulua. Seuraavien kolmen vuoden aikana meidän piti usein hieman säätää suunnitelmaa, mutta kun poikamme oppi ymmärtämään, mitä hänen ympärillään tapahtui, hän kiinnostui enemmän vuorovaikutuksesta ikätoveriensa kanssa

sekä osallistumisesta oppiaiheisiin. Tämän sisaren ymmärtämys ja sitoutuminen loivat pohjan, joka on poikamme tukena edelleen. Tämän sisaren rakkaus ja ystävyys opettivat pojallamme, että hän on Jumalan rakas lapsi. Sen ansiosta hän pitää kirkkoa edelleen paikkana, johon hän voi mennä omana itsenään ja jossa häntä rakastetaan.

Rakenna ystävyyttä ja luottamusta

Me opettajat voimme seurata ”Vapahtajan esimerkkiä – tarjota toivoa, ymmärtää ja rakastaa niitä, joilla on jokin vamma”³. Kun osoitamme aitoa kiinnostusta lapsiin, joilla on jokin vamma, ystävyysmeidän heidän kanssaan kasvaa.

Kehitysvammaiset lapset saattavat kommunikoida eri tavalla kuin toiset. Kun opettajat oppivat ymmärtämään lapsen yksilöllistä kommunikointitapaa, he pystyvät rakentamaan luottamusta ja ystävyyttä sekä tulemaan tehokkaammiksi opettajiksi. Tässä on kaksi keinoa parantaa kommunikointia:

- **Aseta kasvosi lapsen tasolle.**⁴ Kun aikuiset tekevät niin, lapsi kokee vähemmän pelkoa ja enemmän sitä, että kuuluu joukkoon. Siitä on apua myös lapsille, joiden on vaikea keskittyä ryhmässä. Opettaja tai avustaja voi ajoittain oppitunnin aikana kiinnittää lapsen huomion ja sanoa oppiaiheeseen liittyvän virkkeen tai pari.
- **Ota selvää, mistä lapsi on kiinnostunut.** Lapset kokevat, että heitä arvostetaan, kun muut osoittavat kiinnostusta siihen, mistä he pitävät. Lapset, joilla on

jokin vamma, kiintyvät usein tiettyihin asioihin, kuten tiettyyn leluun, eläimeen tai peliin. Opettaja voi pyytää lasta kertomaan siitä, mistä tämä on kiinnostunut, ja viitata asiaan oppitunnin aikana. Vaikka lapsi ei puhuisikaan, opettaja voi silti puhua siitä, mistä lapsi on kiinnostunut.

Integrooi

Useimmissa tapauksissa kehitysvammainen lapsi tulee laittaa hänelle kuuluvaan tavalliseen Alkeisyhdistyksen luokkaan. Tämä on tärkeää sekä lapselle että hänen ikätovereilleen. Integroiminen auttaa lasta oppimaan sopivaa sosiaalista kanssakäymistä ja käyttäytymistä kirkossa sekä valmistaa häntä siirtymään nuorten luokkiin. Yhdessä oleminen tarjoaa ikätovereille luokassa mahdollisuuksia palvella ja saada niitä ainutlaatuisia oivalluksia, joita vammaiset lapset voivat antaa. Yhdessä vietetty aika kannustaa myös ystävytyteen, joka on tärkeä osa sitä, että lapsi kokee kirkossa olevansa hyväksytty ja toivotu.

Kun poikamme oli esikouluikäinen, eräs pieni tyttö istui usein hänen vieressään Alkeisyhdistyksessä. Tyttö askarteli kortteja ja kuvia pojallamme, jos tämä ei ollut luokassa. Poikamme ei osannut kertoa meille tytön nimeä, mutta hän otti tyttöä aina kädestä ja nimitti tätä ystäväkseen. Heidän ystävytyensä antoi tytölle mahdollisuuksia palvella ja auttaa poikaamme olemaan onnellinen, kun hän käy kirkossa.

Vanhempi tai opettaja voi halutessaan helpottaa ystävyttä siten, että luokan ensimmäisenä päivänä hän esittelee lapsen tämän ikätovereille ja kertoo, millainen tämä on – kertoo hänen lahjoistaan, taidoistaan ja lempipuuhistaan. Sitten he voivat puhua lapsen vammasta, jotta ikätoverit ymmärtävät hänen tarpeitaan ja niitä käytöstapoja, jotka saattavat tuntua heistä epätavallisilta. Jos vanhemmat ja kirkon johtohenkilöt ovat avoimia selittäessään näitä asioita, lapsen ikätovereista on usein luontevampaa ystävyystyä hänen kanssaan.

Voit halutessasi ottaa yhteyttä asiantuntijoihin, jotka voivat auttaa Alkeisyhdistyksen opettajia laatimaan

Kehitysvammaisen lapsen integroiminen Alkeisyhdistyksen luokkaan auttaa sekä lasta itseään että hänen ikätovereitaan. Tässä Audrey S. lukee pyhiä kirjoituksia Isaacin kanssa.

suunnitelman, jotta lapsi voi olla täydemmin mukana. Toisinaan lapsen opettaja koulussa tapaa mielellään vanhemmat ja Alkeisyhdistyksen johtohenkilöt opettaakseen heille, mitkä keinot toimivat lapsen kanssa koulussa. Opettaja voi ehkä jopa olla halukas tulemaan kirkkoon näyttämään käytännön mallia.

Muutamissa tapauksissa voidaan tehdä poikkeuksia, niin että lasta opetetaan erikseen tai tehdään muita järjestelyjä. Tästä kerrotaan lisää sivustolla LDS.org osiossa Serving in the Church [Palveleminen kirkossa] kohdassa Primary [Alkeisyhdistys].⁵

Anna tukea luokassa

Voi olla haasteellista täyttää jokaisen lapsen tarpeita *missä tahansa* Alkeisyhdistyksen luokassa. Kun tuohon ryhmään kuuluu vammaisen lapsi, on ehkä

tarpeen kutsua opettajatoveri tai avustaja. Nämä kaksi opettajaa voivat vuorotella niin että toinen opettaa oppi-aiheen ja toinen avustaa lasta, tai avustaja voidaan kutsua työskentelemään nimenomaan vammaisen lapsen kanssa. Alkeisyhdistyksen virkailijoiden tulee koordinoita oppi-aiheiden aikataulut, sopia yhteisestä kommunikointitavasta ja keskustella siitä, kuinka he toimivat vaikeissa tilanteissa, joita saattaa syntyä. Kuten aina, rukous, keskusteleminen ja suunnitteleminen ovat ratkaisevan tärkeitä onnistuneen yhteistyön sekä kohottavan opetuskokemuksen luomisen kannalta.

Opettajatoveria tai avustajaa kutsuttaessa ota huomioon se, että vanhemmat työskentelevät lapsensa kanssa ja selviytyvät vammaisen lapsen kasvattamiseen liittyvistä haasteista 24 tuntia vuorokaudessa. He saattavat tarvita mahdollisuutta osallistua omiin sunnuntailuokkiinsa tai olla mukana muissa tehtävissä. Tämä lyhyt tauko saattaa auttaa heitä uudistamaan tarmoaan ja valmistautumaan kohtaamaan tulevan viikon haasteita.

Sovella oppi-aihesuunnitelmia

Kirkon käsikirjassa sanotaan: ”Johtohenkilöiden ja opettajien tulee ottaa vammaiset jäsenet mukaan kokouksiin,

Nelivuotias Brooklyn C. (kolmas lapsi vasemmalta), joka on autistinen, pitää kovasti Alkeisyhdistyksen laulutuokioista. Hänen vanhempansa kertovat, että hän on aina reagoinut hyvin musiikkiin, ja sormileikkien tuntoaistimus lisää Brooklynin ja muiden lasten kiinnostuneisuutta.

luokkiin ja toimintoihin mahdollisimman täysipainoisesti. Oppiaiheet, puheet ja opetusmenetelmät tulee sovittaa vastaamaan kunkin henkilön tarpeita.”⁶ Oppiaiheen opettaminen tavalla, joka vastaa luokan kunkin jäsenen tarpeita, edellyttää rukousta, luovuutta ja ponnistelua.

Aloita ottamalla selvää siitä, kuinka lapsi oppii parhaiten. Leader and Teacher Resources [Lisäaineistoa johtohenkilöille ja opettajille] -linkki sivustolla lds.org/disability sisältää tietoa oppiaiheiden soveltamisesta. Kunkin vammaan liittyvän otsikon alla on lueteltu lisää ehdotuksia. Myös sivustolla [LDS.org](https://lds.org) osion Serving in the Church [Palveleminen kirkossa] kohta Primary [Alkeisyhdistys] on oivallinen apukeino. Vammaista lasta varten tehdyt sovellukset ovat hyödyllisiä muillekin lapsille. Nämä keinot ovat toimineet omalla kohdallani:

- **Näkeminen:** Monet lapset ovat visuaalisia oppijoita, mikä tarkoittaa sitä, että kuvat tai esineet auttavat heitä ymmärtämään ajatuksia. Opettajatoveri tai avustaja voi istua vammaisen lapsen vieressä ja näyttää hänelle piirroksia tai kuvia koko oppiaiheen ajan havainnollistaakseen sitä, mitä opetetaan. Jos lapsi pitää piirtämisestä, hän haluaa ehkä tyhjän paperin. Siihen hän voi avustajansa kanssa yhdessä piirtää oppiaiheessa mainittuja asioita.
- **Kuunteleminen:** Lapset, jotka oppivat kuuntelemalla, pitävät kertomusten kuulemisesta. Heistä on myös

mukavaa, kun opettaja värittää kertomusta omalla äänellään – kuiskaa, henkäisee yllätyksestä tai puhuu jännittävässä kohdissa hieman nopeammin. Opettajien pitää ehkä yksinkertaistaa ja lyhentää oppiaiheessa olevia kertomuksia, jotta vammaisen lapsi ymmärtää ja pysyy kiinnostuneena. Voit halutessasi esittää kertomuksen, ottaa sitten kertomuksen periaatteet ja sijoittaa ne käytännön tilanteisiin tai lapselle tuttuun kertomukseen tai tapahtumaan.

- **Koskeminen:** Lapset, jotka oppivat koskemalla, pitelevät ja tunnustelevat mielellään tavaroita. Jos oppiaiheen kertomuksen tapahtumapaikka on ulkona, opettaja voisi tuoda sileän kiven, pienen oksan tai täytetyn eläimen, jota hän voi kertomuksen aikana näyttää ja sitten kierittää niin että jokainen voi vuorollaan pidellä ja tarkastella sitä. Askartelut ja värityskuvat ovat myös hyödyllisiä, käsin kosketeltavia asioita.

Osallistuminen yhteiseen tuokioon ja muihin toimintoihin

Osallistuminen on tärkeää vammaisille lapsille. Käytä luovuutta keksiessäsi keinoja saada heidät mukaan yhteisen tuokion tehtävävuoroihin: pyhien kirjoitusten kohta, rukous ja puhe. Esimerkiksi jos lapsen on vaikea puhua, hän pystyy ehkä kertomaan näyttämällä kuvia. Tai jotkut lapset – vaikka ovatkin liian ujoja tai haluttomia puhumaan

– saattavat pitää ajatuksesta, että he seisovat puhujapöytänsä takana. Tässä tapauksessa anna lapsen seistä puhujapöytänsä takana ja olla innoissaan siinä olemisesta samalla kun aikuinen auttaa häntä sanomalla hänen tehtävänsä edellyttämät sanat. Lapsi voi auttaa pitelemällä puheeseensa liittyviä kuvia tai olemalla esimerkkinä siitä, milloin pitää ristiä kädet rukoukseen.

Seuraavassa on muutamia muita toimintoja ja sovellustapoja, joita voit harkita:

- **Alkeisyhdistyksen sakramenttikousohjelma.** Vammaisen lapsi saattaa tarvita erityistukea ja joustamista, koska sakramenttikousohjelma ei kuulu hänen normaaliin rutiiniinsa. Kun hän voi olla mukana muutamissa harjoituksissa, se auttaa häntä sopeutumaan muutoksiin. On hyvä idea antaa lapsen istua avustajansa vieressä, jotta tämä voi muistuttaa häntä ennen lauluja tai ennen hänen omaa vuoroaan puhua. Jos melu tai uusi tilanne, kuten seurakunnan näkeminen, hämmentää häntä helposti, varaa salin etuosan lähelle sivupenkkiä häntä ja hänen avustajansa varten. Näin hän voi värittää, katsella kuvakirjoja tai poistua hetkeksi käytävään häiritsemättä muita lapsia. Tämän ansiosta hän voi myös mennä eteen lausumaan oman osansa tai laulamaan ja sitten palata penkille rauhoittumaan. Joku toinen lapsi saattaa istua ihan mielellään edessä puhujakorokkeella mutta voi tarvita jotakin ajankuluksi, esim. pari kolme paperiliitintä tai sileän kiven hypisteltäväksi sylissään. Tästä on hyötyä lapsille, joiden on vaikea keskittyä isoissa ryhmissä.
- **Yhteinen tuokio.** Jos lapsen luokalle annetaan yhteisessä tuokiossa jokin tehtävä, pidä huoli siitä, että vammaisen lapsi otetaan mukaan häntä itseään miellyttävällä tavalla. Jos luokka esittää pienoisanäytelmän, hänellä voi olla lyhyt puheosa tai sellainen osa, jossa ei tarvitse puhua lainkaan. Jo yksinkertaisiin roolivaatteisiin pukeutuminen muiden lasten kanssa auttaa häntä tuntemaan, että hän on mukana.

On tärkeää, että hän voi saada yhteisiä kokemuksia ikätoveriensa kanssa kehittääkseen ystävyys-suhteita.

- **Erityisohjelmat.** Jos Alkeisyhdistys osallistuu sellaiseen toimintaan kuten seurakunnan kykyiltään tai jouluohjelmaan eikä vammaisen lapsi pidä kovista äänistä tai täpötäysistä tiloista, anna hänen luokkansa esiintyä ohjelmassa ensimmäisenä. Sitten hänen vanhempansa voivat tarvittaessa viedä hänet kotiin, ennen kuin hänestä alkaa tuntua ahdistavalta.

Huomaa siunaukset

Autistisen poikani ansiosta olen saanut uuden näkemyksen siitä, mitä tarkoittaa olla Jumalan lapsi. Olen oppinut, että taivaallinen Isä todella tuntee jokaisen meistä yksilöllisesti ja rakastaa meitä. Hän tuntee meidän tarpeemme, ja Hän antaa vanhemmille ja johtohenkilöille johdatusta Pyhän Hengen kautta pitääkseen huolta niiden perheiden ja lasten elämästä, joita me palvelemme, ja siunatakseen heitä. Olen myös oppinut arvostamaan ja rakastamaan poikamme Alkeisyhdistyksen opettajia ja kirkon johtohenkilöitä, jotka ovat paneutuneet hänen kanssaan ystäväystymiseen. He ovat ihania esimerkkejä Vapahtajan rakkaudesta.

Kehitysvammaisen lapsen opettaminen edellyttää ylimääräistä aikaa ja ponnistelua, ja aika ajoin siihen liittyy turhautumisen hetkiä. Mutta rukouksen, innoituksen ja Herraan luottamisen avulla voimme menestyä, kun täytämme taloudenhoitotehtävämme auttaa näitä erityisiä lapsia. ■

Tästä aiheesta on lisää tietoa julkaisussa Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa, 2010, 11.8.6; 21.1.26.

VIITTEET

1. Ks. esim. Matt. 8:1–17; 9:1–13, 18–38.
2. "Katsokaa pienokaisianne", *Valkeus*, lokakuu 1994, s. 40.
3. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 21.1.26.
4. Ks. *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 71.
5. Ks. "Teaching All Children, Including Those with Disabilities" [Kaikkien – myös vammaisten – lasten opettaminen], [lds.org/pa/display/0,17884,5727-1,00.html](https://www.lds.org/pa/display/0,17884,5727-1,00.html).
6. *Käsikirja 2*, 21.1.26.

KIRKON KÄSIKIRJOJEN OHJEITA

Kirkon käsikirjoissa on Kerinomaista tietoa opettajille ja johtohenkilöille, kun nämä palvelevat niitä, joilla on jokin vamma. *Käsikirjan 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa* osiossa "Jäsenet, joilla on jokin vamma" (21.1.26) annetaan ohjausta ja käsitellään monia yleisiä kysymyksiä. Apujärjestöjä koskevissa luvuissa on lisää ohjeita. *Käsikirjassa 1* on ohjausta pappesusjohtajille, kuten kastetta koskevia ohjeita. Hakemistossa on kattava luettelo kohdassa "vammat jäsenet".

ONKO TÄMÄ KIRJA SINULTA?

Olin juuri täyttänyt 21 vuotta, ja työskentelin tarjoilijana paikallisen hiihtokeskuksen ravintolassa. Eräänä iltapäivänä kun olin siivoamassa ruokasalia, eräs toinen tarjoilija ojensi minulle kirjan ja sanoi haluavansa minun saavan sen. Kiitin häntä ja otin kirjan vastaan.

Katsoin kirjan kantta: Mormonin kirja. Uteliaisuuteni heräsi, joten päätin mennä keittiöön vilkaisemaan kirjaa. Kannen avattuani löysin viestin, jonka tarjoilija oli kirjoittanut minulle. Hän sanoi siinä, että Mormonin kirja on tosi kirja Jeesuksen Kristuksen evankeliumista ja että hän tiesi kirjan koskettavan sydäntäni. Päätin alkaa lukea kirjaa saman tien.

Lukiessani minut valtasi outo, rauhallinen tunne. Minusta ei ollut tuntunut siltä lukiessani mitään muuta kirjaa paitsi Raamattua. Alkuperäinen tarkoitukseni lukea muutamia sivuja vaihtui pian muutamiksi luvuiksi. En voinut laskea kirjaa pois käsistäni. Sitten tulin kohtaan 1. Nefi 15:11: ”Ettekö muista, mitä Herra on sanonut? – Jos ette paaduta sydäntänne ja pyydätte minulta uskossa, uskoen saavanne ja pitäen tunnollisesti minun käskyni, varmasti nämä asiat ilmaistaan teille.”

Minun täytyi tietää, oliko tämä kirja totta. En tiennyt, kuinka Jumalaa puhutellaan rukouksessa, joten katsoin yksinkertaisesti ylöspäin keittiön kattoon ja kysyin: ”Onko tämä kirja Sinulta?” Tunsin heti lujan vastauksen: ”Kyllä.” Muistan ajatelleeni: ”Vau. Taidanpa lukea tämän kirjan kokonaan!”

Kolme kuukautta myöhemmin saatuani Mormonin kirjan luettua ajoin Kaliforniaan tapaamaan isääni. Hänen

Eräs työtoveri ojensi minulle kirjan ja sanoi, että hän halusi minun saavan sen. Uteliaisuuteni heräsi.

kotinsa lähistöllä ajoin erään rakennuksen ohi, jonka edustalla olevan mosaiikkiteoksen tunnistin. Käännyin nopeasti rakennuksen pysäköintialueelle ja huomasin ulkona erään miehen.

”Minkä takia Lehin näky elämän puusta on teidän rakennussessanne?” kysyin. Silloin hän esitteli minulle kirkkonsa, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon. Hain autosta Mormonin kirjani ja aloin esittää miehelle kysymyksiä kaikista niistä kohdista, jotka olin lukiessani ympyröinyt. Hän hiljensi vauhtiani ja selitti, että kirkolla on lähetysaarnajia, jotka omistavat kaksi vuotta elämästään vastataksaan kysymyksiin, kuten niihin, joita minulla oli.

Annoin hänelle isäni osoitteen, ja myöhemmin kaksi vanhinta tuli tapaamaan minua. Minuun teki vaikutuksen se, miten innokkaita he olivat vastaamaan kaikkiin kysymyksiini. Vieläkin suuremman vaikutuksen minuun teki se, että heidän opettamansa uudet ajatukset tuntuivat minusta kuin tutuilta asioilta, jotka muistin jälleen. Viisi viikkoa myöhemmin minut kastettiin kirkon jäseneksi.

Siitä on vierähtänyt kolmekymmentäkaksi vuotta, ja luen Mormonin kirjaa yhä päivittäin. Se on ollut jatkuvana valon ja suunnan antajana perheelleni ja minulle. Kuinka kiitollinen olenkaan niille muinaisille profeetoille, jotka kaiversivat Jumalan sanat kultalevyihin, Joseph Smithille siitä, että hän kesti vainoa ja koettelemuksia kääntääkseen ja julkaistakseen kirjan totuudet, ja tarjoilijalle, jolla oli sinä päivänä rohkeutta antaa minulle Mormonin kirja. ■

Cynthia Ann Lee, Nevada, USA

EVANKELIUMI ANTOI MINULLE RAUHAA

Perheemme liittyi kirkkoon, kun olin kuusivuotias, ja meidät sinetöitiin temppelissä, kun olin kahdeksanvuotias. Vanhempani opettivat minulle uuterasti juuri löytämämme uskon oppeja, joten vartuin tietäen, että rukous, pyhien kirjoitusten henkilökohtainen tutkiminen ja muut evankeliumiin liittyvät asiat voisivat tuoda suurta rauhaa.

Kuitenkin vasta lähetystyöni aikana opin todella arvostamaan pelastussuunnitelmaa. Isäni kuoli ollessani palvelemassa Australiassa. Kun lähetysjohtajani tuli kertomaan minulle, mitä oli tapahtunut, hän antoi minulle pappeuden siunauksen, joka keskittyi hyvin pitkälle pelastussuunnitelmaan. Tuo siunaus sekä henkilökohtainen opiskeluni seuraavina päivinä, viikkoina ja kuukausina auttoivat minua oppimaan tämän suurenmoisen opin kohdan ja arvostamaan sitä enemmän

kuin koskaan ennen. Pystyin tarkastelemaan olosuhteitani pelastussuunnitelman valossa, ja pystyin ymmärtämään, kuinka suunnitelma on todella ihmeellinen. Pelastussuunnitelma on sittemmin alkanut merkitä minulle hyvin paljon.

Kun olen lähetystyöni jälkeen jatkanut pyhien kirjoitusten tutkimista, olen huomannut, että suuri osa Jumalan sanasta todistaa Hänen suuresta onnensuunnitelmastaan (ks. Alma 42:8). Tiedän, että on kuolemanjälkeistä elämää ja että voimme olla rakkaidemme kanssa jälleen tämän elämän jälkeen. Tieto siitä, että äitini, isäni ja sisarukseni sekä minut on sinetöity yhteen, antaa minulle suurta lohtua.

Tässä elämässä on kivuliaita kokemuksia, mutta elämän ei tarvitse olla rankkaa. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi tekee asioista paljon helpompia. Sen ansiosta tiedän, että voin tuntea rauhaa ja lohtua kaikkina aikoina riippumatta siitä, mitä elämänsäni tapahtuu. ■

Sina Rogers, Uusi-Seelanti

Kun lähetysjohtajani tuli kertomaan minulle, mitä oli tapahtunut, hän antoi minulle pappeuden siunauksen, joka keskittyi hyvin pitkälle pelastussuunnitelmaan.

HALLA VIE SATOSI!

Kun perheemme valmistautui tulemaan sinetöidyiksi yhteen Loganin temppelissä Utahissa, sitouduimme uudelleen elämään Jeesusen Kristuksen evankeliumin mukaan. Erityisesti teimme sitoumuksen Herralle, että maksaisimme aina kymmenykset. Pian sinetöimisemme jälkeen muutimme Wyomingin osavaltioon Yhdysvalloissa kokeillaksemme maanviljelyä.

Oli huhtikuun loppupuoli, kun aloimme muokata reilun 120 hehtaarin maa-alaamme. Poltimme

marunapensaat, tasoitimme maan ja kaivoimme ojia. Kun vihdoin aloitimme kylvämisen, kylvöaika oli jo pitkällä. Päätin kylvää ohraa, jonka kasvukausi on lyhyt.

Olin kylvänyt joitakin hehtaareja, kun eräs paikallinen tilanomistaja tuli luokseni ja sanoi: ”Hukkaat aikaasi, voimiasi ja varojasi tässä hankkeessa. On liian myöhäistä. Halla vie satosi elokuun 21. päivään mennessä!”

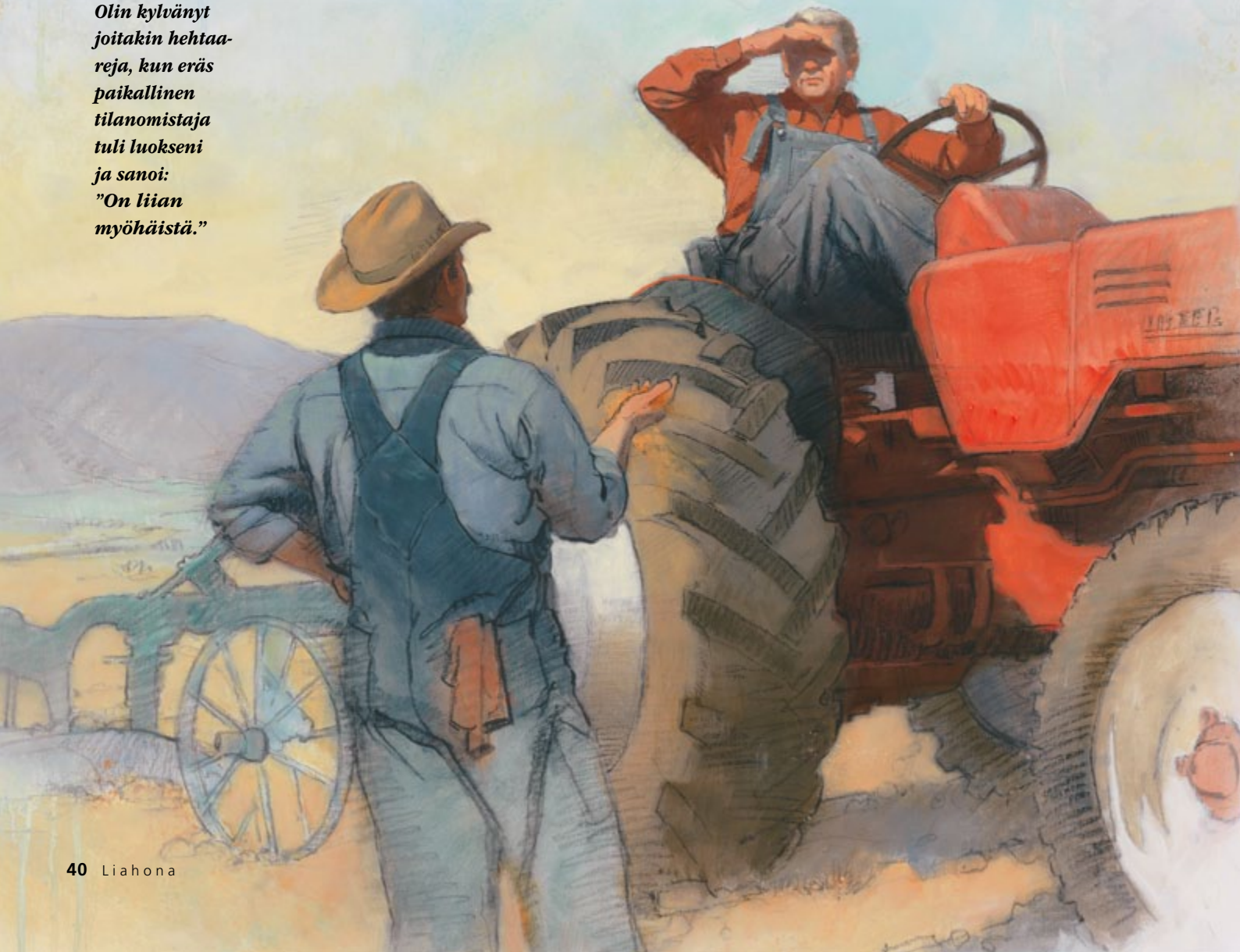
Hän kahmaisi kädellään kourallisen maata ja jatkoi: ”Olet kuivattanut

maaperän kaikella sillä haraamisella, polttamisella ja tasoittamisella. Siemenesi eivät nouse oralle ilman kosteutta.”

Tiesin, että maaperä oli liian kuiva, mutta olimme jo sijoittaneet satoon paljon varojamme, joten päätin jatkaa kylvämistä. Uskoin, että koska olimme tehneet parhaamme maan muokkaamiseksi ja koska maksoimme täydet kymmenykset, taivaallinen Isä auttaisi meitä. Kylvettyäni kaiken polvistuin rukoukseen perheeni kanssa ja pyysimme Hänen apuaan.

Seuraavana päivänä alkoi sataa

Olin kylvänyt joitakin hehtaareja, kun eräs paikallinen tilanomistaja tuli luokseni ja sanoi: ”On liian myöhäistä.”

– täydellistä sadetta, joka oli riittävän lempeää niin ettei se huuhdellut pois siemeniämme tai kukkuloiden pehmeää pintamaata. Hartaat rukouksemme ja pitkät, ahkerat työpäivät eivät olleet menneet hukkaan.

Koko kevään ja kesän työskentelimme 12–14 tuntia päivässä kuutena päivänä viikossa kastellen, aida-ten ja valmistellen sadonkorjuuta. Pidimme myös lupauksemme Herralle maksamalla kymmenykset ja palvelemalla uutterasti seurakunnan tehtävissämme. Vilja kasvoi kauniina ja runsaana. Ohran korret tuntuivat ponnahtavan maasta esiin. Kun kasvukausi läheni loppuaan, kannoimme kuitenkin huolta siitä, että sää kylmenisi liikaa eikä satomme selviytyisi. Rukoilimme, että Jumala säästäisi satomme, ja uskoimme, että Hän täyttäisi lupauksensa niille, jotka maksavat kymmenykset: ”Minä nuhtelen syöjää teidän tähtenne, eikä se tuhoa teidän maanne hedelmää” (3. Nefi 24:11).

Pelätty elokuun 21. päivä koitti ja niin myös halla. Mutta kun seuraavana päivänä menin pelloille, näin, että satomme oli säästynyt. Muutama viikko myöhemmin korjasimme satona monta autokuormallista ohraa, ja myydessämme saimme siitä huomattavan voiton.

Seuraavana kesänä pölyisen marunapensastienoon keskellä viheriöivät alfalfa- ja ohrapeltoimme. Eräänä päivänä elokuun loppupuolella olin kastelemassa peltoa, kun näin voimakkaan, synkän myrskyn lähestyvän. ”Voi ei, rakeita!” ajattelin. Polvistuin pellolle rukoilemaan tietoisena siitä, että satomme voisi tuhoutua. Myrsky läheni nopeasti. Näin raemyrskyn lähestyvän peltojamme pohjoisesta ja etelästä käsin.

Kävelin peltojemme pohjoisen aitalinjan luo. Raekuuro oli osunut aivan aitalinjan sisäpuolelle mutta ei edemmäs. Kävelin nopeasti eteläisen aitalinjan luo. Siellä raekuuro oli satanut juuri ja juuri aitalinjan ulkopuolelle. Satomme ei ollut kärsinyt mitään vahinkoa!

Naapurimme olivat ihmeissään siitä, kuinka onnekkaita olimme olleet, ja muistin Malakian sanat: ”kaikki kansakunnat sanovat teitä siunatuiksi” (3. Nefi 24:12). Todelakin meitä oli siunattu. Olen kiitollinen siitä, että kun parhaamme mukaan noudatamme Jumalan käskyä, Hän pitää lupauksensa. ■
Ben E. Fowler, Utah, USA

SINÄ OLET TERVETULLUT MINUN HUONEESEENI

Marraskuussa 1997 minut kutsuttiin palvelemaan Concepciónin lähetyksentällä Chilessä, ja pian täytyisi toiveeni mennä temppeliin saamaan lisää valoa ja tietoa. Mutta sitten epäilykset alkoivat huolestuttaa minua. Olinko niin heikkona ja epätäydellisenä tosiaan kelvollinen menemään temppeliin? Ottaisiko Herra minut tosiaan avosylin vastaan, vaikka olin niin monta kertaa loukannut Häntä?

Kerroin epäilyksistäni vaarnanjohtajalleni, ja hän auttoi minua ymmärtämään, että jos elämäni oli järjestyksessä ja pyrin tosiaan tekemään kaiken, mitä minulle oli opetettu, olin kelvollinen astumaan

Herran huoneeseen. Minusta tuntui paremmalta, ja lähdin Santiagossa Chilessä sijaitsevaan lähetyssaarnajien koulutuskeskukseen. Muutama tunti ennen kuin oli aika mennä temppeliin, epäilykseni kuitenkin palasivat.

Tempppelin sisäpuolella vallitseva kauneus ja rauha oli niin ihanaa, että mitä pidempään olin siellä, sitä enemmän mietin, ansaitsinko olla siellä. Myöhemmin selestisessä huoneessa kaikki muut paitsi minä tuntuivat onnellisilta ja säteileviltä. Mutta kun kosketin oven kahvaa lähteäkseeni, minut valtasi outo tunne, ja tunsin, että minun pitäisi jäädä. Tunsin myös aivan kuin joku takanani olisi laskenut kätensä vasemmalle hartialleni kääntääkseen minut ympäri. Käännyin hitaasti.

Seinällä näin isokokoisien maa-lauksen Jeesuksen Kristuksen toisesta tulemisesta, jossa Hän on käsivarret ojennettuina. En pystynyt liikahtamaan. Sitten kuulin selvästi mielessäni seuraavat sanat: ”Sinä olet tervetullut minun huoneeseeni.”

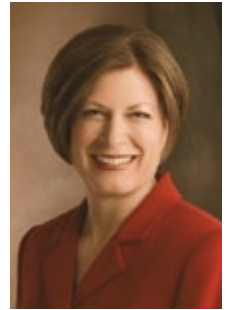
Lämmin tunne kulki koko kehoni läpi, ja silmäni täyttyivät kyynelistä. Ainoa asia, mitä pystyin ajattelemaan, oli: ”Kiitos.”

Muutamien minuuttien ajan itkin pystymättä lopettamaan. Sydämeni paisui kiitollisuudesta Vapahtajaani kohtaan. Tunsin yhä itseni heikoksi ja epätäydelliseksi, mutta tiesin, että Hän rakastaa minua ja vahvistaisi minua.

Tästä kokemuksesta on vierähtänyt monia vuosia, mutta joka kerta kun menen temppeliin, sinä päivänä tuntemani ilo palaa, samoin kuin nämä lohdulliset sanat: ”Sinä olet tervetullut minun huoneeseeni.” ■
Carina Daniela Paz, Sata, Argentiina

Julie B. Beck

Apuyhdistyksen ylijohtaja

TÄMÄ ON *teidän työtänne*

Te olette erityisesti valmistettu sukupolvi, jolla on teknisiä kykyjä tehdä sukututkimustyötä ja palvella temppelissä.

Profeetta Abraham koki elämän siirtymävaiheita paljolti samoin kuin nykypäivän nuoret aikuiset kohtaavat. Kallisarvoisessa helmessä hänestä kerrotaan: ”Kaldealaisen maassa, isieni asuinpaikalla, minä, Abraham, käsitin, että minun oli tarpeen hankkia toinen asuinpaikka” (Abr. 1:1). Abraham oli tullut siihen ikään, jolloin hän lähtisi omilleen ja aloittaisi elämänsä aikuisena. Hän tiesi, että hänelle ”oli olemassa suurempaa onnea ja rauhaa ja lepoa” (Jae 2) kuin hänellä sillä hetkellä oli.

Abraham tavoitteli noita suuremman onnen ja rauhan ja levon siunauksia ja sai ne, ja ne ovat tarjolla kaikille kirkon jäsenille, myös nuorille aikuisille. Kuinka te valmistaudutte saamaan ne? Keskitytäänpä yhteen niistä useista toiminnoista, joita voitte tehdä juuri nyt: temppeli- ja sukututkimustyöhön osallistumiseen.

Myöhempien aikojen pyhinä te olette oppineet temppelin ja temppelitoimitusten tärkeyden. Vuosisatojen varrella monet ihmiset ovat kuolleet saamatta tietoa evankeliumista. Nämä

ihmiset ovat läheisiä ja kaukaisia sukulaisianne. He odottavat, että te teette tarvittavan tutkimustyön liittääksenne sukunne yhteen ja suorittaaksenne pelastavia toimituksia temppelissä heidän puolestaan.

Temppeli- ja sukututkimustyössä on hyötyä jonkinasteisesta tekniikan tuntemuksesta. Te olette erityisesti valmistettu sukupolvi, jolla on teknisiä kykyjä tehdä tätä työtä. Bangerterin mummollani oli syvälinen todistus sukututkimustyöstä ja hän tunsu sen kiireellisyyden. Kootessaan monia vuosia sitten 25 000 sukulaisensa nimet hän joutui kirjoittamaan jokaisen nimen lomakkeisiin käsin. Hän olisi ollut hyvin kiitollinen tietokoneohjelmasta, joka olisi auttanut häntä olemaan tarkempi ja tehokkaampi. Nyt hänen jälkeläistensä joukossa on kyvykkäitä nuoria, jotka kykenevät auttamaan häntä tältä puolelta verhoa.

Herra on luvannut, että Hän juurruttaa sydämeenne isille annetut lupaukset ja että sydämeenne kääntyy isienne puoleen, niin ettei maa joudu perikatoon Hänen tullessaan (ks. OL 2:2–3). Tekniset kykynne ovat osa tämän profetian täyttymistä, ja toivon, että tunnette tämän työn olevan kiireellistä. Te olette syntyneet tänä aikana tekemään temppeli- ja sukututkimustyötä. Sukunne tarvitsee apuanne. Seurakuntanne tarvitsee apuanne tässä tärkeässä tehtävässä.

***Te olette syntyneet
tänä aikana teke-
mään temppeli- ja
sukututkimustyötä.
Toivon, että tun-
nette tämän työn
olevan kiireellistä.***

Te saatte henkilökohtaisia siunauksia, kun osallistutte temppeli- ja sukututkimustyöhön. Yksi niistä on mahdollisuus saada temppelisuositus, joka on merkki kelvollisuudestanne Herran edessä. Temppelisuositus on kuuliaisuuden vertauskuva.

Ensimmäisen presidenttikunnan hiljattain antamat ohjeet selventävät menettelytapaa, joka koskee temppelisuosituksen ja endaumentin saamista. Niissä toistettiin, että oman temppeliendaumentin saaminen on vakava asia ja että se tulee suoda vain niille, jotka ovat riittävän valmistautuneita ja kypsiä pitämään tekemänsä liitot. Ensimmäinen presidenttikunta vahvisti myös, että naimattomille alle tai vähän yli 20-vuotiaille jäsenille, jotka eivät ole saaneet lähetystyökutsua tai jotka eivät ole kihloissa solmiakseen temppeliavioliiton, ei pidä antaa temppelisuositusta heidän omaa endaumenttiaan varten.¹ Jokainen kelvollinen jäsen, joka on täyttänyt 12 vuotta, voi kuitenkin saada rajatun käytön suosituksen sijaiskasteiden suorittamiseen kuolleiden puolesta.

Ne teistä, jotka eivät ole nyt kelvollisia siihen etuoikeuteen, että heillä olisi suositus, voivat tehdä työtä piispansa tai seurakunnanjohtajansa kanssa tullakseen mahdollisimman pian kelvollisiksi saamaan suosituksen. Älkää olko ilman tätä tärkeää asiakirjaa.

Todistan, että sovitus on todellinen ja että synnit voidaan saada anteeksi asianmukaisen parannuksen avulla.

Te voitte osaltanne auttaa pitämään temppelit ahkerassa käytössä. Temppeli- ja sukututkimustyö on *teidän* työtänne. Paljon riippuu teistä! Te voitte tarmollanne ja taidoillanne saada aikaan hyvin paljon.

Kun osallistutte temppeli- ja sukututkimustyöhön, teillä on varmasti Henki

kanssanne lohduttamassa teitä haasteissanne ja johdattamassa teitä tärkeissä päätöksissä, joita teette. Kun osallistutte tähän työhön yksilöinä, seurakunta- ja instituuttiryhmissänne ja Apuyhdistyksissänne ja pappeuskoorumeissanne, te luotte hyviä ystävyyssuhteita ja saatte merkityksellisiä sosiaalisen kanssakäymisen kokemuksia. Ja koska tutustutte yhä useampiin ihmisiin ja ystävystytte heidän kanssaan ja Henki työskentelee kanssanne, on entistä todennäköisempää, että löydätte puolison ja muodostatte iankaikkisen perheen.

Kun osallistutte näihin toimiin yksilöinä, ystävienne kanssa sekä koorumeissanne, Apuyhdistyksissänne ja instituuttiryhmissänne, ne lisäävät uskoanne ja onnellisuuttanne koko elämänne ajan. Ne ovat merkinä opetuslapseudesta, joka vahvistaa tulevaa avioliittoanne ja perhettänne ja on omiaan saamaan Hengen olemaan kanssanne.

Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi on totta. Koska se on totta, paljon riippuu teistä, nouseva sukupolvi. Toivon, että te – Abrahamin tavoin – noudatatte vanhurskautta, että tavoittelette isien siunauksia osallistumalla tähän työhön ja että saisitte siten suurempaa tietoa, onnea, rauhaa ja lepoa. ■

Kirkon koululaitoksen takkavalkeailasta, joka pidettiin nuorille aikuisille 2. maaliskuuta 2008.

VIITE

1. Ks. ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 7. syyskuuta 2007.

MITÄ VOIN TEHDÄ?

Tässä on muutamia ideoita, joita voit harkita.

KÄY TEMPELISSÄ

- Voit halutessasi pyytää mukaasi perheenjäseniä, sukulaisia, seurakuntalaisia, instituuttiluokan tai muita ystäviä.
- Tue seurakuntanne ponnisteluja osallistua temppeleihin.
- Mikäli mahdollista, vie temppeleihin omien esivanhempiesi nimiä.
- Mieti, voitko auttaa lastenhoidossa, jotta lasten vanhemmat voivat mennä temppeleihin.

KOKOA TIETOJA

- Digitoi valokuvia, dioja, videonauhoja ja muita tallenteita. Voit suojata ja jakaa historian muistoja, kun ne ovat sähköisessä muodossa.
- Tarkista sukutietojen täsmällisyys. New.familysearch.org on hyvä lähtökohta. Verkossa olevat apuneuvot ja seurakuntanne sukututkimusasiantuntija voivat auttaa sinua pääsemään sisään sivustolle. Jos sivusto on sinulle jo tuttu, voit halutessasi opettaa jotakuta toista sen käyttämisessä.
- Hyödynnä matkustamismahdollisuuksia. Jos käyt paikkakunnalla, jolla on asunut

esivanhempiasi, varaa aikaa käydäksesi paikallisilla hautausmailla, kirjastoissa tai muissa paikoissa, jotka saattaisivat auttaa sinua saamaan lisää tietoa esivanhemmistasi.

LUO AIKAKIRJOJA

- Kirjoita päiväkirjaa.
- Mikäli mahdollista, ota kamera mukaan, minne menetkin.
- Opettele tai opeta jotakuta muuta indeksoimaan (indexing .familysearch.org). Indeksoinnin ansiosta tietueisiin eri puolilta maailmaa voidaan kohdistaa hakuja verkossa.
- Puhu sukulaisten kanssa heidän elämänsä merkittävistä tapahtumista. Tallenna heidän haastattelunsa.
- Aloita suvun blogi kenties pyytämällä sukulaisia luomaan sivuja tietyistä aiheista (esim. "Ikimuis-toisin jouluni") tai pyytämällä heitä julkaisemaan blogissa valokuviaan ja muistojaan yleensä.
- Vaali sukulaisten välisiä suhteita pitämällä yhteyttä sähköpostitse, puhelimitse ja kirjeitse. Suunnittele yhteisiä tapaamisia silloin kun se on mahdollista.
- Järjestä retki paikalliselle hautausmaalle. Valokuvaa ikätoveriesi

kanssa hautakiviä, jos se on luvallista, ja laita ne muiden saataville verkkoon. Tämä voi olla suuri palvelumahdollisuus varsinkin pienten hautausmaiden kohdalla.

MINUN SUKUTUTKIMUSHAASTEENI

Cristina Alvear

Piispa Page, meidän nuorten naimattomien aikuisten seurakunnan piispa, aloitti selittämällä, että sukututkimus- ja temppelityö ei ole yksistään vanhempia tai isovanhempia varten – se on *meidän* sukupolvemme vastuulla ja osasyynä siihen, miksi *meidät* on lähetetty maan päälle tänä aikana. Sitten hän esitti haasteen: FamilySearch-indeksointi. Itse asiassa hän ehdotti, että seurakuntamme indeksoisi 100 000 nimeä.

MITÄ FAMILYSEARCH-INDEKSOINTI ON?

Monien vuosien ajan kirkko on kerännyt sukututkimusasiakirjoja sadoista maista. Asiakirjat on skannattu tietokoneille. Nyt vapaaehtoiset voivat ladata niiden asiakirjojen sähköiset kuvat ja kirjoittaa niiden tiedot tietokoneelle niin että niihin voidaan kohdistaa hakuja verkossa. Sitten jokainen voi käyttää näitä hakemistoja sivustolla familysearch.org.

Indeksointiprojekteja on tarjolla monilla kielillä. Liity uudeksi jäseneksi indeksoijien kasvavaan joukkoon menemällä sivustolle indexing.familysearch.org.

Hanke tulisi olemaan suunnaton. Jokaisen henkilön pitäisi indeksoida 1 000 nimeä. Mutta kun piispa Page kysyi, ketkä sitoutuisivat tavoitteeseen, me kaikki nostimme kätemme.

Se haaste muodostui pian tärkeäksi elämässäni. Latasin FamilySearch-indeksointiohjelmiston, luin opasaineiston ja aloitin.

Alussa se tuntui vaikealta. Käsialasta ei aina saanut helposti selvää. Mutta joka kerta kun sain jonkin nimiryhmän valmiiksi, tunsin suurempaa varmuutta.

Koska sukuni on alun perin Chilestä, päätin indeksoida espanjankielisiä nimiä. Kenties siitä syystä kokemus tuntui erityisen henkilökohtaiselta. Minusta ei tuntunut, että vain kirjoitin nimiä koneella, koska käsitin, että jokainen niistä kuului henkilölle, joka voisi saada temppelisiunaukset.

Huomasin pian, että indeksointi on hienoa tekemistä sunnuntaipäiville. Koska asun kaukana perheestä, minusta tuntuu toisinaan, ettei kirkon jälkeen ole paljoakaan tekemistä. Mutta indeksoiminen auttaa minua käyttämään aikani hyödyllisesti, ja voin samalla kuunnella musiikkia tai puheita.

Sain vahvistusta, kun vaaranjohtajamme lainasi presidentti Boyd K. Packerin, kahdentoista apostolin koorumin presidentin, sanoja: ”Mikään työ ei ole tälle kirkolle parempi suoja kuin temppelityö ja sitä tukeva sukututkimustyö. Mikään työ ei ole hengellisesti jalostavampaa. Mikään tekemämme työ ei anna meille enemmän

voimaa. – – Työmme temppelissä antaa meille kilven ja suojan sekä yksilöinä että kansana.”¹

Voi tuntua, että vastustajan palavat nuolet (ks. 1. Nefi 15:24) pommittavat erityisesti nuoria aikuisia, ja tässä minulle luvattiin varjelusta. Tunsin voimakasta halua auttaa seurakuntamme jäseniä kokemaan tuon saman siunauksen, joten eräs ystäväni ja minä järjestimme indeksointijuhlan. Monet toivat kannettavan tietokoneen. Ne, jotka olivat jo tutustuneet indeksoimiseen, antoivat tietokoneensa muiden käyttöön ja vastasivat aloittelevien kysymyksiin.

Muutaman seuraavan kuukauden aikana myös seurakunnan johtohenkilöt järjestivät tavoitteeseemme liittyviä toimintoja. Kun joku lannistui, rohkaisimme toisiamme. Minua hämmästytti se ykseyden tunne, jota meissä kehittyi palvellessamme yhdessä Herraa ja toisiamme.

Seurakuntamme ei lopulta aivan saavuttanut 100 000 nimen tavoitettamme, vaikka monet saivatkin indeksoitua 1 000 nimeä. Piispamme haaste ei kuitenkaan liittynyt numeroihin – sen tarkoituksena oli auttaa meitä saamaan todistus sukututkimustyöstä. Ja koska siihen kuului palvelemista ja muiden pelastamista, me tunsimme sen puhdistavan vaikutuksen.

Olen kiitollinen mahdollisuudesta osallistua Herran työhön. Tehdessäni Hänen työtään olen myös oppinut tuntemaan Hänet paremmin. ■

VIITE

1. ”Pyhä temppeli”, *Liahona*, lokakuu 2010, s. 35.

”Vanhempani ovat eronneet. Saan joskus toiselta neuvon, joka on ristiriidassa toiselta saadun neuvon kanssa. Mitä teen?”

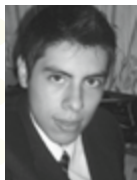
Sellainen tilanne on vaikea. Avioero on jo sinällään vaikea tilanne perheelle. Nyt haasteenasi on kunnioittaa vanhempiasi voimatta miellyttää molempia.

Mikäli mahdollista, puhu heidän kanssaan huolenaiheistasi. He saattavat päättää olla yhtä mieltä sinun vuoksesi. Elleivät he halua muuttaa mieltään, voisit noudattaa sen vanhemman neuvoa, jolla on vahvempi kanta asiassa – kunhan hän ei pyydä sinua rikkomaan käskyjä.

Jos heidän sinulle antamansa neuvot ovat hyviä mutta erilaisia – kuten pyrkiä koulun kuoroon tai lentopallojoukkueeseen – niin tee silloin päätös rukoillen kuunneltuasi heitä ensin. Taivaallinen Isä johdattaa sinua Pyhän Hengen kautta. Jos isä tai äiti kyseenalaistaa päätöksesi, voit ystävällisesti selittää, että olet rukoillut ja päättänyt sen mukaan, mikä sinusta tuntui parhaalta.

Jos isä tai äiti neuvoo sinua tekemään jotakin väärin, silloin sinun täytyy keksiä, miten voit valita oikein. Esimerkiksi, jos isäsi pyytää sinua jäämään sunnuntaina pois kirkosta viettääksesi aikaa hänen kanssaan, voisit yrittää järjestää tilanteen niin, että voit käydä kokouksissa ja sitten viettää aikaa hänen kanssaan. Muista, että oikein valitseminen on yksi tapa tuoda kunnia vanhemillesi.

Kysy piispaltasi

Voit pyytää neuvoa piispaltasi tai seurakuntasi johtajalta. Hän auttaa sinua paljon, koska taivaallinen Isämme on antanut hänelle voiman auttaa meitä. Tiedän, että näissä päätöksissä on hyvin vaikea valita, mutta sinun pitäisi huolella tarkastella jokaista neuvoa, jonka saat vanhemiltasi, ja valita se, mikä on parasta, jotta voit ponnistella eteenpäin ja edistyä.

Joseph S., 17, La Libertad, Peru

Opettele uusia selviytymistaitoja

Tilanne saattaa tuntua vaikealta, mutta on mahdollista selviytyä avioerosta – ja nauttia hyvästä perhe-elämästä. Elämää mullistava tapahdus kuten avioero voi pakottaa ihmiset käymään läpi vaikeita aikoja,

mutta se voi myös auttaa heitä oppimaan vahvuuksiaan ja opettaa uusia selviytymistaitoja. Jos tarvitset apua yrittäessäsi keksiä, kuinka voit selviytyä, kysy joltakulta sinulle läheiseltä sukulaiselta tai koulusi ohjaajalta tai piispaltasi. Jos jos sinun on vaikea puhua vanhempiesi kanssa, kokeile kirjoittaa heille kirje.

James P., 17, Cebu, Filippiinit

Sinä päätät

On vaikeaa, kun ne kaksi henkilöä, joiden neuvoihin turvaudut eniten, ovat ristiriidassa keskenään. Ihmisillä on eri mielipiteitä.

Mutta tämänkaltaisissa tilanteissa sinun täytyy vain kuunnella kumpaakin, pitää mieli avoimena ja lopulta päättää itse, mikä on paras ratkaisu ja millä tavoin voit olla sopusoinnussa Herran kanssa. On vaikeaa torjua joko isän tai äidin neuvo, mutta sinun on muistettava, ettei tämä ole kilpailu. Rakastat heitä yhä, ja luultavasti he ovat onnellisia tehtyäsi oikean valinnan, vaikket valitsisikaan aivan sitä, mitä he ehdottivat.

Janiece H., 18, Pohjois-Carolina, USA

Rukoile johdatusta

Olen kokenut saman ongelman. Aina kun olen saanut ristiriitaisia neuvoja, olen polvistunut ja rukoillut taivaallista Isääni tietääkseni, mitä neuvoja minun

tulisi harkita, aivan kuten profeetta Joseph Smith teki tietääkseni, mikä kaikista lahkoista oli tosi. Joka kerta vastaukset ovat tulleet voimakkaina ja selkeinä, ja olen tiennyt

täydellisesti, mikä on oikea neuvo, jota minun tulee noudattaa.

Anita O., 17, Western, Ghana

Rukous auttaa

Rukoile, että pystyt tietämään kaiken siitä asiasta, mihin kysyt neuvoa vanhemmiltasi. Vanhemmilla on tilanteista joskus eri näkemyksiä. Taivaallinen Isä voi auttaa sinua tekemään oikean valinnan. Vanhempien neuvo on arvokas, mutta kun vanhempiesi mielipiteet ovat ristiriidassa keskenään, käänny taivaallisen Isäsi puoleen saadaksesi johdatusta ja neuvoa. Rukoileminen auttaa sinua aina selviytymään näistä tilanteista.

Leah H., 17, Kalifornia, USA

Tiedän, mikä on oikein

Vanhempani ovat usein antaneet minulle eriäviä neuvoja, mutta olen aina tiennyt, mikä on oikein. Synnyin evankeliumin piirissä. Tunnen totuuden, ja sen ansiosta pystyn päättämään, mitä neuvoa noudatan. Joissakin tilanteissa meidän täytyy rukoilla taivaallista Isää ja yksinkertaisesti kuunnella Pyhän Hengen hiljaista ääntä tai mennä piispan luo ja kuunnella, mitä hänellä on sanottavana.

Erica C., 18, Bahia, Brasilia

Noudata Nefin esimerkkiä

Lähetysaarnajana olen kohdannut samanlaisia tilanteita, ja noudatan aina Nefin esimerkkiä kuuliaisuudesta. Joka

kerta kun hän sai neuvoja vanhemmiltaan, hän noudatti niitä käytännössä, koska ne olivat hyviä ja tulivat Jumalalta. Mutta kun Nefin jousi menirikki, hänen isänsä ja muut nurisivat. Esimerkillään Nefi johti isänsä rukoukseen johdatusta. (Ks. 1. Nefi 16:18–25.) Se on esimerkkinä meille. Ota vastaan neuvoja vanhemmiltasi, mutta jos jompikumpi neuvoo toisin kuin Herra haluaisi sinun tekevän, ole rohkea ja kerro kunnioittavasti isällesi tai äidillesi syy, miksi et noudata sitä neuvoa. Ja paras syy on se, että haluamme valita oikein.

Vanhin Kapila, 21, Kinshasan lähetyskenttä, Kongon demokraattinen tasavalta

Käänny johtajiesi puoleen

Voit aina käännyä johtajiesi puoleen. Nuorten Naisten ja Nuorten Miesten järjestöjen kautta Herra on antanut suurenmoisia johtajia innoittamaan nuoria. Heidät on kutsuttu auttamaan sinua ja opettamaan sinua, joten he ovat loistava innoituksen ja vastausten

lähde. Voit samasta syystä käännyä myös piispasi puoleen. Nämä johtajat on erotettu tehtäviinsä auttamaan erityisesti nuoria.

Rebecca S., 15, Washington, USA

PARANTUMI-NEN JA TOIVO

”Kaikki, jotka ovat kokeneet avioeron, tuntevat sen tuskan ja tarvitsevat sovituksen aikaansaamaa parantavaa voimaa ja toivoa. Tämä parantava voima ja toivo ovat heitä ja myös heidän lapsiaan varten.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Avioero”, Liahona, toukokuu 2007, s. 71.

SEURAAVA KYSYMYKSI

”Eräs ystävästäni on todella loukannut minua. Tiedän, että minun pitäisi olla anteeksiantavainen, mutta kuinka pääsen yli loukkaantumisesta?”

Lähetä vastauksesi 15. maaliskuuta 2012 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen

*Liahona, Questions & Answers 3/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA*

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sinun täytyy lähettää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Herran lempeät armoteot

Vanhin David A. Bednar

kahdentoista apostolin koorumista

Uskollisuus ja kuuliaisuus suovat meille mahdollisuuden saada osaksemme näitä tärkeitä lahjoja, ja usein Herran ajoitus auttaa meitä huomaamaan ne.

Olen toistuvasti mietiskellyt tätä Mormonin kirjan jaetta: ”Mutta katso, minä, Nefi, osoitan teille, että Herran lempeät armoteot tulevat kaikkien niiden osaksi, jotka hän on valinnut, heidän uskonsa tähden, tehden heidät voimallisiksi jopa niin, että heillä on voimaa vapautua” (1. Nefi 1:20).

Minä todistan, että Herran lempeät armoteot ovat todellisia eivätkä ne tapahdu umpimähkään tai pelkästään sattumanvaraisesti. Herran ajoitus lempeissä armoteoissaan auttaa meitä usein sekä huomaamaan ne että olemaan niistä kiitollisia.

Mitä ovat Herran lempeät armoteot?

Herran lempeät armoteot ovat niitä hyvin henkilökohtaisia ja yksilöllisiä siunauksia, voimaa, varjelusta, varmuutta, johdatusta, rakkautta osoittavaa hyvyttä, lohdutusta, tukea ja hengellisiä lahjoja, joita me saamme Herralta Jeesukselta Kristukselta ja Hänen tähtensä ja kauttaan. Todellakin Herra sovitaa ”armotekonsa ihmislasten olosuhteisiin” (OL 46:15).

Muistakaa, kuinka Vapahtaja kertoi apostoleilleen, ettei Hän jättäisi heitä orvoiksi. Sen lisäksi että Vapahtaja lähettäisi ”toisen puolustajan” (Joh. 14:16) eli Pyhän Hengen,

Hän myös lupasi tulla heidän luokseen (ks. Joh. 14:18). Olen sitä mieltä, että yksi tapa, jolla Vapahtaja tulee meidän jokaisen luo, on Hänen runsaiden ja lempeiden armotekojensa kautta. Esimerkiksi kun te ja minä kohtaamme elämässämme haasteita ja koetuksia, niin uskon lahja sekä sopiva itseluottamuksen tunne, joka ylittää omat voimavaramme, ovat kaksi esimerkkiä Herran lempeistä armoteoista. Parannus, syntien anteeksianto ja omantunnonrauha ovat esimerkkejä Herran lempeistä armoteoista. Myös peräänantamattomuus sekä mielenlujuus, jotka tekevät meidät kykeneviksi ponnistelemaan iloisina eteenpäin läpi fyysisten rajoitusten ja hengellisten vaikeuksien, ovat esimerkkejä Herran lempeistä armoteoista.

Äskettäisessä vaarnakonferenssissa Herran lempeät armoteot kävivät selvästi ilmi liikuttavasta todistuksesta, jonka lausui eräs nuori vaimo ja neljän lapsen äiti, jonka mies surmattiin Irakissa joulukuussa 2003. Tämä urhea sisar kertoi, että sen jälkeen kun hänelle oli ilmoitettu hänen miehensä kuolemasta, hän sai tältä joulukortin ja viestin. Dramaattisesti muuttuneen elämän äkillisen todellisuuden keskellä tälle hyvälle sisarelle tuli oikeana hetkenä hellä muistutus siitä, että perheet voivat todellakin olla yhdessä ikuisesti. Hänen luvallaan lainaan otteen tuosta joulukortista:

”Maailman parhaimmalle perheelle!

Viettäköä suurenmoista aikaa yhdessä ja muistakaa joulun todellinen merkitys! Herra on tehnyt meille mahdolliseksi olla yhdessä ikuisesti, joten silloinkin kun olemme

Tämä sisar sai mitä tarpeellisimman hengellisen varmuuden ja todistuksen. Usein juuri Herran ajoitus auttaa meitä huomamaan nämä tärkeät siunaukset ja arvostamaan niitä.

erossa, olemme silti yhdessä perheenä.

Jumala siunatkoon teitä ja pitäköön teidät kaikki turvassa ja suokoon, että tämä joulukuoli meidän rakkauden lahjamme Hänelle ylhäällä taivaassa!!!

Rakkain terveisin isi ja rakastava miehesi!”

Selvästikin se erossaolo, jonka aviomies joulukortissaan mainitsi, viittasi hänen sotilastehtävänsä aiheuttamaan erossaoloon.

Mutta tämä sisar sai mitä tarpeellisimman hengellisen varmuuden ja todistuksen – kuin äänen tomusta – poismenneeltä iankaikkiselta kumppanilta ja isältä. Kuten ilmaisinkin aikaisemmin, Herran lempeät armoteot eivät tapahdu umpimähkään tai pelkästään sattumanvaraisesti. Uskollisuus, kuuliaisuus ja nöyryys kutsuvat lempeitä armotekoja meidän elämäämme, ja usein juuri Herran ajoitus auttaa meitä huomamaan nämä tärkeät siunaukset ja arvostamaan niitä.

Jokin aika sitten puhuin erään pappeusjohtajan kanssa, joka sai innoitusta opetella ulkoa kaikkien hänen vaarnansa 13–21-vuotiaitten nuorten nimet. Nuorten miesten ja naisten valokuvista hän valmisti kortit, joita hän kävi läpi ollessaan työmatkoilla ja muulloinkin. Tämä pappeusjohtaja oppi nopeasti kaikkien nuorten nimet.

Eräänä yönä pappeusjohtaja näki unen eräästä nuoresta miehestä, jonka hän tunsi vain kuvan perusteella. Unessa hän näki nuoren miehen valkoinen paita yllään ja rinnassaan lähetyssaarnaajan nimilappu. Tämä nuori mies istui toverinsa vieressä ja opetti erästä perhettä. Nuori mies piti kädessään Mormonin kirjaa, ja hän näytti todistavan kirjan todenperäisyydestä. Sitten pappeusjohtaja heräsi unestaan.

Eräässä sen jälkeisessä pappeusveljien kokouksessa tämä johtaja meni unessa näkemänsä nuoren miehen luo ja pyysi saada puhua tämän kanssa muutaman minuutin. Lyhyen esittelyn jälkeen pappeusjohtaja

Herran lempeät armoteot eivät tapahdu umpimähkään tai pelkästään sattumanvaraisesti. Uskollisuus ja kuuliaisuus suovat meille mahdollisuuden saada osaksemme näitä tärkeitä lahjoja.

kutsui nuorta miestä nimeltä ja sanoi: ”En ole mikään unennäkijä. En ole koskaan nähnyt unta yhdestäkään tämän vaarnan jäsenestä paitsi sinusta. Kerron sinulle unestani, ja sitten haluaisin, että auttaisit minua ymmärtämään, mitä se merkitsee.”

Pappesusjohtaja kertoi unen ja kysyi nuorelta mieheltä sen merkitystä. Mielenliikutuksesta tukahtuneella äänellä nuori mies vastasi yksinkertaisesti: ”Se merkitsee sitä, että Jumala tietää, kuka minä olen.” Tämän nuoren miehen ja hänen pappesusjohtajansa keskustelun loppuosa oli mitä merkityksellisin, ja he sopivat tapaavansa toisensa ja neuvottelevansa yhdessä aika ajoin seuraavien kuukausien aikana.

Tuo nuori mies sai osakseen Herran lempeitä armotekoja innoitetun pappesusjohtajan

välityksellä. Toistan jälleen, Herran lempeät armoteot eivät tapahdu umpimähkään tai pelkästään sattumanvaraisesti. Uskollisuus ja kuuliaisuus suovat meille mahdollisuuden saada osaksemme näitä tärkeitä lahjoja, ja usein Herran ajoitus auttaa meitä huomamaan ne.

Emme saa aliarvioida tai ylenkatsoa Herran lempeiden armotekojen voimaa. Herran lempeiden armotekojen yksinkertaisuus, suloisuus ja pysyvyys vahvistavat ja suojaavat meitä suuresti niinä levottomina aikoina, joita elämme nyt ja tulemme elämään vielä tulevaisuudessa. Kun sanat eivät pysty tarjoamaan tarvitsemaamme lohtua tai ilmaisemaan tuntemamme iloa, kun on yksinkertaisesti hyödytöntä yrittää selittää sitä, mitä ei pysty selittämään, kun logiikka ja järkeily eivät pysty antamaan riittävää ymmärrystä elämän epäoikeudenmukaisuuksiin ja kohutuuttomuuksiin, kun kuolevaisuuden kokemus ja arviointi eivät riitä tuottamaan haluttua lopputulosta ja kun näyttää siltä, että kenties olemme täysin yksin, niin todellakin meitä siunataan Herran lempeillä armoteoilla ja meidät tehdään voimallisiksi jopa niin, että meillä on voimaa vapautua (ks. 1. Nefi 1:20).

Kenet Herra on valinnut saamaan osakseen Hänen lempeitä armotekojaan?

Tämä kohdassa 1. Nefi 1:20 oleva sana *valinnut* on tärkeä ymmärtääksemme Herran lempeiden armotekojen käsitteen. Sanakirja osoittaa, että *valinnut* viittaa sellaiseen, joka on valikoitu, asetettu etusijalle tai poimittu joukosta. Sitä voidaan myös käyttää viittamaan Jumalan valitsemiin.¹

Jotkut, jotka kuulevat tai lukevat tämän puheen, saattavat erehtyä väheksymään tai jättämään vaille huomiota Herran lempeiden armotekojen tarjolla olon omassa elämässään uskoen, että ”minua ei ole valittu eikä tulla

koskaan valitsemaankaan”. Saatamme aiheettomasti ajatella, että sellaiset siunaukset ja lahjat on varattu muille ihmisille, jotka tuntuvat olevan vanhurskaampia tai jotka palvelevat näkyvissä kirkon tehtävissä. Todistan, että Herran lempeät armoteot ovat meidän kaikkien ulottuvilla ja että Israelin Vapahtaja on halukas suomaan meille sellaisia lahjoja.

Valittuna oleminen tai valituksi tuleminen ei ole mikään yksinoikeutettu asema, joka on annettu meille. Pikemminkin te ja minä määräämme, olemmeko me valittuja. Pyydän teitä kiinnittämään huomiota siihen, kuinka sanaa *valittu* käytetään seuraavissa jakeissa:

”Katso, monet ovat kutsuttuja, mutta harvat ovat *valittuja*. Ja miksi he eivät ole *valittuja*?

Koska heidän sydämensä on kiinnittynyt niin paljon siihen, mikä on tästä maailmasta, ja pyrkii saamaan ihmisten kunnianosoituksia.” (OL 121:34–35.)

Uskon, että näiden jakeiden sisältämä viittaus on aivan mutkaton. Jumalalla ei ole mitään suosikkihenkilöiden luetteloa, johon meidän pitäisi toivoa nimenme jonakin päivänä lisättävän. Hän ei rajoita ”valittuja” vain muutamiin harvoihin. Sen sijaan nimenomaan *meidän* sydämemme ja *meidän* pyrkimyksemme ja *meidän* kuuliaisuutemme määräävät sen, luetaanko meidät Jumalan valittujen joukkoon.

Herra opetti Henokille juuri tätä nimenomaista opin kohtaa. Pyydän teitä kiinnittämään huomiota siihen, kuinka sanaa *valita* käytetään näissä jakeissa:

”Katso näitä veljiäsi; he ovat minun omien käteni tekoa, ja minä annoin heille heidän ymmärryksensä sinä päivänä, jolloin minä heidät loin; ja Eedenin puutarhassa minä soin ihmiselle hänen tahtonsa vapauden;

ja veljillesi minä olen sanonut ja myös antanut käskyn, että heidän tulee rakastaa toisiansa ja että heidän tulee *valita* minut, Isänsä” (Moos. 7:32–33, kursivointi lisätty).

Kuten opimme näistä pyhien kirjoitusten kohdista, tahdonvapauden lahjan pohjimmaisena tarkoituksena oli rakastaa toinen toistaan ja valita Jumala. Kun me tällä tavoin käytämme tahdonvapauttamme ja valitsemme Jumalan, meistä tulee Jumalan valittuja ja me pääsemme osallisiksi Hänen lempeistä armoteoistaan.

Yksi tunnetuimmista ja useimmin lainatuista pyhien kirjoitusten jakeista löytyy kohdasta Moos. 1:39. Tämä jae kuvaa lyhyesti ja selkeästi iankaikkisen Isän työtä: ”Sillä

katso, tämä on *minun työni* ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (kursivointi lisätty).

Opista ja liitoista löytyy vastaavanlainen kohta, joka kuvaa yhtä lyhyesti ja täsmällisesti meidän ensisijaista työtämme iankaikkisen Isän poikina ja tyttärinä. Kiinnostavaa kyllä, tämä jae ei näytä olevan yhtä tunnettu eikä sitä lainata yhtä usein. ”Katso, tämä on *sinun työsi*: pitää minun käskyni, niin, koko väkevydestäsi, mielestäsi ja voimastasi” (OL 11:20, kursivointi lisätty).

Isän työnä on siis Hänen lastensa kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen. Meidän työnämme on pitää Hänen käskynsä koko väkevydestämme, mielestämme ja voimastamme – ja sen myötä meistä tulee valittuja, ja Pyhän Hengen kautta me saamme osaksemme Herran lempeitä armotekoja ja huomaamme niitä päivittäisessä elämässämme.

Meitä siunataan niin että saamme innoitettuja neuvoja Vapahtajan kirkon johtajilta – oikeaan aikaan annettuja neuvoja omaa aikaamme ja omia olosuhteitamme ja omia haasteitamme varten. Meitä opetetaan ja kohotetaan, miel-tämme ylennetään, meitä kutsutaan parannukseen ja vahvistetaan. Teidän laillanne olen innokas toimimaan niiden muistutusten, neuvojen ja henkilökohtaisen innoituksen pohjalta, joilla meitä siunataan. Todellakin ”Herra on hyvä kaikille, hän armahtaa kaikkia luotujaan” (Ps. 145:9).

Olen kiitollinen Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautuksesta profeetta Joseph Smithin kautta sekä siitä tiedosta, joka meillä tänä päivänä on Herran lempeistä armoteoista. Meidän pyrkimyksemme, uskollisuutemme ja kuuliaisuutemme tuovat elämäämme Hänen armotekojaan ja auttavat meitä huomaamaan ne. Yhtenä Hänen palvelijoistaan minä todistan, että Jeesus on Kristus, meidän Lunastajamme ja meidän Vapahtajamme. Tiedän, että Hän elää ja että Hänen armotekonsa ovat meidän kaikkien ulottuvilla. Meillä jokaisella voi olla silmät, joilla nähdä kirkaasti, ja korvat, joilla kuulla selvästi Herran lempeitä armotekoja, kun ne vahvistavat ja auttavat meitä näin myöhemmin aikoina. Olkoon sydämemme aina täynnä kiitollisuutta Hänen runsaista ja lempeistä armoteoistaan. ■

Huhtikuussa 2005 pidetystä yleiskonferenssipuheesta.

VIITE

1. *Oxford English Dictionary Online*, 1989, hakusana ”Chosen”.

TAIVAALLINEN ISÄMME

Me opimme taivaallisesta Isästä ensi kokemuksittamme lähtien kirkossa – kun pidämme ensimmäisen rukouksemme ja kun laulamme ensi kertaa ”Oon lapsi Jumalan” (MAP-lauluja, 187). Se, mitä myöhempien aikojen pyhät tietävät Isästä Jumalasta, on ainutlaatuista, ja sillä on meille todella suuri merkitys.

ISÄN NÄKEMINEN

Tässä on kolme pyhien kirjoitusten kertomusta ihmisistä, jotka ovat nähneet Isän:

- Stefanos (ks. Ap. t. 7:56)
- Joseph Smith (ks. JS–H 17).
- Joseph Smith ja Sidney Rigdon (ks. OL 76:20)

Mutta kuten Jeesus sanoi: ”Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän” (Joh. 14:9).

TODELLINEN JA YKSILÖLLINEN

”Yhtenä tämän kirkon hallitsevista periaatteista on meidän uskomme Jumalaan, iankaikkiseen Isään. Hän on todellinen ja yksilöllinen olento. Hän on suuri maailmankaikkeuden Hallitsija, ja kuitenkin Hän on meidän Isämme ja me olemme Hänen lapsiaan.

Me rukoilemme Häntä, ja nuo rukoukset ovat keskustelua Jumalan ja ihmisen välillä. Luotan täydellisesti siihen, että **Hän kuulee meidän rukouksemme ja vastaa niihin.**”

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”Asiat, joista minulla on tieto”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 83.

AINOA TODELLINEN JUMALA

”Isä on ainoa todellinen Jumala. *Yksi* asia on varma: **Kukaan ei milloinkaan nouse Hänen yläpuolelleen**, eikä kukaan koskaan astu Hänen sijalleen. — Hän on Elohim, Isä. Hän on Jumala. Hänenlaisiaan on vain yksi.”

Ks. presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ”Millaisia vanhempia olemme”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 154. puolivuotiskonferenssista, s. 56.

ISÄN KUULEMINEN

Kun Isä Jumala puhuu, Hän todistaa rakkaasta Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta. Esim.

- Jeesuksen kasteen yhteydessä (ks. Matt. 3:17)
- Kirkastusvuorella Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle (ks. Matt. 17:5)
- Nefille annetussa ilmoituksessa (ks. 2. Nefi 31:11, 15)
- Jeesuksen ilmestyessä Amerikan mantereella (ks. 3. Nefi 11:7)
- ensimmäisen näyn yhteydessä (ks. JS–H 17).

VAPAHTAJAN TEHTÄVÄNÄ ILMOITTAÄ ISÄ

”Kaikessa, mitä Jeesus tuli sanomaan ja tekemään, – Hän näytti meille –, kuka ja millainen Jumala, iankaikkinen Isämme, on, kuinka täysin Hän on omistautunut lapsilleen kaikkina aikoina ja kaikkien kansojen keskuudessa. **Jeesus yritti sanoin ja teoin ilmoittaa** meille ja tehdä meille henkilökohtaiseksi **Isänsä, meidän taivaallisen Isämme**, todellisen luonteen.”

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista, ”Jumalan valtasuus”, *Liahona*, marraskuu 2003, s. 70.

JOSEPH SMITH OPETTAÄ ISÄSTÄ JUMALASTA

Joseph Smith opetti meille paljon Jumalan todellisesta luonteesta, koska hän näki taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen ja sai monia ilmoituksia.

Millainen olento Hän on?

”Jumala oli itse kerran sellainen, kuin me olemme nyt, ja Hän on korotettu ihminen, joka istuu korotettuna valtaistuimella tuolla taivaissa!”¹

Miltä Hän näyttää? ”Isällä on liha- ja luuruumis, yhtä käsinkosketeltava kuin ihmisen.”² ”Jos näkisitte Hänet tänä päivänä, te näkisitte Hänet ihmisen muotoisena, – teidän itsenne kaltaisena.”³

Mikä on suhteemme Jumalaan? ”Jos ihmiset eivät käsitä Jumalan luonnetta, he eivät käsitä itseään.”⁴

”Maailmankaikkeuden suuri Isä valvoo koko ihmissukua – jälkeläisinään.”⁵

Miksi Hän laati pelastussuunnitelman meitä varten? ”Jumala itse, joka havaitsi olevansa henkien ja kirkkauden ympäröimä, – [säätii] lakeja, joiden avulla muut saisivat oikeuden edistyä kuten Hän oli edistynyt.”⁶

Mikä on avain siihen, että pääsemme lähemmäksi Jumalaa? ”Kun me ymmärrämme Jumalan luonteen ja tiedämme, miten Hänen luokseen tullaan, Hän alkaa paljastaa meille taivaita.”⁷

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 42.
2. OL 130:22.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 42.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 42.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 41.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 218.
7. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 42–43.

TAIVAALLISET VANHEMMAT – VOIMALLINEN TOTUUS

”Ajatelkaapa sen ajatuksen voimaa, jota opetetaan rakastetussa laulusamassa ”Oon lapsi Jumalan” (*MAP-lauluja*, 187). – Tässä on vastaus yhteen elämän suurista kysymyksistä: ”Kuka minä olen?” Minä olen Jumalan lapsi, jonka hengellä on taivaalliset vanhemmat. **Se, että meillä on taivaalliset vanhemmat, määrää meidän iankaikkiset mahdollisuutemme.** Tuo voimallinen ajatus ehkäisee tehokkaasti masennusta. Se voi vahvistaa meitä jokaista, niin että teemme vanhurskaita valintoja ja tavoittelemme parasta, mitä meissä on.”

Ks. vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Voimalliset ajatukset”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 26.

Korkeiden tasovaatimusten puolesta

Gerson Santosia haastatteli Hilary Watkins Lemon

Kirkkaita valoja. Kirkuvia väkijoukkoja. Tuhansia faneja facebookissa. Kun 17-vuotias Gerson Santos pääsi portugalilaisen televisiokanavan *Ídolos*-musiikkikykykilpailussa kymmenen finalistin joukkoon, hänen täytyi sopeutua siihen maineeseen ja huomioon, jotka tulivat menestyksen myötä. Gerson päätti tarttua tähän ainutlaatuisen tilaisuuteen saarnata evankeliumia, ja pian hänet tunnettiin kaikkialla portugalilaisessa mediassa ”mormonikilpailijana”, joka oli halukas vastaamaan uskoaan koskeviin kysymyksiin.

Kuinka päätit mennä mukaan *Ídolos*-kisaan? Kuinka valmistauduit?

Ídolos on televisio-ohjelma, jota olen katsonut todella mielelläni. Olen aina pitänyt esiintymisestä ja toivonut, että jonakin päivänä pääsen musiikkikilpailuun. Tänä vuonna en epäröinyt. Minä vain ilmoittauduin kisaan ja menin koe-esiintymiseen isän kanssa. Varmaan voisi sanoa, että olen valmistautunut *Ídolos*-kisaan koko elämäni. Jokainen kokemus, joka minulla on ollut *Ídolos*-kisassa, on ollut poikkeuksetta ihmeellinen. Olen yrittänyt

hyödyntää jokaisen eteeni tulevan tilaisuuden.

Mitä lähetystyötilaisuuksia sinulla on ollut kisan aikana?

Kerran erällä päivällisillä muiden kilpailijoiden kanssa puhuimme vähän uskonnosta, ja minä kerroin omasta uskostani ja kirkon tasovaatimuksista. Myöhemmin annoin jokaiselle finalistille *Nuorten voimaksi*-kirjansen, jotta he voisivat paremmin ymmärtää, mihin uskon. Jotkut sanoivat, että kirkon tasovaatimukset tuntuivat todella vanhoillisilta, mutta muut kehuivat minua siitä, että noudatan niin korkeita mittapuita näinä aikoina.

***Ídolos*-kisa on varmaan vienyt kovasti aikaasi. Kuinka sinulla on silti ollut aikaa kirkon tehtäviin?**

Olen edelleen pitänyt rukoukseni, lukenut pyhiä kirjoituksiani, osallistunut seminaariin ja nauttinut

Nimi: Gerson Santos
Ikä: 17

Asuinpaikka: Setúbal, Portugali
Harrastukset: Laulaminen, näyttelemineen, kitaran soittaminen, elokuvien katseleminen, tanssimineen siskojen kanssa, musiikin säveltäminen ja soittaminen veljen kanssa sekä opiskelu konservatoriossa

sakramentin joka sunnuntai. Valmistaudun parhaillaan palvelemaan lähetystyössä. Se on jotakin, mitä olen halunnut tehdä pienestä asti. Palvelen seurakunnassamme seurakunnan säestäjänä, seurakuntalähetysaarnaajana ja piispan apulaisena pappien koorumissa. Minun on ollut pakko antaa miltei kaikki aikani kilpailulle, mutta olen pitänyt huolen siitä, että ensin omistan aikaani Herralle. ■

Meidän palstamme

”Pandat...
ok.
Porsaat...
ok.
Piikkisiat...”

KUVITUS VAL CHADWICK BAGLEY

KUINKA PITÄÄ AJATUKSET PUHTAINA

Se, joka pystyy hallitsemaan ajatuksensa, pystyy hallitsemaan itsensä, presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on sanonut.¹ Yksi keino hallita omia ajatuksia on valita mieluisa kirkon laulu ja kuva temppeleistä. Aseta kuva näkyviin huoneesasi. Aina kun näet jonkun pukeutuvan säädyttömästi, kerta huolellisesti mielessäsi kirkon laulua tai ajattele temppeleitä. Jos kelvottomat ajatukset eivät lähde pois mielestäsi, rukoile ja paastoa unohtaksesi ne. Joseph D., 20, Haiti

VIITE

1. Ks. ”Kelvollinen musiikki, kelvolliset ajatukset”, *Liahona*, huhtikuu 2008, s. 31.

Lähetä kertomuksesi, valokuvasi tai kommenttisi sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org mukaan koko nimesi, seurakunta, vaarna tai piiri sekä vanhemman lupa (sähköpostiviesti käy). Lähetettyä aineistoa saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmäksi.

ÄLÄ LUOVU TOIVOSTA

Yksi niistä koettelemuksista, joita perheemme on joutunut kestäämään, on se, kun vanhin veljeni sairastui ja jonkin ajan kuluttua kuoli. Aluksi se oli meille tosi vaikeaa, mutta perheemme pystyi selviytymään siitä koettelemuksesta. Koska perheemme on sinetöity temppeleissä, me tiedämme, että tulemme jälleen olemaan veljemme sekä taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen kanssa, kun oikea hetki koittaa.

Tiedän, että tämä koettelemus on ollut yksi niistä tavoista, joilla Herra on valmistanut meitä muihin koettelemuksiin – auttaakseen meitä tulemaan vahvemmiksi. Jokaisella on koettelemuksia kestävävä, ja meidän taivaallinen Isämme tietää, että voimme selviytyä niistä. Siksi meidän ei pitäisi luopua toivosta.

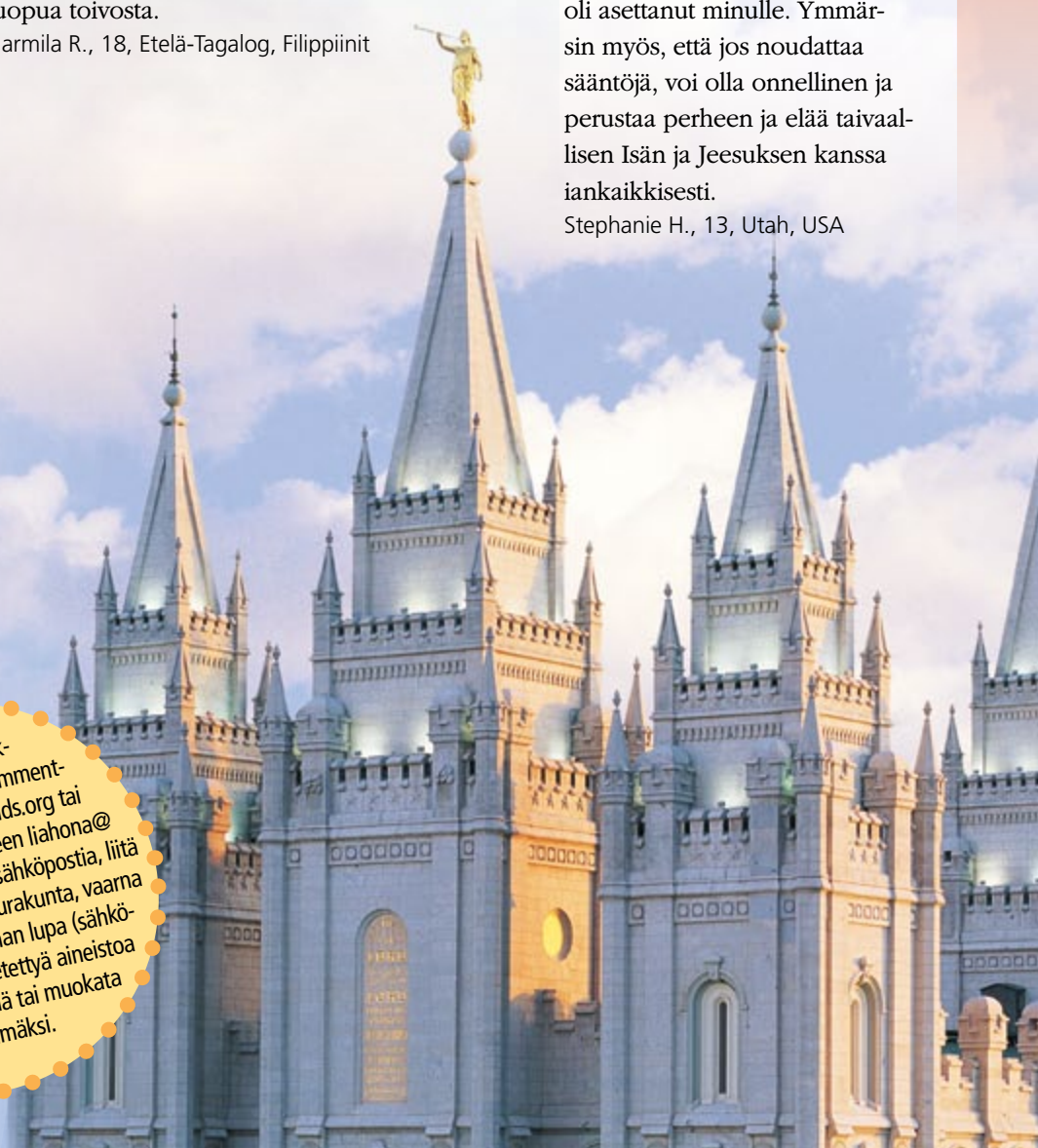
Carmila R., 18, Etelä-Tagalog, Filippiinit

LIIAN MONIA SÄÄNTÖJÄ?

Viimeksi kuluneen vuoden ajan luulin, että kirkossa on liian monia sääntöjä, ja ajattelin: ”Miten taivaassa voi olla hauskaa?” Minusta tuntui kuin olisin sidottu kirkkoon ja olisi mahdotonta päästä vapaaksi.

Sitten katselin ystävieni elämää. Miksi minulle ei tullut niitä koettelemuksia, joita heille tuli? Eräänä iltana tajusin sen – en joutunut kohtaamaan niitä vaikeuksia, koska noudatin sääntöjä, jotka taivaallinen Isä oli asettanut minulle. Ymmärsin myös, että jos noudattaa sääntöjä, voi olla onnellinen ja perustaa perheen ja elää taivaallisen Isän ja Jeesuksen kanssa iankaikkisesti.

Stephanie H., 13, Utah, USA

Saane (oikealla) ja Amelia (keskellä) juhlivat sisarensa Manatun kanssa päivänä, jolloin Manatu solmi temppeliavioliiton.

Tongan Mapu 'a Vaean ilma-reikien kauneus ja voima on ihmeellinen. Kun aallot mur-
tuvat tätä lähes viiden kilometrin
pituista Tongatapun saaren rantaa
vasten, ne työntyvät satoihin vulkaa-
nisessa kalliassa oleviin aukkoihin,
jolloin vesi suihkuu kalliosta jopa
18 metrin korkeuteen ilmaan.

Saane F., 16, rakastaa paikan kau-
neutta – sitä, kuinka aurinko ja vesi-
suihkut tanssivat yhdessä jokaisen
aallon kanssa.

Mutta luonnon voima voi olla sekä
vaarallinen että kaunis. Turisteja, jotka
ovat menneet liian lähelle – joko ute-
liaisuuden tai jännityksen vuoksi – on
joutunut aallon voiman yllättäviksi,
ja koska vesivirta on saanut heistä
otteen, se on kiskaissut heidät merelle.

Mapu 'a Vaean vaarallinen puoli tar-
joaa hengellisen varoituksen kiusauk-
sen voimasta – varsinkin mitä tulee
sukupuoliseen puhtauteen. Voima
luoda elämää on kaunis, kun pidetään
kiinni asianmukaisista rajoista, mutta
jos annamme kiusauksen houkutella
meidät pois turvalliselta maaperältä,
virta voi viedä meidät mukanaan.

Miksi siveydellä on merkitystä

Saane näki, kuinka onnellinen
hänen siskonsa oli sinä päivänä,
jolloin tämä solmi avioliiton Nuku'a-
lofan temppelissä Tongassa. ”Se
antoi minulle halun olla kelvallinen
solmimaan siellä avioliiton jonakin
päivänä”, Saane kertoo.

Saatana yrittää kuitenkin estää
sen toteutumisen meidän jokaisen

ÄLÄ ANNA VIRRRAN VIEDÄ

*Tongalainen nuori
puhuu siitä, miksi on
hyvä olla suojakaiteita.*

Katsele video ja muita valokuvia
Mapu 'a Vaeasta sivustolla liahona
.lds.org.

Katsele siveyttä käsittelevä
(englanninkielinen) video, joka on
osoitteessa [lds.org/youth/video/
chastity-what-are-the-limits?](https://www.lds.org/youth/video/chastity-what-are-the-limits?lang=fi)

kohdalla. Hän on jo saanut monet vakuuttuneiksi siitä, että avioliiton ulkopuolinen sukupuoliuhde on hyväksyttävää eikä siitä koidu mitään seurauksia. Mutta Jumalan meille antaman elämää luovan voiman väärin käyttäminen on vakava synti, joka voi aiheuttaa hengellistä, emotionaalista ja fyysistä vahinkoa.¹

”Saatana yrittää kovasti estää meitä palaamasta kotiin taivaallisen Isämme luo”, Saane sanoo. ”Ellen tarkoin noudata siveyden lakia, saatan menettää mahdollisuuden solmia avioliitto temppelessä.”

Kunnioitamme Jumalan suojakaiteita

Auttaakseen turisteja nauttimaan Mapu 'a Vaeen kauneudesta turvallisesti Tongan viranomaiset ovat laitattaneet suojakaiteita tiettyihin paikkoihin.

Saane uskoo, että taivaallinen Isä on antanut suojakaiteita – eli tasovaatimuksia – estääkseen meitä lankeamasta kiusaukseen. Kirkon johtohenkilöt, pyhät kirjoitukset ja *Nuorten voimaksi* -kirjanen asettavat kaikki selkeät rajat, joita noudattamalla voimme pysyä turvassa. Ennen kaikkea Pyhän Hengen johdatuksen noudattaminen pitää meidät turvallisella maaperällä.

”Jotkut eivät välitä Herran suojakaiteista”, Saane sanoo. ”He eivät ymmärrä seurauksia, tai he luulevat voivansa välttää niitä. Jyrkän teeltä

hyppääminen saattaa tuntua lentämiseltä, mutta jossain vaiheessa maata tulee kyllä vastaan.”

Asetamme omia suojakaiteita

Sukupuoliseen puhtauteen liittyvissä asioissa sen kokeileminen, kuinka pitkälle yli suojakaiteen voimme nojata, on varma tapa pudota. Mitä lähemmäksi päästämme itsemme kohti sopimatonta sukupuolista läheisyyttä, sitä vaikeammaksi käy sen houkutuksen vastustaminen.

Koska kirkko ei voi sanella, kuinka pitää käyttäytyä kussakin tilanteessa, Saane on luonut omia suojakaiteita päättämällä etukäteen, kuinka hän aikoo soveltaa evankeliumin tasovaatimuksia niissä olosuhteissa, joita hän todennäköisesti joutuu kohtaamaan.

Hän on laatinut julisteen, jossa on lueteltu yhdeksän lupausta, jotka hän on antanut itselleen ja taivaalliselle Isälleen ja jotka toimivat hänen henkilökohtaisina suojakaiteinaan, esimerkiksi millaisten henkilöiden kanssa hän käy treffeillä, millaisia vaatteita hän pitää ja millaista kieltä hän käyttää. Muita henkilökohtaisia suojakaiteita voisivat olla päätökset siitä, kuinka välttää kaiken sellaisen katselemista, lukemista tai kuuntelemista, mikä voi herättää seksuaalisia tunteita.²

”Tasovaatimusteni asettaminen korkealle auttaa minua pysymään turvassa”, Saane sanoo.

Palaamme turvalliselle maaperälle

Mapu 'a Vaeen tyrskyjen kouriin jäävien tavoin nekin, jotka antavat periksi kiusaukselle, ovat vaarallisilla vesillä. Sukupuolisynnin voimakaasta otteesta voi olla vaikea päästä irti – mutta se on mahdollista Vapah-tajan ja Hänen palvelijoidensa avulla.

Loppujen lopuksi päämääränä on pysyä turvallisella maaperällä, olipa henkilö pysynyt siellä koko ajan tai olipa hän kulkenut vaikean tien takaisin sinne. Herran suojakaiteiden kunnioittaminen ja sen ymmärtäminen, kuinka voimme soveltaa niitä omiin henkilökohtaisiin olosuhteisiimme, valmistaa meitä nauttimaan siitä ihanasta voimasta, jonka Jumala on suonut meille – oikeana aikana ja oikealla tavalla.

”Ennen kaikkea odotan innokkaasti avioliiton solmimista temppelessä”, Saane sanoo. ”Tiedän, että jos pidän käskyt, kuten siveyden lain, olen kelvollinen saamaan ne siunaukset, joista unelmoin.” ■

VIITTEET

1. Ks. *Lujana uskossa*, 2005, s. 152–157.
2. Ks. *Lujana uskossa*, s. 156.

PILKAHDUS SELESTISESTÄ ILOSTA

”Kuulukoon tulevaisuuteenne temppeleliavioliitto. Ei ole mitään muuta yhtä ihanaa tapahtumaa, yhtä pyhää hetkeä. – – Silloin ja siellä voitte nähdä pilkahduksen selestisestä ilosta. Olkaa valppaita – älkää antako kiusausten viedä teiltä tätä siunausta.”

Ks. presidentti Thomas S. Monson, ”Olkaa esimerkkinä”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 113.

TYHJÄ ALLAS

Kuinka voimme pitää kastetilaisuuden, kun altaaseen ei tullut vettä?

Siosaia Naeata jr.

Oli sateinen elokuun aamu Sierra Leonen Freetownissa Länsi-Afrikassa. Kello oli 7.45. Me (Freetownin piirin kokoaikaiset lähetyssaarnaajat) olimme suunnitelleet kastetilaisuuden ja päätimme pitää sen, satoi tai paistoi. Silloin minulle soitti lähetyksenseurakuntamme jäsen veli Allieu, mutta en aivan ymmärtänyt, mitä hän sanoi, koska hän puhui nopeasti paikallista kieltä krioa. Kehotin häntä hengittämään syvään ja puhumaan hitaasti. Hän teki niin ja sanoi: ”Vanhin Naeata, kastealtaaseen ei saada vettä. Olen pahoillani. Vettä ei tule.”

Kiitin häntä soitosta ja ilmoitin sitten huonot uutiset muille lähetyssaarnaajavanhimmille. Aloimme heti miettiä, kuinka voisimme joka tapauksessa suorittaa tämän pyhän toimituksen. Silloin vanhin Agamah muistutti meitä vesiputouksesta ja lammesta, jotka olivat lähellä sijaitsevan vuoren kupeessa paikassa, jonka nimi on Mellow. Kaikki vanhimmat olivat yhtä mieltä siitä, että meidän pitäisi yrittää pitää kastetilaisuus siellä, joten hankimme luvan siihen.

Kun myöhemmin samana aamuna kaikki kokoontuivat vuoren juurelle, joukko sai karun käsityksen siitä, miten valtava tehtävä edessä oli. Päätäväisessä joukossa ei kuitenkaan näkynyt merkkiäkään siitä, että he olisivat epäröineet ponnistella eteenpäin. Miehet ja naiset ja jopa lapset kävelivät ja juttelivat iloisesti kulkiesaan ylös märkää ja liukasta polkua. Nousimme vähitellen ja kuljimme pientä kiertotietä ylittääksemme joen.

Patikoidessamme joidenkuiden mukana olevien into alkoi laantua, kun sade yltyi, mutta ponnistelimme toiveikkaina eteenpäin. Vaikeakulkuinen polku ei siltikään näyttänyt loppuvan. Lopulta saavuimme määränpäähämme. Sydämemme iloitsi, mutta sade pieksi meitä edelleen. Haimme suojaa sateelta isokokaisen mangopuun alta valmistautuessamme kastetilaisuuteen.

Aloitimme laulamalla laulun ”Nyt liekkiä loistavi Henki Herran” (*MAP-lauluja*, 2). Alkuohjelman jälkeen

KUVITUS ALLEN GARNIS

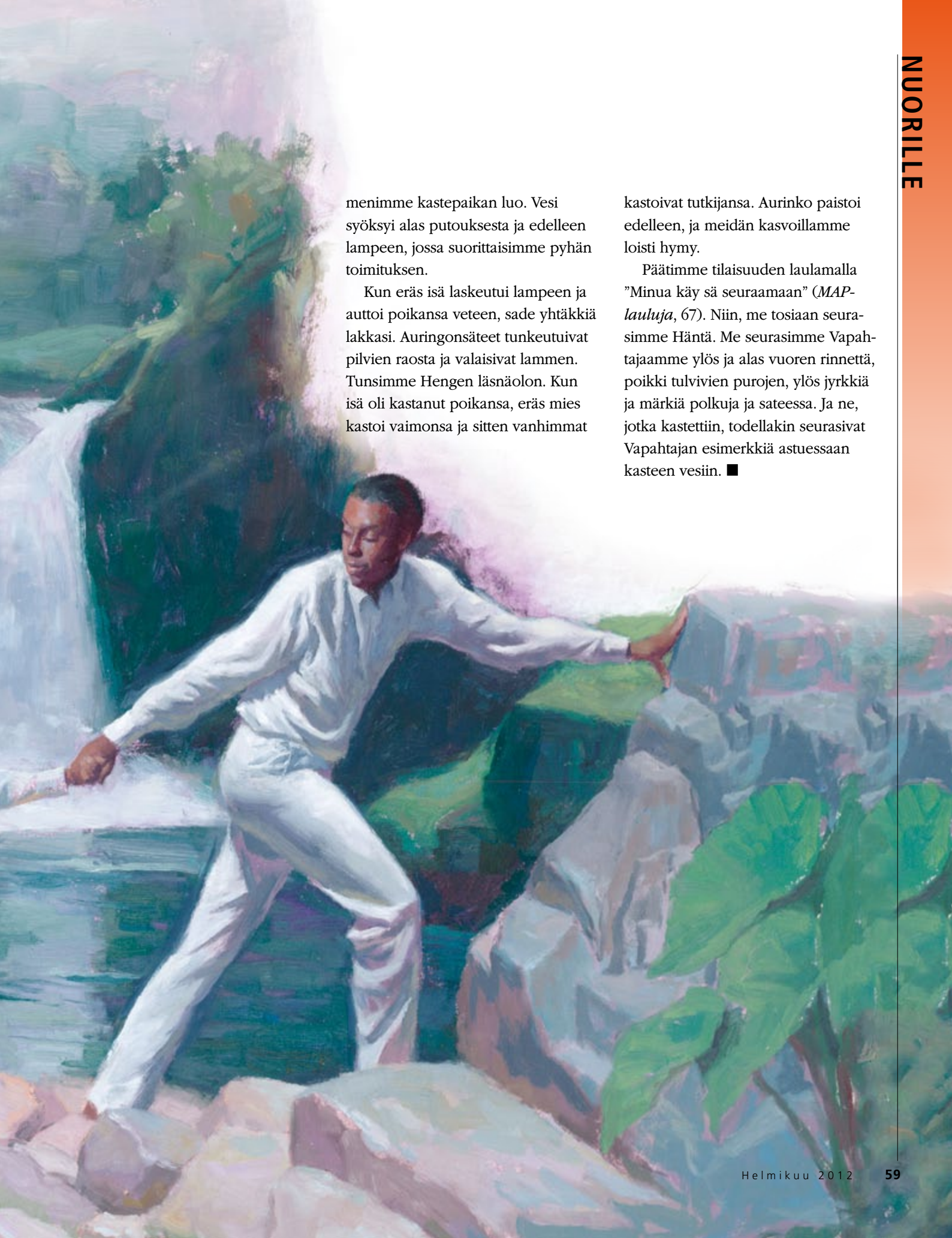

menimme kastepaikan luo. Vesi syöksyi alas putouksesta ja edelleen lampeen, jossa suorittaisimme pyhän toimituksen.

Kun eräs isä laskeutui lampeen ja auttoi poikansa veteen, sade yhtäkkiä lakkasi. Auringonsäteet tunkeutuivat pilvien raosta ja valaisivat lammen. Tunsimme Hengen läsnäolon. Kun isä oli kastanut poikansa, eräs mies kastoivat vaimonsa ja sitten vanhimmat

kastoivat tutkijansa. Aurinko paistoi edelleen, ja meidän kasvoillamme loisti hymy.

Päätimme tilaisuuden laulamalla ”Minua käy sä seuraamaan” (*MAP-lauluja*, 67). Niin, me tosiaan seurassimme Häntä. Me seurassimme Vapahtajaamme ylös ja alas vuoren rinteitä, poikki tulvivien purojen, ylös jyrkkiä ja märkiä polkuja ja sateessa. Ja ne, jotka kastettiin, todellakin seurasivat Vapahtajan esimerkkiä astuessaan kasteen vesiin. ■

Presidentti Boyd K. Packer

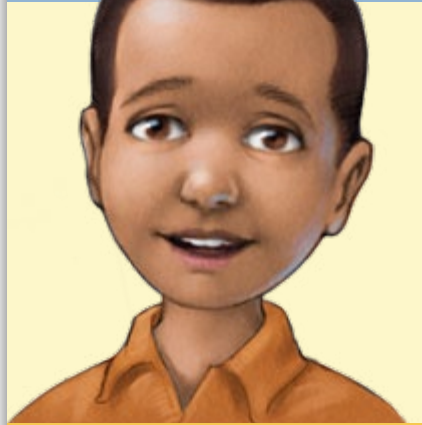
kahdentoista apostolin
koorumin presidentti

Kuka on taivaallinen Isä?

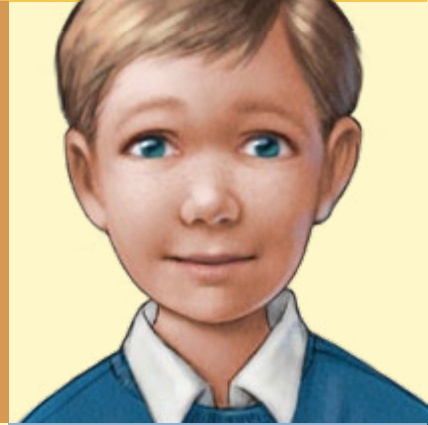
Isä on ainoa todellinen Jumala.
Mikään ei milloinkaan muuta
suhdetta, joka meillä on
Häneen.

Hengellisesti sinä olet
jaloa syntyperää, taivaan
Kuninkaan jälkeläinen.
Juurruta tämä totuus mieleesi
ja pidä siitä kiinni.

Sinä olet Jumalan lapsi.
Hän on sinun henkesi Isä.

Hän on Isä. Hän on Jumala.
Me kunnioitamme Isäämme
ja Jumalaamme. Me
palvelemme Häntä.

Aivan kuten kaikki elolliset
seuraavat vanhempiansa
mallia, samoin mekin voimme
kasvaa kohti taivaallisen
Isämme kaltaisuutta, jos
elämme vanhurskaasti ja
olemme kuuliaisia Hänen
käskyilleen.

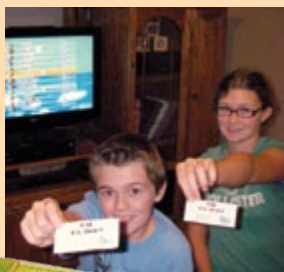
Irti laitteista

Annie Beer

Kun käden ulottuvilla on niin paljon hauskaa tekniikkaa, on helppoa käyttää liian paljon aikaa sen parissa ja tehdä liian vähän aikaa sitä, mikä on tärkeää, kuten lukea, leikkiä ja pelata ulkona tai viettää aikaa perheen ja ystävien kanssa. Muutamat lukijoistamme ovat perheensä kanssa keksineet keinoja pitää elämänsä tasapainossa – muistaen, että Henki asuu onnellisissa, terveissä kodeissa.

Meidän perheessä me saamme viikon alussa kuusi ”TV-lippua”. Yksi lippu vastaa yhtä tuntia ruudun ääressä. Kunkin lipun takana on luettelo asioista, jotka meidän on tehtävä ennen kuin voimme käyttää lipun, kuten siivottava huoneemme, tehtävä läksymme ja tehtävä kotiaskeemme. Sen sijaan että käytämme koko ajan teknisiä laitteita, meistä on kivaa lukea, pelata pelejä keskenämme ja pelata ulkona ystäviemme kanssa.

Trevor, 10, ja Nicolette C., 13,
Utah, USA

Sen sijaan että katsoisimme koko ajan televisiota, meistä on kivaa lukea! Ja kun kaikki askareemme on tehty ja koti on siisti, voimme käyttää internetiä. Seuraamme ajastimella aikaa, jonka vietämme tietokoneen ääressä.

Ellie, 8, Jared, 11, Ethan, 2, ja Abby H., 6;
Kalifornia, USA

Olemme ladanneet pyhien kirjoitusten kertomuksia ja sopivaa musiikkia MP3-soittimiimme. Pidämme tietokonettamme siellä missä kaikki voivat nähdä sen. Emme katsele televisiota ennen koulua, ja iltapäivällä katselemme vasta kun kaikki kotiläksyt ja kotiaskeet on tehty. Tietykanaavat televisiossamme on estetty niin ettei niitä voi katsella lainkaan. Television katselemisen sijaan pelaamme ulkona, autamme puutarhatöissä tai pelaamme yhdessä lautapelejä. Kun elämämme on tasapainossa, kotimme on hiljaisempi ja rauhallisempi.

Sarah, 7, Steven, 15, Christie, 20, ja Jason L., 18;
Queensland, Australia

Meidän sivumme

PALVELKAA TOISIANNE

Tiedän, että presidentti Thomas S. Monson on pyytänyt meitä palvelemaan muita. Eräänä sunnuntai-iltapäivänä halusin mennä isoäitini luo, joka

asuu yksin, ja olla yötä hänen luonaan hänen seuranaan. Äiti antoi luvan, ja isoäiti oli hyvin yllättynyt ja onnellinen nähdessään minut. Me juttelimme, söimme pienen iltapalan ja katselimme yhdessä *Liahonaa*. Rukouksen jälkeen kävimme nukkumaan.

Yöllä oli kova myrsky – tuuli, salamoi, ukkosti, satoi ja tuli rakeita! Myrsky herätti meidät, ja isoäiti sanoi minulle, että häntä olisi kovasti pelottanut, ellen minä olisi ollut siellä hänen kanssaan. Olin iloinen, kun voin palvella häntä tällä tavalla.

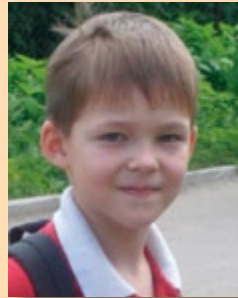
Vinício R., 10, Brasilia

**Suolajärven temppeli,
Eve D., 4,
Ukraina**

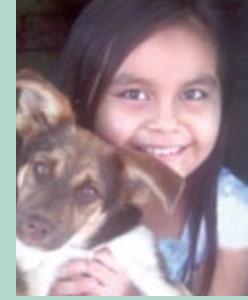
**Sisarlähetysaarnaja
Punaisella torilla,
Emile D., 9, Ukraina**

Mia Lynn L., 5, Saksasta opettelee jo olemaan lähetysaarnaja. Kun Mia oli eräänä päivänä syömässä lounasta erään ystävän kanssa, hän piti ruokarukouksen, mikä sai ystävän äidin kysymään Mian äidiltä kirkon uskonkäsityksistä. Nyt Mia voisi kutsua ystävänsä Alkeisyhdistykseen.

TAIVAALLINEN ISÄ KUULEE RUKOUKSEMME

Minulla on vahva usko Jeesukseen Kristukseen ja Hänen käskyhinsä ja ennen kaikkea rukoukseen. Eräänä sunnuntai-isoisäni ja minä

menimme käymään isoisäni äidin luona. Päätin ottaa mukaan pienen koiranpentuni. Kotimatalla eräs polkupyörällä ajava poika tönäisi koiranpentuani. Koiranpentuni pelästyi ja lähti juoksemaan pojan perään. Isoisä ja minä juoksimme sen perään, mutta emme löytäneet sitä. Meidän oli pakko mennä kotiin ilman sitä. Olimme kaikki hyvin surullisia. Isoisäni äiti soitti minulle ja kehotti minua etsimään paikan, jossa voisin olla yksin, ja rukoilemaan koiranpentuni puolesta.

Varhain seuraavana aamuna kuulimme koiran haukkuvan – koiranpentuni oli kotona! Tiedän, että taivaallinen Isä kuuli rukoukseni.

Stephanie P., 8, Honduras

Voit lähettää piirustuksesi, valokuvasi tai kokemuksesi sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org (merkitse aiheville otsikoksi "Our Page") tai postitse osoitteeseen

Liahona, Our Page

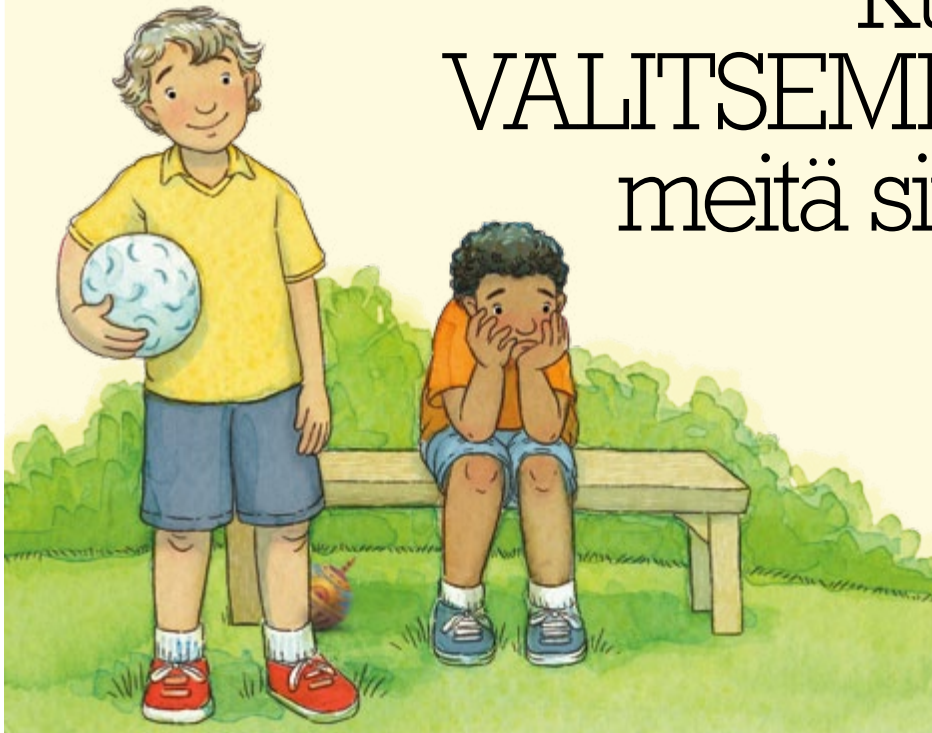
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA

Jokaiseen lähetykseen täytyy sisältyä lapsen koko nimi, sukupuoli, ikä (oltava 3–11 vuotta), toisen vanhemman nimi, seurakunta ja vaarna tai piiri sekä vanhemman kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) käyttää lapsen kuvaa ja lähetettyä viestiä. Lähetettyjä viestejä saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

”Te ette ole
näkymättömiä
taivaalliselle Isällemme.
Hän rakastaa teitä.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja
ensimmäisessä presidenttikunnassa
Lokakuun 2011 yleiskonferenssista

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Kun VALITSEMME OIKEIN, meitä siunataan

Daniel oli pelaamassa jalkapalloa ystäviensä kanssa, kun hän näki Juuson istuvan yksin katsele-massa. Juuso ei ollut kovinkaan hyvä jalkapallossa. Mutta

Daniel päätti, että hän halusi mieluummin Juuson mukaan pelaamaan kuin voittaa pelin. Hän hölkkäsi Juuson luo ja kysyi: ”Haluatko pelata meidän kanssamme?”

Daniel valitsi oikein.

Taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ovat luvanneet meille, että kun valitsemme oikein, meitä siunataan. Pyhissä kirjoituksissa on vanhurskaita esimerkkejä, joita voimme seurata. Tässä on kaksi esimerkkiä:

- Kun Nooa noudatti Herran käskyä rakentaa arkin, hän pelasti muutamia perheensä jäseniä tulvalta (ks. 1. Moos. 6–8).

- Kun Nefin metsästysjousi meni rikki, hän ei antanut periksi vaan valmisti uuden jousen. Hänen isänsä Lehi rukoili apua, ja Herra johdatti Nefiä niin että tämä löysi riistaa. (Ks. 1. Nefi 16:18–32.)

Joskus on vaikeaa valita oikein, mutta taivaallinen Isä siunaa meitä, kun teemme niin. Kun teemme hyviä valintoja, voimme tuntea rauhaa ja onnea. ■

VO-peli

Liimaa sivu 65 kartongille. Kun liima on kuivunut, leikkaa kortit irti. Pelaajat yrittävät vuorotellen löytää kaksi yhteen sopivaa korttia: kortin, jossa on valintaa edellyttävä tilanne, ja siihen sopivan kortin, jossa joku valitsee oikein. Esimerkiksi kortti, jossa poika ansaitsee rahaa, sopii yhteen sen kortin kanssa, jossa hän maksaa kymmenykset.

Näin pelaatte: Sekoita kortit ja laita ne kuvapuoli alaspäin. Pelaaja kääntää kaksi korttia. Jos kortit sopivat yhteen, pelaaja pitää kortit ja kääntää uudet kaksi korttia. Jos kortit eivät sovi yhteen, pelaaja kääntää ne takaisin, ja sitten on seuraavan pelaajan vuoro. Nuoremmat lapset voivat käyttää pelissä vähemmän kortteja tai pelata siten, että kortit ovat kuvapuoli ylöspäin.

Laulu ja pyhien kirjoitusten kohta

- Moosia 2:22
- ”Oikein tee”, *MAP-lauluja*, 156

Rukoilin, että pääsisin turvaan

Sueli de Aquino

Perustuu tositahtumaan

”Puhun Isälle taivaan. Hän kuulee, Hän vastaa, kun uskossa rukoilen.” (”Rukoilen uskossa”, Lasten laulukirja, s. 147.)

Rakastan luontoa! Kuuntelen mielelläni lintujen laulua, lehtien kahinaa tuulessa ja meren ääntä.

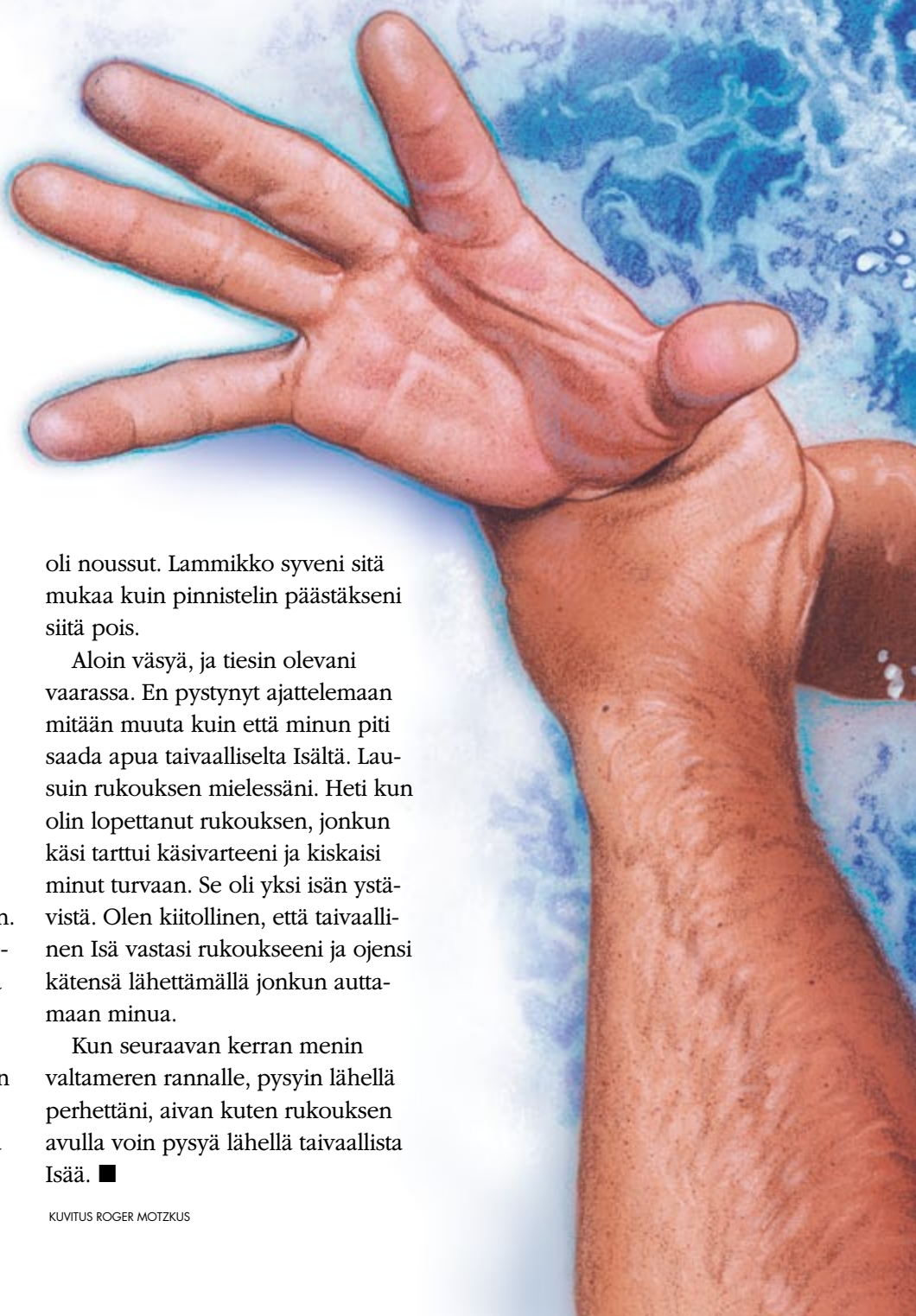
Joskus perheemme menee rannalle muiden perheiden kanssa. Isät pelaavat lentopalloa ja äidit istuvat päivänvarjojen alla ja leikkivät nuorempien lasten kanssa.

Eräänä iltapäivänä olin hyvin innoissani, kun pääsimme meren rantaan! Aallot olivat levollisia, ja rantaviivan tuntumassa oli pieniä lammikoita siellä täällä. Juoksin veteen. Halusin uida kuin kala ja kerätä simpukankuoria.

”Pysy lähettyvillä, Sueli!” äiti huusi kooten samalla pienet lapset ison päivänvarjon alle.

”Selvä, äiti”, sanoin samalla kun kaivoin varpaani märkään hiekkaan.

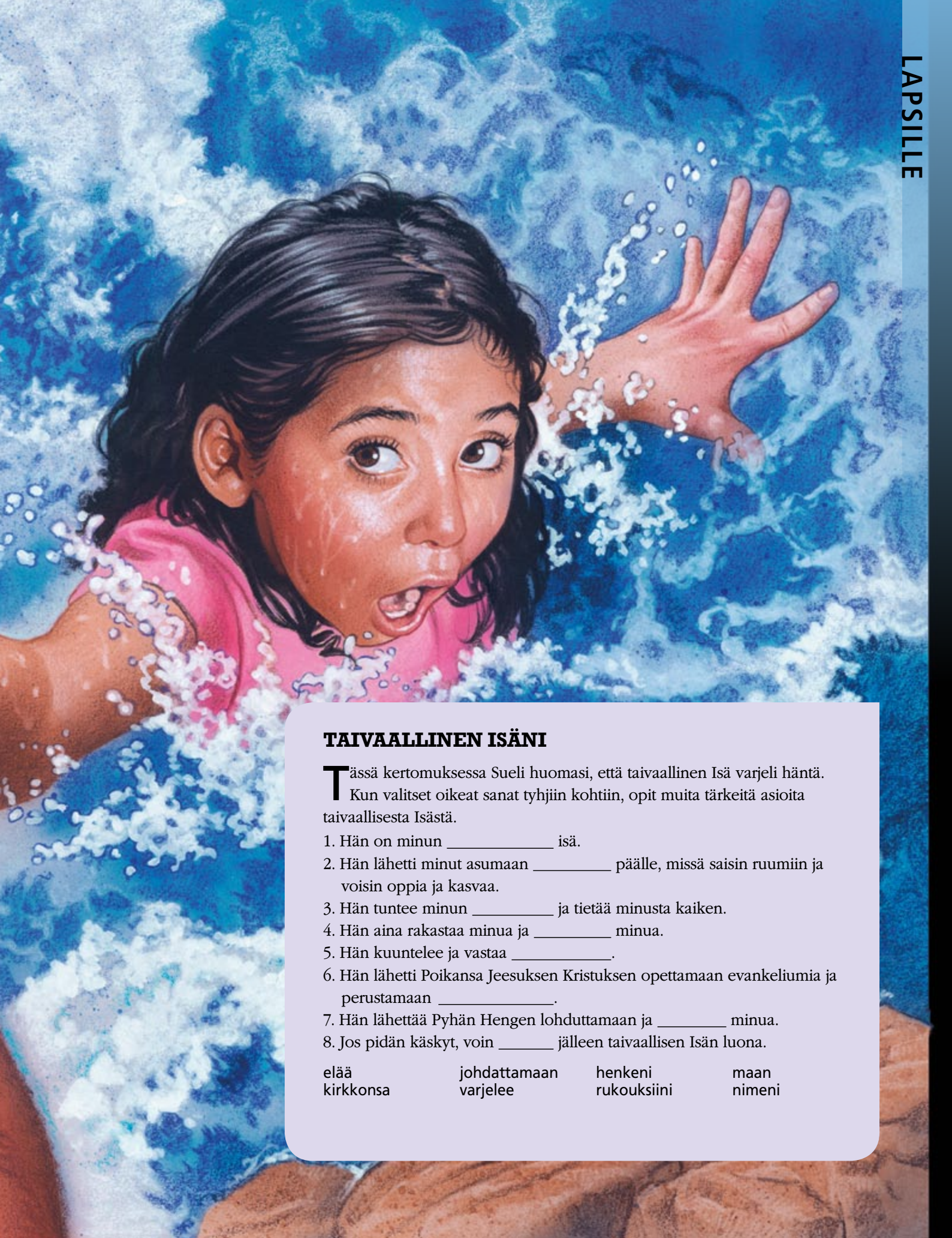
Etsin simpukankuoria ja tarkastelin lammikoissa rannan tuntumassa olevia pieniä olioita. Kun molskahdin yhteen lammikkoon, katsoin taaksepäin perheeni suuntaan. Näin päivänvarjot etäällä. Käsitin, että olin mennyt liian kauas. Yritin uida takaisin rantaan, mutta vuorovesi

oli noussut. Lammikko syveni sitä mukaa kuin pinnistelin päästäkseni siitä pois.

Aloin väsyä, ja tiesin olevani vaarassa. En pystynyt ajattelemaan mitään muuta kuin että minun piti saada apua taivaalliselta Isältä. Lau-suin rukouksen mielessäni. Heti kun olin lopettanut rukouksen, jonkun käsi tarttui käsivarteeni ja kiskaisi minut turvaan. Se oli yksi isän ystäivistä. Olen kiitollinen, että taivaallinen Isä vastasi rukoukseeni ja ojensi kätensä lähettämällä jonkun auttamaan minua.

Kun seuraavan kerran menin valtameren rannalle, pysyin lähellä perhettäni, aivan kuten rukouksen avulla voin pysyä lähellä taivaallista Isää. ■

TAIVAALLINEN ISÄNI

Tässä kertomuksessa Sueli huomasi, että taivaallinen Isä varjeli häntä. Kun valitset oikeat sanat tyhjiin kohtiin, opit muita tärkeitä asioita taivaallisesta Isästä.

1. Hän on minun _____ isä.
2. Hän lähetti minut asumaan _____ päälle, missä saisin ruumiin ja voisin oppia ja kasvaa.
3. Hän tuntee minun _____ ja tietää minusta kaiken.
4. Hän aina rakastaa minua ja _____ minua.
5. Hän kuuntelee ja vastaa _____.
6. Hän lähetti Poikansa Jeesuksen Kristuksen opettamaan evankeliumia ja perustamaan _____.
7. Hän lähettää Pyhän Hengen lohduttamaan ja _____ minua.
8. Jos pidän käskyt, voin _____ jälleen taivaallisen Isän luona.

elää
kirkkonsa

johdattamaan
varjelee

henkeni
rukouksiini

maan
nimeni

Valentine on onnellinen!

Tine O. Nairobista Keniasta

Richard M. Romney
kirkon lehdet

Monessa maailman kolkassa Valentinuksen päivää – 14. helmikuuta – vietetään päivänä, joka liittyy rakkauteen. Mutta entä jos nimesi on Valentine? Onko silloin jokainen päivä rakkaiden päivä?

Sillä tavoin ajattelee yhdeksänvuotias Tine O., joka asuu Nairobissa Keniassa. Kaikki kutsuvat häntä ”Tinyksi”, mutta hänen oikea nimensä on Valentine.

”Sain nimen Valentine, koska synnyin 14. helmikuuta”, hän selittää. Ja

Valentine rakastaa perhettään. Hän oppii myös mielellään lisää Jeesuksesta Kristuksesta.

nimensä mukaisesti hän pyrkii rakastamaan kaikkia. ”Kun minut kastettiin, otin päälleni Jeesuksen Kristuksen nimen”, hän kertoo. ”Se tarkoittaa sitä, että minun tulee huolehtia jokaisesta niin kuin Hän huolehtisi.”

Kuinka Tine tekee jokaisesta päivästä rakkauden päivän? Siihen on monia tapoja.

”Ensimmäiseksi pidän rukoukseni”, hän kertoo. ”Kiitän taivaallista Isää Hänen Pojastaan, koska rakastan Jeesusta Kristusta. Kiitän taivaallista Isää perheestäni ja siitä, miten temppelit yhdistävät perheitä, koska rakastan perhettäni. Sitten pyydän taivaallista Isää siunaamaan sairaita, koska tiedän, että Hän rakastaa myös sairaita.”

Tinen perhe

Tine on perheensä nuorin lapsi, ja hänellä on kolme isoveljeä ja kaksi isosiskoa. ”Tine auttaa

minua, kun tarvitsen jotakin”, kertoo Tinen veli George. ”Kuten koulussa, kun kynäni oli hukassa, hän antoi minulle yhden omistaan.” Tinen sisko Brenda kertoo, ettei Tine suutu, kun joku oikaisee häntä.

Kotona Tinen perhe puhuu sekä swahilia että englantia. He pitävät mielellään perheiltoja. ”Tutkimme yhdessä pyhiä kirjoituksia”, Tine kertoo. ”Opimme lisää Vapahtajasta, ja pidämme perherukouksen vuorotellen.”

”Yritän olla Jeesuksen kaltainen olemalla ystävällinen, käymällä kirkossa ja tottelemalla vanhempiani”, Tine sanoo. ■

Mukavia tietoja Timestä

Lempilaulu: ”Kuin Nefi muinoin” (*Lasten laulukirja*, s. 92–93)

Lempipuuha: Naruhyppeily ja ruoanlaiton opettelu

Lempiruoka: Munat

Lemmikki: Hänen koiranpentunsa nimeltä Sandra. Tine pitää myös villieläimistä. ”Maamme pääkaupungin Nairobin vieressä on yksi suurimmista villieläinten suojelualueista Afrikassa”, Tine kertoo. ”Siellä on monia eläimiä, kaikenlaisia. Tiedän, että taivaallinen Isä rakastaa eläimiä. Eläimet olivat tärkeä osa maan luomista. Jeesus Kristus oli Luoja, joten olen varma, että Hänkin rakastaa eläimiä.”

Rukous taivaalliselle Isälle

Chad E. Phares

Perustuu tositahtumaan

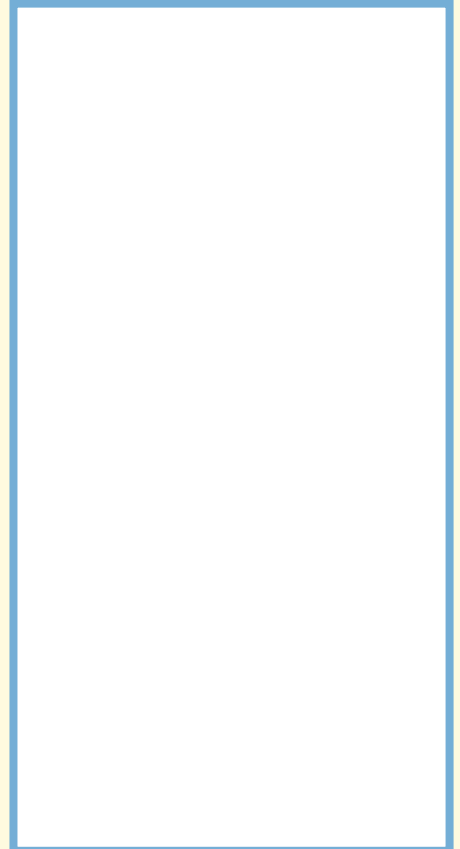
"Rukoilkaa perheissänne Isää, aina minun nimessäni" (3. Nefi 18:21).

TAIVAALLISEN ISÄN MONET SIUNAUKSET

Taivaallinen Isä antaa Harukille monia siunauksia. Siunaako taivaallinen Isä sinua samoilla siunauksilla? Piirrä iloiset kasvot niiden alla olevien kuvien viereen, joissa näkyy sellaista, millä taivaallinen Isä on siunannut sinua. Piirrä tyhjään tilaan vielä jokin siunaus, joka sinulle on suotu.

VINKKEJÄ VANHEMMILLE

Luettele vuorotellen lapsesi kanssa siunauksia, joita taivaallinen Isä on antanut sinulle ja lapsellesi. Keskustele lapsesi kanssa siitä, miksi rukoileminen on sinulle tärkeää.

Nefiä siunattiin, kun hän valitsi oikein.

”Jos te pidätte hänen käskynsä, hän siunaa teitä ja antaa teidän menestyä” (Moosia 2:22).

Jäsenet kautta maailman noudattavat profeetallista neuvoa järjestää palvelupäivä

Melissa Merrill

kirkon lehdet

Huhtikuussa 2011 presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ilmoitti, että kirkon yksiköt kaikkialla kutsutaan osallistumaan palvelupäivään juhlistamaan kirkon huoltotyöohjelman 75-vuotisjuhlavuotta. Virallinen kutsu esitettiin ensimmäisen presidenttikunnan kirjeessä, joka lähetettiin kaikkiin yksiköihin. Sitten presidentti Eyring kertoi neljästä periaatteesta, joiden hän sanoi ohjanneen häntä, kun hän on ”halunnut auttaa Herran tavalla” ja kun muut ovat auttaneet häntä (ks. ”Tilaisuuksia tehdä hyvää”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 24).

Huhtikuun konferenssia seuranneina kuukausina jäsenet kautta maailman ovat vastanneet tähän profeetalliseen kutsuun ja samalla ilmentäneet presidentti Eyringin esittämiä periaatteita.

Periaate 1: ”Kaikki ovat onnellisempia ja tuntevat enemmän itsekunnioitusta, kun he voivat elättää itsensä ja perheensä ja ryhtyä sitten huolehtimaan muista.”

Ensimmäisiä vaarvoja, jotka vastasivat ensimmäisen presidenttikunnan kutsuun osallistua palvelupäivään, oli Panamassa sijaitseva Davidin vaarna, joka järjesti valmiusmessut laajemmalle yleisölle. Messut järjestettiin huhtikuussa, ja mukana oli useita julkisia tahoja. Tapahtumassa oli työpajoja ja esityksiä aiheista, jotka liittyivät kotivaraan, perheen raha-asioihin, hätävalmiuteen ja terveyteen.

”Ei riitä, että vain tiedämme nämä periaatteet itse”, sanoo palvelupäivään osallistunut Itzel Valdez Gonzalez. On myös tärkeää palvella muita kertomalla näistä periaatteista.

”Muiden palveleminen on yksi Jeesuksen Kristuksen seuraajien tärkeä luonteenpiirre”, hän sanoo. ”Tämä tapahtuma tarjosi kirkon jäsenille tilaisuuksia antaa aikaansa ja kykyjään siunataksseen tarvitsevia.”

Periaate 2: ”Kun yhdistämme kätemme palvellaksemme apua tarvitsevia, Herra yhdistää meidän sydämemme.”

Arushan seurakunnan jäsenet Tansaniassa päättivät tarjoutua vapaaehtoistyöhön Shanga Housessa – laitoksessa, joka antaa ammatillista koulutusta vammaisille ja opettaa heitä elättämään itsensä ja perheensä.

20. elokuuta 2011 vammaisten rinnalla työskenteli 35 osallistujaa – aikuisia, nuoria ja lapsia; kirkon jäseniä, tutkijoita ja lähetyssaarnaajia – valmistaen käsitöitä ja koruja, jotka myytäisiin myöhemmin. Vapaaehtoiset auttoivat myös taloustöissä kuten lakaisemisessa ja muussa siivouksessa.

Vähän ennen ryhmän poistumista Shanga Housen johtohenkilöt pyysivät heitä kokoontumaan yhteen, jotta ne, joita he olivat palvelleet, voisivat kätellä ja kiittää heitä. ”Se oli varsin tunnepitoinen kokemus”, kertoo sisar Sandra Rydalch, joka palvelee alueella lähetystyössä yhdessä miehensä, vanhin Rich Rydalchin kanssa. Kun Shanga Housen asukkaat ovat sen jälkeen nähneet seurakuntalaisia kaupungilla, ”he heti tunnistavat meidät, vilkuttavat ja pysähtyvät juttelemaan”, sisar Rydalch kertoo.

Patience Rwiza, joka järjesti seurakunnan palvelutempauksen pappeusjohtajien alaisuudessa, tähdentää, että toiminta oli hyödyllinen paitsi Shanga Housen asukkaille myös niille, jotka olivat

palvelemassa heitä. ”Muiden auttaminen herätti ihmisissä rakkauden tunteen, ja samalla he oppivat omasta asuinyhteisöstään asioita, joita he eivät tienneet aiemmin”, hän kertoo. ”Todistustani on vahvistanut se, mitä tein ja näin – niin jäsenten osallistumisessa kuin asuinyhteisössä yleensä.”

Periaate 3: ”Ottakaa perheenne mukaan työhön, jotta he voivat oppia huolehtimaan toisistaan huolehtiessaan muista.”

Coimbran vaarnan jäsenet Portugalissa ovat ymmärtäneet, ettei palveleminen ole vain kertaluonteinen tapahtuma. Vaarna osallistuu itse asiassa joka vuosi useisiin Mormon Helping Hands [Mormonien auttavat kädet] -nimikkeen alla tapahtuviin toimintoihin. Viime vuoden toiminnoissa siivottiin eräs julkinen puisto ja Alkeisyhdistyksen lapsia vietiin tapaamaan erään orpokodin lapsia. ”Näissä ja muissa toiminnoissa on tärkeää, että mukana on kokonaisia perheitä”, sanoo Anabela Jordão Ferreira, joka palvelee Coimbran vaarnan tiedotusjohtajana.

”Toisinaan meillä on tapana sanoa, että toimintoihimme saavat osallistua kaikki ihmiset, kahdeksan kuukauden ikäisistä 88-vuotiaisiin”, kertoo sisar Jordão. ”Se on aivan totta. Näemme äitejä vauvojen kanssa ja isoiä, joille liikkuminen tuottaa vaikeuksia, mutta heilläkin on vahva todistus ja halu palvella Herraa.”

Periaate 4: ”Herra lähettää Pyhän Hengen, jotta etsivä voi löytää köyhät huolehtiakseen heistä, samoin kuin Hän auttaa löytämään totuuden.”

Kun Michael Hatchille, joka palvelee Farmingtonin vaarnan korkeassa neuvostossa New Mexicon osavaltiossa Yhdysvalloissa, annettiin tehtävä järjestää vaarnan palvelupäivä vastauksena presidentti Eyringin kutsuun, hän mietti, mistä he keksisivät ideoita köyhien palvelemiseksi heidän vaarnansa alueella. Hän kokoontui neuvonpitoon komiteansa kanssa, ja he sekä muut vaarnan

johtohenkilöt kannustivat vaarnan jäseniä kertomaan paikallisiin tarpeisiin liittyvistä ideoistaan.

Roberta Rogers tiesi, että useilla alueen järjestöillä – kuten siinä sairaalassa, jossa hän tekee yhteiskuntasuhteisiin liittyvää työtä – oli eräs tietty tarve. Vaikka vaatekeräyksiin on tavallisesti annettu hyödyllisiä lahjoituksia, kuten käytettyjä housuja, paitoja, kenkiä ja takkeja, niin monet hyväntekeväisyysjärjestöt tarvitsevat lisäksi muun muassa sukkaa, alusvaatteita ja yöpukuja – lahjoituksia, joiden pitäisi olla käyttämättömiä. Sisar Rogers ehdotti, että vaarna järjestäisi näiden vaatekappaleiden keräyksen.

Lokakuun 15. päivänä vaarnan jäsenet jakoivat naapurustoihinsa yhteensä 1 000 korttia, joissa kerrottiin tempauksesta, kutsuttiin paikkakuntalaisia osallistumaan ja lueteltiin, mitä vaatekappaleita tarvittiin. Viikon kuluttua vaarnan jäsenet palasivat keräämään lahjoitettuja vaatteita ja toivat ne sitten vaarnakeskukseen lajiteltaviksi ja jaettaviksi kymmeneen paikalliseen hyväntekeväisyysjärjestöön.

Tämä voimia yhdistänyt hanke täytti kiireellisen tarpeen heidän alueellaan, sisar Rogers kertoo. ”Se oli jotakin erilaista, ja siinä autettiin ihmisiä. Ja koska se ei ollut oikeastaan kallista, yksittäinen perhe saattoi käyttää muutaman dollarin ja siten todella auttaa jotakuta.” ■

Jäsenet eri puolilla maailmaa ovat suunnitelleet ja toteuttaneet asuinalueillaan palvelutempauksia vastauksena ensimmäisen presidenttikunnan kutsuun.

Kansainvälinen taidekilpailu kehottaa nuoria antamaan kykyjensä loistaa

Kohdassa OL 115:4–6 Herra kutsuu kaikkia kirkkonsa jäseniä toimimaan kehotamalla heitä nousemaan ja loistamaan, jotta heidän valonsa ”olisi viirinä kansakunnille”. Hän kehottaa heitä liittymään yhteen ja tukemaan toisiaan ja tulemaan ”suojaksi myrskyltä”.

Tätä kehotusta myötäillen kirkon historian museo kutsuu kirkon 13–18-vuotiaat nuoret osallistumaan museon ensimmäiseen nuorille järjestettyyn kansainväliseen taidekilpailuun. Useiden vuosien ajan museo on järjestänyt kansainvälisen taidekilpailun aikuisille kirkon jäsenille, mutta vastaava kokemus avautuu nyt tämän uuden kilpailun myötä nuorille.

Nuorille annetaan haaste luoda taideteoksia, jotka ilmentävät sitä, mitä Herran kehotus – ”nouskaa ja loistakaa” – merkitsee heille. Museo on alkanut

ottaa vastaan kilpailutöitä maanantaista 2. tammikuuta 2012 lähtien.

”Riippumatta siitä, kuinka epätäydelliseksi meidän nuoremme saattavatkin kokea omat taiteelliset kykynsä, on merkittävää, kuinka jokin niinkin yksinkertainen asia kuin piirros, valokuva tai veistos voi koskettaa jonkun toisen ihmisen henkeä ja muodostua hänelle suureksi hengellisen voiman lähteeksi”, sanoo Angela Ames, museon opetuksen apulaisintendentti. ”Ja kun nuoret käyttävät luovia kykyjään kohottaakseen ja innoittaakseen muita hengellisesti, he saavat itsekkin innoitusta.”

Vaatimuksena on, että jokainen kilpailuun lähetetty taideteos on luotu 1. tammikuuta 2009 jälkeen. Kilpailuun osallistuvat voivat lähettää kilpailutyönsä internetissä viimeistään perjantaina 1. kesäkuuta 2012. Kukin

**Kirkon
13–18-vuotiaita
nuoria kehote-
taan lähettämään taideteos
ensimmäiseen
nuorille järjestettävään
taidekilpailuun.**

taiteilija saa lähettää kilpailuun yhden työn. Lähettämistä koskevia tietoja ja ohjeita on osoitteessa lds.org/youthartcomp.

Kilpailussa voidaan käyttää kaikenlaisia taiteellisia välineitä ja tyylejä – maalauksia, piirroksia, valokuvia, veistoksia, metalliesineitä, tekstiilitöitä, koruja, keramiikkaa ja niin edelleen. Kilpailun sääntöjen ja vaatimusten mukaisesti ”kilpailutyö voi ilmentää maailmanlaajuisia kulttuurisia ja esteettisiä perinteitä. Tervetulleita ovat sekä symboliset että kirjaimelliset taiteelliset tulkinnat.”

Kilpailusivustolla avataan pian interaktiivinen video osiossa ”Your Creative Process” [Sinun luova prosessisi], jota nuoret taiteilijat voivat käyttää viitteenä, jos he tarvitsevat apua ideoimiseen tai sen päättämiseen, kuinka he voivat toteuttaa oman ideansa.

Tuomaristo, johon kuuluu useita jäseniä, arvioi kilpailutyöt kahteen otteeseen, jonka jälkeen voittajat valitaan ja heitä pyydetään lähettämään alkuperäinen taideteoksensa museoon. Heidän kilpailutyönsä ovat esillä näyttelyssä, joka järjestetään 16. marraskuuta 2012 – 17. kesäkuuta 2013.

Näyttelyssä esillä olleiden kilpailutöiden tekijöille myönnetään palkintoja: tunnustuspalkinto erinomaisesta teoksesta voidaan myöntää 20 taiteilijalle, ja museovieraiden suosikki-palkinto myönnetään kolmelle taiteilijalle vähän ennen näyttelyn päättymistä. ■

Uudistetut videot saavat Mormonin kirjan kertomukset heräämään eloon

Mormonin kirjan kertomukset heräävät eloon uudistetuilla *Mormonin kirjan kertomuksia* -videoilla, jotka ovat nyt saatavana englannin, espanjan, italian, japanin, kantoninkinan, korean, mandariinikiinan, portugalilain, ranskan, saksan ja venäjän kielellä LDS.org-sivuston Scripture Stories [Pyhien kirjoitusten kertomuksia] -osiossa.

Kuviin, jotka ovat aiemmin olleet saatavana verkossa kuvaesityksinä,

on lisätty animoitu, kolmiulotteinen ilme käyttäen animoinnissa parallaksitekniikkaa. Hahmot leikataan irti ja niitä siirretään kankaalla, ja sen ohella visuaalista mielenkiintoa lisäävät panoroiminen, sumentaminen ja tarkentaminen.

Videoissa on mukana alkuperäinen ääniraita ja lisäksi äänitehosteita.

”Opettaessaan evankeliumin totuuksia nämä pyhien kirjoitusten kertomukset auttavat kylvämään todistuksen siemenen niiden lasten ja muiden sydämiin, jotka katselevat näitä videoita”, sanoo Brent Meisinger, joka on kirkon opetussuunnitelmaosaston pyhien

kirjoitusten koordinoitijaoston projektipäällikkö. ”Nämä videot tarjoavat oppimiskokemuksen, joka kannustaa käyttämään pyhiä kirjoituksia säännöllisesti ja opettaa taitoja, jotka valmistavat katsojia etenemään pyhien kirjoitusten tutkimisessa.”

Uudistettujen videoiden kesto on yli kolme tuntia, ja niiden sisältö on jaettu 54 erilliseen jaksoon luvusta 1 ”Kuinka saimme Mormonin kirjan” lukuun 54 ”Mormonin kirjan lupaus”.

Videoissa esiintyvä kuvitus on Jerry Thompsonin ja Robert T. Barrettin käsialaa. Heidän käsin maalamiaan teoksia julkaistiin sarjana *Friend*- ja *Liahona*-lehdissä lähes kymmenen vuoden ajan alkaen vuodesta 1989. Sitten ne koottiin yhteen ja julkaistiin vuonna 1997 nimellä *Mormonin kirjan kertomuksia*.

Videoita voi katsella myös podcastina iTunesista ja videokatkelmina YouTubeista ja Rokusta. Perheet voivat myös nauttia Mormon Channelin ”Scripture Stories” [Pyhien kirjoitusten kertomuksia] -ohjelmasta, jossa lapset ja juontaja lukevat kertomuksia, keskustelevat niistä, laulavat lauluja ja todistavat pyhien kirjoitusten esittämistä opetuksista.

Myös *Uuden testamentin kertomuksia* -videot on hiljattain animoitu 11 kielellä. Nekin ovat saatavana LDS.org-sivuston osiossa Scriptures [Pyhät kirjoitukset], iTunesissa sekä YouTubeen Mormon Channel -osiossa. ■

Lukiessani tunnen Hengen

Arvostan kaikkia niitä ponnisteluja, joita tehdään *Liahonan* julkaisemiseksi, ja lehteä lukiessani tunnen Hengen. Viime aikoina olen tutkinut ja pohtinut presidentti Dieter F. Uchtdorfin puhetta ”Odotusta Damaskoksen tiellä” (*Liahona*, toukokuu 2011, s. 70–77). Tämä ja lehden muut artikkelit ovat auttaneet minua kehittymään ja löytämään ratkaisuja heikkouksiini.

Vanhin Emined Edward Ashaba, Durbanin lähetyskenttä, Etelä-Afrikka

Sanomia Jumalalta

Löydän *Liahonasta* Jumalalta tulleita sanomia, jotka on lähetetty Hänen palvelijoidensa, elävien profeettojen ja apostolien, välityksellä. Ne, jotka etsivät hengellistä ohjausta, löytävät sitä vaivatta, jos he tutkivat lehteä vilpittömin sydämin.

Manuel de Araujo Fernandes, Mosambik

Löydän aina vastauksia

Liahona vahvistaa todistustani siitä, että taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus rakastavat meitä jokaista ja huolehtivat meistä. Olen innostunut lukemaan lehden joka kuukausi, koska löydän aina vastauksia rukouksiini. Olen kiitollinen mahdollisuudesta vastaanottaa tällä tavoin Herran sanoja.

Carlota A. Bosotros, Filippiinit

Lähetä palautteesi tai ehdotuksesi osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Kirjoituksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi. ■

Pyhät kuulivat konferenssin ensimmäisen kerran georgian kielellä

Lokakuun 9. päivänä vuonna 2011 kokoontui 35 pyhän kuulijakunta katselemaan yleiskonferenssia – ja kuulemaan sen ensimmäistä kertaa omalla äidinkielellään: georgian kielellä. Ennen lokakuuta maan suunnilleen 50 aktiivisella jäsenellä on ollut mahdollisuus kuunnella konferenssit joko venäjäksi, armeniaksi tai englanniksi. On kuitenkin monia, jotka puhuvat vain georgiaa, joten sillä kielellä tarjottu tulkkaus oli merkittävä tapahtuma.

”Olin hyvin onnellinen, kun saatoin kuulla presidentti Thomas S. Monsonin puheen meille georgian kielellä”, kertoo Lela Tsnobiladze. ”Sillä on todella suuri vaikutus, kun kuulee konferenssin omalla äidinkielellään.”

Kirkko vastasi taifuunin aiheuttamaan tuhoon Filippiineillä

Kun Nesat- ja Nalgae-taifuunit olivat riehuneet Filippiineillä syyskuun lopussa ja aiheuttaneet vahinkoa lähes 200 000 ihmiselle, kirkon

huoltotyöosasto lähetti aluksi 600 riisipakkia, jotka toimitettiin Pampangaan. Lahjoitetun riisin jakelun hoiti San Fernandon arkkihiippakunnan Pampangon sosiaalisen toiminnan keskus, joka on yksityinen yhteistyöjärjestö.

Katoliset ja MAP-vapaaehtois-työntekijät työskentelivät rinta rinnan pakaten lahjoitettua riisiä uudelleen ja jakaen sitä 352:een tuhoista kärsineeseen kylään Pampangassa.

Afrikkalaiset jäsenet osallistuvat viidenteen palvelupäivään

Afrikkalaiset kirkon jäsenet ovat jälleen osallistuneet koko Afrikan Mormon Helping Hands [Mormonien auttavat kädet] -päivään, jonka Afrikan kaakkoinen ja läntinen vyöhyke ovat yhdessä järjestäneet viitenä peräkkäisenä vuonna. Joka vuosi yhtenä päivänä jäsenet näiden vyöhykkeiden alueilla palvelevat eri tavoin omilla paikkakunnillaan. Tämän vuoden tapahtuma järjestettiin 20. elokuuta 2011. Selontekoja joistakin palvelutempauksista on englannin kielellä osoitteessa news.lids.org. ■

Pyhät Lagosissa Nigeriassa osallistumassa koko Afrikan auttavien käsien päivään 20. elokuuta 2011.

VALOKUVA EBERE EVANS

VALOKUVA CRAIG T. OLSON

Vanhin Ballard ja vanhin Jensen tapasivat jäseniä Meksikossa

Viikonloppuna 10.–11. syyskuuta 2011 vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista ja vanhin Jay E. Jensen seitsemänkymmenen johtokunnasta tapasivat jäseniä ja lähetyssaarnaajia Cuernavacassa Meksikossa. Vanhin Ballard kehotti jäseniä juurruttamaan evankeliumin meksikolaisten sydämiin hengellisten kokemusten avulla. ”On liian paljon sitä, että evankeliumi hyväksytään ajatustasolla ilman hengellisen hyväksymisen kokemista”, hän sanoi. ”On välttämätöntä, että jäsenemme kokevat hengen syvällisen kääntymyksen, jotta he voivat tuoda sydämeensä sen, minkä he ovat hyväksyneet mielessään.”

Vanhin Oaks ja vanhin Andersen kävivät Perussa ja Boliviassa

Elokuussa 2011 vanhin Dallin H. Oaks ja vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista matkustivat Boliviiaan ja Peruan Etelä-Amerikassa.

Puhuessaan vanhin Andersen opetti, että eri puolilla maailmaa kaikki ihmiset kamppailevat valinnoissaan hyvän ja pahan välillä. ”Kuolevaisuutta koskevien valintojen tekeminen on aivan yhtä vaikeaa teille kuin se on minullekin”, hän sanoi. ”Me olemme täällä oppimassa, kuinka voimme elää uskossa.”

Vanhin Bednar tehtävämatkalla Euroopassa

Syyskuun alkupuolella vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista tapasi pyhiä Englannissa, Saksassa (missä hän palveli kokoaikaisena lähetyssaarnaajana lähes 40 vuotta sitten) ja Tanskassa. Kussakin maassa vanhin Bednar opetti Kristuksen oppia ja tähdensi sovituksen voimaa. Hän opetti edelleen myös moraalisen tahdonvapauden periaatetta ja yksilöllistä vastuutamme toimia. ”Moraalinen tahdonvapaus on voima ja kyky toimia itsenäisesti”, hän sanoi. ”Ja kun me toimimme asianmukaisella tavalla ja Jeesuksen Kristuksen opetusten mukaisesti, meidän koko luonteemme muuttuu Hänen sovituksensa ansiosta ja Pyhän Hengen voimalla.”

Saat lisää tietoa näistä tapahtumista osoitteessa news.lds.org. Käytä hakusanoina johtavan auktoriteetin nimeä ja hänen vierailukohdettaan. ■

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavassa on muutamia esimerkkejä.

”Oppi Isästä”, s. 20: Aloita pyytämällä perheenjäseniä kertomaan, mitä he tietävät taivaallisen Isän luonteesta. Keskustelkaa artikkelista käyden pääpiirteittäin läpi kunkin osion pääkohtia, jotka antavat näkemystä siihen, kuka Isä Jumala on. Voit halutessasi lopettaa siihen, että lausut todistukseksi taivaallisen Isän ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen rakkaudesta.

”Tämä on teidän työtänne”, s. 42: Lue ensin ”Mitä voin tehdä?” -niminen oheisteksti ja valitse yksi idea, joka voi auttaa perhettäsi osallistumaan sukututkimus- ja temppeleilyyn (ks. myös lds.org/familyhistoryyouth). Lue perheillä artikkeli yhdessä perheen kanssa ja kysy sitten, mitä siunauksia sisar Beck on luvannut niille, jotka osallistuvat tähän tärkeään työhön. Toteuttakaa suunnittelemasi idea, ja voitte halutessanne jatkaa tätä hanketta tulevina viikkoina.

”Kuinka voit huomata Herran lempeät armoteot omassa elämässäsi”, s. 48: Lukekaa kertomus nuoresta perheestä, joka sai erityisen joulukortin, sekä kertomus pappesusjohtajasta, joka opetteli vaarnansa

nuorten nimet. Pyydä perheenjäseniä miettimään, mitä lempeitä armotekoja he ovat saaneet Herralta. Voit halutessasi kysyä: ”Mitä ovat lempeät armoteot? Kuka saa osakseen lempeitä armotekoja? Kuinka voitte osoittaa kiitollisuutta osaksenne tulleista lempeistä armoteoista?” Voit halutessasi käydä läpi artikkelissa olevia vanhin Bednarin vastauksia näihin kysymyksiin.

”Irti laitteista”, s. 61: Lue, mitä nämä lapset ja heidän perheensä tekevät käyttääkseen mediaa järkevissä määrin. Haluatte ehkä keskustella siitä, kuinka teidän perheenne pitää television, tietokoneen ja muun ”ruudun ääressä vietetyn ajan” järkevissä tasapainossa. Lokakuun 2011 yleiskonferenssissa vanhin Ian S. Arderin seitsemänkymmenen koorumista puhui erilaisten teknisten välineiden viisaasta käytöstä: ”Niin hyviä kuin nuo asiat ovatkin, emme saa antaa niiden työntää sivuun kaikkein tärkeimpiä asioita” (”Aika valmistautua”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 32). Voitte halutessanne asettaa samanlaisia tavoitteita kuin tässä artikkelissa esitetyt tavoitteet tehdäkseenne kodistanne paikan, jossa Henki voi asua. ■

Sunnuntain oppiaiheita maanantai-iltana

Olen todella halunnut pitää tehokkaan perheitaoppiaiheen joka viikko, mutta aiheen keksiminen ja oppiaiheen valmistaminen ovat aina olleet minulle haasteena.

Eräänä maanantaina tajusin, että olin unohtanut valmistaa oppiaiheen. Mutta sitten huomasi, mikä siunaus kätkeytyi Alkeisyhdistyksen opettajana olemiseen. Minut oli hiljattain kutsuttu opettamaan viisivuotiaita, ja olin juuri edellisenä päivänä opettanut oppiaiheen. Päätin käyttää perheillä lyhennettyä (ja ikään sovitettua) versiota siitä, mitä olin opettanut sunnuntaina. Sinä maanantai-iltana puhuimme kuuliaisuudesta, ja kerroin uudelleen kolme kertomusta, jotka olin kertonut edellisenä päivänä Alkeisyhdistyksessä.

Alkeisyhdistyksen oppiaiheideni soveltaminen perheeni tarpeisiin on ollut minulle suurenmoinen keino saavuttaa se tavoitteeni, että minulla on joka viikko hyvin valmisteltu ja tehokas perheillan oppiaihe. ■

Christina Sherwood, Arizona, USA

KUNNIOITAMME TAIVAALLISIA VANHEMPIAMME JA NOUDATAMME HEIDÄN ESIMERKKIÄN

Scott Van Kampen

kirjon lehdet

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on jäljittelyn evankeliumi, opetti vanhin Douglas L. Callister, aiemmin seitsemänkymmenen koorumin jäsen. ”Yksi maanpäällisen koetusajamme tarkoituksista on tulla taivaallisten vanhempiemme kaltaisiksi jokaisella mahdollisella tavalla, niin että meistä voi tuntua hyvältä olla heidän edessään.” Me noudatamme Heidän esimerkkiään, kun pyrimme ajattelemaan, puhumaan ja toimimaan samoin kuin He ja jopa näyttämään samalta kuin He (ks. Alma 5:14).¹

Graafisena suunnittelijana minun täytyy työskennellä monien erilaisten taiteellisten tyylien parissa, joita eri asiakkaat vaativat. Työväni olen huomannut, kuinka arvokasta on, kun on malli. Vaikka asiakas saattaakin selittää työn ja sen halutun lopputuloksen hyvinkin yksityiskohtaisesti, olen huomannut, että minulle on apua siitä, että minulla on kuva, jota voin katsoa työskennellessäni. Tuo malli – vaikka se olisi vain kuvitteellinen – muistuttaa minua tavoitteestani ja auttaa minua työskentelemään johdonmukaisesti.

Samalla tavoin kuolevaisuuden koetuksessamme ohjeet eivät aina yksin riitä välittämään tietoa tai uutta käsitystä. Meidän on ehkä tarpeen nähdä sielumme silmillä kuva tai malli, joka auttaa meitä noudattamaan taivaallista käytäntöä. Näin ollen jos ajattelemme, että olemme Jumalan lapsia, jotka haluavat palata Hänen luokseen, me todennäköisemmin muovaamme elämämme Hänen esimerkkinsä mukaan ja pyrimme saamaan niitä ominaisuuksia, jotka luonnostaan kuuluvat Hänelle.²

Viisas taivaallinen Isämme itse asiassa antoi ainoan Poikansa todelliseksi esimerkiksemme siitä, kuinka voimme tulla Hänen kaltaisikseen. Palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa Vapah-taja täytti Isän tahdon käyttäen aikansa muiden

Koska meidän on helpompaa noudattaa taivaallista käytäntöä, kun näemme sielumme silmillä mallin, viisas Isämme on antanut Poikansa meille todelliseksi malliksi Hänen seuraamises-taan.

VIITTEET

1. Ks. Douglas L. Callister, ”Hienostunut taivaallinen kotimme”, *Liahona*, kesäkuu 2009, s. 27.
2. Ks. Sherrie Johnson, ”Vanhurskaan kuvan luominen”, *Valkeus*, kesäkuu 1984, s. 10.

auttamiseen. Noudattaessamme Isän ja Hänen Poikansa esimerkkiä mekin käytämme lahjojamme, kykyjämme ja älyämme palvellaksemme auliisti. Palvellessamme me kunnioitamme Isäämme ja Hän kunnioittaa meitä kutsumalla meidät osallistumaan Hänen valtakuntansa rakentamiseen.

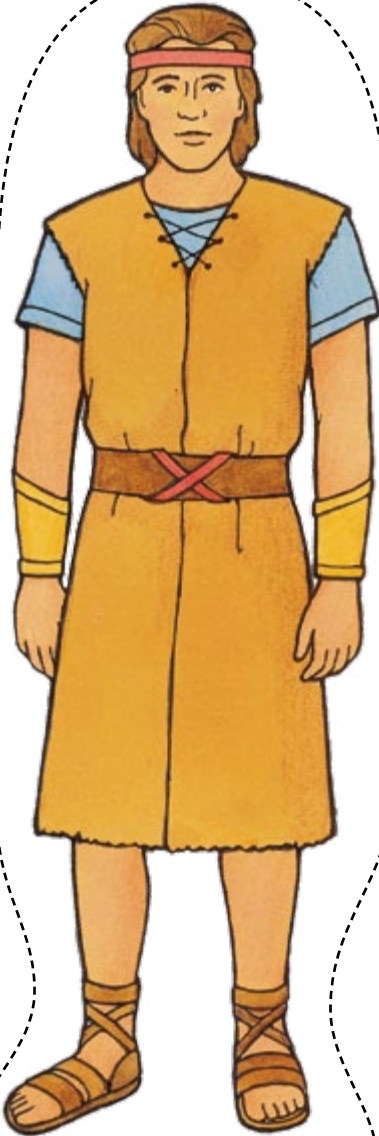
Samoin kuin graafisessa suunnittelussa elämässäkin voi kuvitteellisen mallin tilalle joskus tulla visuaalinen, konkreettinen malli. Me opimme usein muiden tekemästä palvelutyöstä.

Muistan yhä ensimmäisen kerran, kun seurakunnan toimisihteerinä en pystynyt saamaan piispan puhuttelu-aikataulua täyteen. Piispa kuitenkin muistutti minua siitä, että Herra ohjasi työtä ja että Hän tiesi, keiden oli tarpeen tavata piispa sinä päivänä – vaikka me emme tienneetkään. Ja tosiaan, joka kerta kun meillä oli tämä ”ongelma”, puhelin aina soi tai joku pistäytyi sisään kysymään, olisiko piispalla yhtään aikaa. Ja innoitetun johtamisensa ansiosta hänellä tosiaan oli aikaa.

Johtajien esimerkin lisäksi minua on siunattu vanhemmilla, jotka ovat olleet esimerkkinä ystävällisyydestä, ahkerasta työnteosta, tukemisesta, rehellisyydestä ja suoraselkäisyydestä. Heidänkin esimerkkinsä on ollut malli, jota olen voinut noudattaa ja joka on osoittanut minulle, kuinka Jumalan esimerkin noudattaminen sekä isämme ja äitimme kunnioittaminen liittyvät toisiinsa. Maallisten vanhempiemme vanhurskas esimerkki on osa taivaallisen Isän mallia, ja kunnioittamalla heitä voimme omaksua niitä ominaisuuksia, joita tarvitsemme voidaksemme asua jälleen taivaallisen Isämme kanssa. Ja kun meistä omalta osaltamme tulee vanhurskas malli lastemme elämään, me voimme viedä eteenpäin Hänen suunnitelmaansa ja toteuttaa Hänen vanhempana olemisen malliaan tuoden paitsi itsemme myös iankaikkisen perheemme takaisin Hänen luokseen. ■

Tänä vuonna monet *Liahonan* numerot sisältävät leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista. Voit tehdä niistä tukevia ja helppokäyttöisiä, kun leikkaat ne irti ja liimaat tai kiinnität ne teipillä pahville, kartongille, pieniin paperipusseihin tai askartelutikkuihin. Säilytä kuvia kirjjekuoressa tai pussissa, johon on merkitty, mistä löytyy kuviin sopiva pyhien kirjoitusten kertomus.

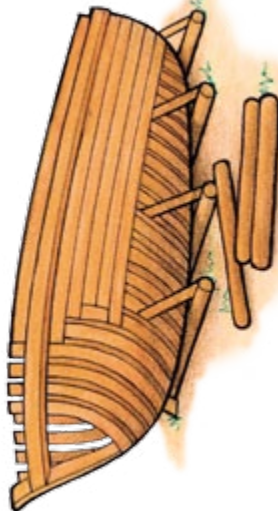
Taivaallinen Isä käskää
Nefiä rakentamaan laivan
1. Nefi 17

Nefi

Laman ja Lemuel

”Me uskomme Jumalaan,
iankaikkiseen Isään,
ja hänen Poikaansa,
Jeesukseen Kristukseen,
ja Pyhään Henkeen.”

UK1

